

	I	EES-STOFNANIR	
	1.	Sameiginlega EES-nefndin	
2018/EES/31/01		Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/462 frá 19. mars 2015 um tæknilega framkvæmdarstaðla að því er varðar málsmeðferðarreglur við samþykki eftirlityfirvalda um að stofna félög með sérstakan tilgang, fyrir samstarf og upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda að því er varðar félög með sérstakan tilgang, sem og form og sniðmát fyrir gögn sem félög með sérstakan tilgang eiga að skila í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2009/138/EB	1
2018/EES/31/02		Framseld ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1602 frá 5. júní 2015 um jafngildi gjaldþols- og varfærnisreglna fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög sem í gildi eru í Sviss, byggt á 172. gr. (2. mgr.), 227. gr. (4. mgr.) og 260. gr. (3. mgr.) tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB	20
2018/EES/31/03		Framseld ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/2290 frá 12. júní 2015 um bráðabirgðajafngildi gjaldþolsreglna sem eru í gildi í Ástralíu, Bermúdaeyjum, Brasilíu, Kanada, Mexíkó og Bandaríkjunum og gilda um váttrygginga- og endurtryggingafélög með aðalskrifstofu í þessum löndum	24
2018/EES/31/04		Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 537/2014 frá 16. apríl 2014 um sérstakar kröfur í tengslum við lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum og niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2005/909/EB	29
2018/EES/31/05		Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/56/ESB frá 16. apríl 2014 um breytingu á tilskipun 2006/43/EB um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikningsskila ...	65
	II	EFTA-STOFNANIR	
	1.	Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
	2.	Eftirlitsstofnun EFTA	
	3.	EFTA-dómstóllinn	
	III	ESB-STOFNANIR	
	1.	Framkvæmdastjórnin	

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/462

2018/EES/31/01

frá 19. mars 2015

um tæknilega framkvæmdarstaðla að því er varðar málsmeðferðarreglur við samþykki eftirlitsfirvalda um að stofna félög með sérstakan tilgang, fyrir samstarf og upplýsingaskipti milli eftirlitsfirvalda að því er varðar félög með sérstakan tilgang, sem og form og sniðmát fyrir gögn sem félög með sérstakan tilgang eiga að skila í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2009/138/EB (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) ⁽¹⁾, einkum a- og b-lið 2. mgr. 211. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Félög með sérstakan tilgang (e. *special purpose vehicles*) þurfa samþykki eftirlitsfirvalda áður en þau taka á sig áhættu frá váttrygginga- og endurtryggingafélögum. Skilyrðin og málsmeðferðarreglurnar sem fylgja á við veitingu og afturköllun þessa samþykkis, þ.m.t. kröfur um upplýsingar, falla undir tilskipun 2009/138/EB og ætti þessi reglugerð að koma þeim til fyllingar.
- 2) Ef félag með sérstakan tilgang yfirtekur áhættu frá fleiri en einu váttrygginga- eða endurtryggingafélagi ætti félag með sérstakan tilgang að eiga eignir sem jafngilda eða eru umfram samanlagðar hámarksáhættuskuldbindingar þess að teknu tilliti til hverrar einstakrar samningsbundinnar skyldu. Þegar eftirlitsfirvald veitir samþykki sitt ætti það að leggja mat á það hvort þessi skuldbinding sé uppfyllt og taka til athugunar hvert og eitt samningsbundið fyrirkomulag og yfirfærslu áhættu.
- 3) Mikilvægt er að setja málsmeðferðarreglur um samvinnu og upplýsingaskipti milli eftirlitsfirvalda, ef félag með sérstakan tilgang hefur staðfestu í aðildarríki sem er ekki aðildarríkið þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið, sem það yfirtekur áhættu frá, hefur staðfestu. Samvinna og upplýsingaskipti milli þessara eftirlitsfirvalda er sérstaklega mikilvæg í ferlinu við samþykki eftirlitsfirvalds á félagi með sérstakan tilgang. Ef um er að ræða verulegar breytingar sem mögulega hafa áhrif á það hvort félag með sérstakan tilgang uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 211. gr. tilskipunar 2009/138/EB, og ef starfsleyfi er afturkallað eða fellur úr gildi er samvinna og upplýsingaskipti milli þessara eftirlitsfirvalda einnig nauðsynleg til að tryggja árangursríkt og skilvirkt eftirlit.
- 4) Kröfur um skýrslugjöf um eftirlit, sem settar eru fram í 325. gr. framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/35 ⁽²⁾, ættu að gera eftirlitsfirvöldum félags með sérstakan tilgang kleift að meta samfellda reglufylgni við hinar viðeigandi kröfur. Sniðmátin sem sett eru fram í þessari reglugerð ættu að koma til fyllingar þessum kröfum.
- 5) Til að fá skýrari skilning á viðeigandi tæknireglum sem mæla skal fyrir um er nauðsynlegt að skilgreina hugtakið félag með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einum samningi (e. *multi-arrangement special purpose vehicle*).
- 6) Þessi reglugerð byggir á frumvarpi að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin (EIOPA) lagði fram fyrir framkvæmdastjórnina.
- 7) Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin hefur haft opið samráð við almenning um frumvarpið að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem þessi reglugerð byggir á, greint mögulegan tengdan kostnað og ávinning og óskað eftir álit hagsmunahóps í váttryggingum og endurtryggingum, sem komið var á fót í samræmi við 37. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽³⁾.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 76, 20.3.2015, bls. 23. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 62/2018 frá 23. mars 2018 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 335, 17.12.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/35 frá 10. október 2014 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtið. ESB L 12, 17.1.2015, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

- 8) Til að auka réttarvissu um eftirlitsreglurnar á innleiðingartímabilinu sem kveðið er á um í 308. gr. a tilskipunar 2009/138/EB og sem hefst 1. apríl 2015, er mikilvægt að tryggja að þessi reglugerð öðlist gildi eins fljótt og mögulegt er, daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð eru settar fram:

- a) málsmeðferðarreglurnar sem ber að fylgja við veitingu og afturköllun samþykkis eftirlitsyfirvalds fyrir því að koma á fót félögum með sérstakan tilgang,
- b) málsmeðferðarreglurnar sem ber að fylgja við samvinnu og upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalds aðildarríkisins þar sem félaginu með sérstakan tilgang er komið á fót og eftirlitsyfirvalds aðildarríkisins þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið sem yfirfærir áhættu hefur staðfestu,
- c) form og sniðmát sem skal nota vegna árlegra gagnaskila félagsins með sérstakan tilgang.

2. gr.

Skilgreining

Að því er varðar þessa reglugerð merkir „félag með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einum samningi“ félag með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einu samningsbundnu fyrirkomulagi frá einu eða fleiri váttrygginga- eða endurtryggingafélögum.

3. gr.

Samþykki eftirlitsyfirvalds fyrir því að koma á fót félögum með sérstakan tilgang

Félag með sérstakan tilgang skal sækja um leyfi eftirlitsyfirvalds aðildarríkisins til að koma á fót höfuðstöðvum sínum innan yfirráðasvæðis þess aðildarríkis.

4. gr.

Ákvörðun eftirlitsyfirvaldsins

1. Eftirlitsyfirvald aðildarríkisins þar sem félag með sérstakan tilgang hefur staðfestu eða þar sem fyrirhugað er að koma því á fót skal taka ákvörðun um umsókn um starfsleyfi innan sex mánaða frá dagsetningu viðtöku.
2. Í ákvörðun þess um að veita leyfi sitt skal eftirlitsyfirvaldið tilgreina hvaða starfsemi félag með sérstakan tilgang hefur leyfi til að stunda og, ef við á, alla skilmála og skilyrði varðandi þessa starfsemi.
3. Í ákvörðun um synjun starfsleyfis skulu allar ástæður tilgreindar og skal eftirlitsyfirvaldið tilkynna viðkomandi félagi um þær.

5. gr.

Kröfur um skjalfesta staðfestingu og upplýsingar

Þegar sótt er um samþykki eftirlitsyfirvalds um stofnsetningu skal félag með sérstakan tilgang sýna fram á að kröfurnar, sem settar eru fram í 318.–324. gr., 326. og 327. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35, séu uppfylltar og að félagið með sérstakan tilgang geti uppfyllt kröfurnar sem settar eru fram í 325. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35 með því að setja fram skjalfesta staðfestingu þess efnis í umsókn sinni. Við framlagningu umsóknar um starfsleyfi skal umsækjandinn a.m.k. leggja fram frekari gögn eins og fram kemur í I. viðauka. Gögnin skulu ná yfir fyrirkomulag félagsins með sérstakan tilgang, áhættuna sem fyrirhugað er að yfirtaka og fjármögnun viðkomandi félags með sérstakan tilgang.

6. gr.

Afturköllun starfsleyfis

1. Eftirlitsyfirvaldið sem veitir samþykkið fyrir starfsleyfi félags með sérstakan tilgang getur afturkallað starfsleyfi viðkomandi félags með sérstakan tilgang ef:
 - a) félagið með sérstakan tilgang uppfyllir ekki lengur upphaflegu skilyrðin fyrir samþykki fyrir starfsleyfi sem félaginu með sérstakan tilgang var veitt,
 - b) félag með sérstakan tilgang bregst alvarlega skyldum sem á því hvíla samkvæmt gildandi lögum og reglugerðum.
2. Í tilvikinu sem um getur í b-lið 1. mgr. hér að ofan skal eftirlitsyfirvaldið líta svo á að félagið með sérstakan tilgang hafi brugðist skyldum sínum með alvarlegum hætti ef það uppfyllir ekki kröfuna um að vera áfram að fullu fjármagnað og eftirlitsyfirvaldið telur að félagið með sérstakan tilgang geti ekki uppfyllt þær aftur innan hæfilegs frests.
3. Ákvörðun um að afturkalla starfsleyfi skal ítarlega rökstudd og skal tilkynna hana félaginu með sérstakan tilgang án tafar.

7. gr.

Félag með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einum samningi

1. Við umsókn um samþykki eftirlitsyfirvalds fyrir stofnsetningu félags með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einum samningi skal umsækjandinn einnig sýna fram á, með hætti sem eftirlitsyfirvald hans telur fullnægjandi, að gjaldþol þess verði ekki fyrir neikvæðum áhrifum af slitameðferð váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem hann yfirtekur áhættu frá og að félagið með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einum samningi geti alltaf uppfyllt gjaldþolskröfuna.
2. Þegar sýnt er fram á að gjaldþol félags með sérstakan tilgang verði ekki fyrir neikvæðum áhrifum af slitameðferð neins váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem áhætta er yfirtekin frá, skal félagið með sérstakan tilgang leggja fram fullnægjandi staðfestingu sem gerir eftirlitsyfirvaldi þess kleift að meta samanlagðar hámarksáhættuskuldbindingar þess og samanlagðar hámarksáhættuskuldbindingar að því er varðar hvert og eitt samningsbundið fyrirkomulag í tengslum við yfirfærslu áhættu frá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi.
3. Við umsókn um samþykki eftirlitsyfirvalds fyrir stofnsetningu félags með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einum samningi skal umsækjandinn leggja fram fullnægjandi staðfestingu á hann uppfylli skilyrðin sem sett eru fram í 319.–321. gr. og 326. gr. framkvæmdarráðstafananna, sem taka tillit til hvers og eins samningsbundins fyrirkomulags, til að ákvarða hvort félag með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einum samningi uppfyllir gjaldþolskröfuna.
4. Ef umsækjandinn getur ekki lagt fram fullnægjandi staðfestingu í samræmi við ákvæði 1.–3. mgr. skal eftirlitsyfirvaldið hafna umsókninni um stofnsetningu félags með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einum samningi.

8. gr.

Áframhaldandi samvinna milli eftirlitsyfirvalda

1. Ef félag með sérstakan tilgang, sem yfirtekur áhættu frá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, er með staðfestu í aðildarríki sem er ekki aðildarríkið þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið hefur starfsleyfi skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld hafa samvinnu á áframhaldandi grundvelli.
2. Eftirlitsyfirvöldin skulu skiptast á upplýsingum sem varða framkvæmd eftirlitsverkefna, þ.m.t. upplýsingum um allar fyrirhugaðar eftirlitsaðgerðir gegn félaginu með sérstakan tilgang eða váttrygginga- eða endurtryggingafélögunum sem yfirfæra áhættu ef það getur haft áhrif á eftirlit með viðkomandi félagi með sérstakan tilgang eða váttrygginga- og endurtrygginga-félögunum sem yfirfæra áhættu. Við slíkar aðstæður skulu eftirlitsyfirvöldin, án tafar, senda upplýsingar sín á milli.

9. gr.

Fyrirframsamráð fyrir veitingu starfsleyfis

Áður en starfsleyfi er veitt skal eftirlitsyfirvaldið, sem félag með sérstakan tilgang sækir um leyfi eftirlitsyfirvalds hjá, hafa samráð við eftirlitsyfirvald aðildarríkisins þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið sem yfirfærir áhættu hefur staðfestu.

10. gr.

Tilkynning um breytingar

Eftirlitsyfirvald félagsins með sérstakan tilgang skal án tafar senda allar viðeigandi upplýsingar sem það fær frá félaginu með sérstakan tilgang skv. 5. mgr. 325. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35, varðandi allar breytingar sem gætu haft áhrif á það hvort félagið með sérstakan tilgang uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 318.–324. gr., 326. gr. og 327. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35, til eftirlitsyfirvalds váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins sem yfirfærir áhættu til viðkomandi félags með sérstakan tilgang. Eftirlitsyfirvaldið skal án tafar tilkynna um brot félagsins með sérstakan tilgang á gjaldþolskröfum.

11. gr.

Tilkynning um afturköllun starfsleyfis

Ef um er að ræða afturköllun á starfsleyfi félags með sérstakan tilgang skal eftirlitsyfirvald viðkomandi félags með sérstakan tilgang tilkynna eftirlitsyfirvaldi váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem yfirfærir áhættu til þess félags með sérstakan tilgang um það án tafar.

12. gr.

Sending ársskýrslu

Eftirlitsyfirvald félags með sérstakan tilgang skal án tafar deila ársskýrslu þess, sem lögð er fram skv. 3. og 4. mgr. 325. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35, með eftirlitsyfirvaldi váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins sem yfirfærir áhættu til þess félags með sérstakan tilgang. Ef um er að ræða félag með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einum samningi getur eftirlitsyfirvald viðkomandi félags aðeins deilt með eftirlitsyfirvöldum þeim hlutum skýrslunnar sem varða váttrygginga- og endurtryggingafélagið sem hefur staðfestu í aðildarríki þess eftirlitsyfirvalds.

13. gr.

Tölulegt efni ársskýrslu

Félagið með sérstakan tilgang skal, í samræmi við 325. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35, árlega skila tölulegum upplýsingum til eftirlitsyfirvalds síns á formi og með sniðmátum, sem sett eru fram í II. viðauka og í samræmi við fyrirmælin í III. viðauka, og ná yfir:

- efni gagnaskila, eins og tilgreint er í sniðmáti SPV.01.01 í II. viðauka, samkvæmt leiðbeiningunum í III. viðauka samkvæmt tilvísun SPV.01.01,
- grunnupplýsingar um félag með sérstakan tilgang, eins og tilgreint er í sniðmáti SPV.01.02 í II. viðauka, samkvæmt leiðbeiningunum í III. viðauka samkvæmt tilvísun SPV.01.02,
- upplýsingar úr efnahagsreikningi félagsins með sérstakan tilgang, þar sem greint er á milli mikilvægra eignaflokka, skuldbindinga og eiginfjárliða, þ.m.t. skulda eða annars útgefins fyrirkomulags fjármögnunar, eins og tilgreint er í sniðmáti SPV.02.01 í II. viðauka, samkvæmt leiðbeiningunum í III. viðauka samkvæmt tilvísun SPV.02.01,
- upplýsingar um liði félags með sérstakan tilgang sem eru utan efnahagsreiknings, eins og tilgreint er í sniðmáti SPV.02.02 í II. viðauka, samkvæmt leiðbeiningunum í III. viðauka samkvæmt tilvísun SPV.02.02,
- áhættu sem er yfirtekin að því er varðar hvert og eitt samningsbundið fyrirkomulag í tengslum við yfirfærslu áhættu frá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, eins og tilgreint er í sniðmáti SPV.02.02 í II. viðauka, samkvæmt leiðbeiningunum í III. viðauka samkvæmt tilvísun SPV.03.01,
- skrá yfir skuldabréf og annað fjármögnunarfyrirkomulag útgefið að því er varðar hvert og eitt samningsbundið fyrirkomulag varðandi yfirfærslu áhættu frá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, eins og tilgreint er í sniðmáti SPV.03.02 í II. viðauka, samkvæmt leiðbeiningunum í III. viðauka samkvæmt tilvísun SPV.03.02.

14. gr.

Tölulegar upplýsingar í ársskýrslu

Félag með sérstakan tilgang skal, í samræmi við 325. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35, leggja árlega fram til eftirlitsyfirvalds síns tölulegar upplýsingar sem ná yfir eftirfarandi:

- fullnægjandi lýsingu á grundvelli, aðferðum og forsendum fyrir mati á eignum,

- b) fullnægjandi lýsingu á grundvelli, aðferðum og forsendum fyrir ákvörðun á samarlögðum hámarksáættuskuldbindingum,
- c) upplýsingar um hagsmunaaðreksra milli félagsins með sérstakan tilgang, váttrygginga- eða endurtryggingafélaganna og lán- eða fjármögnunarveitenda,
- d) upplýsingar um öll umtalsverð viðskipti sem félagið með sérstakan tilgang tók þátt í á síðasta reikningstímabili,
- e) upplýsingar til að sýna fram á að félagið með sérstakan tilgang verði áfram fjármagnað að fullu, þ.m.t.:
 - i. lýsing á áhættunni, þ.m.t. lausafjáráhættu og mælanlegri áhættu, sem félagið með sérstakan tilgang yfirtekur,
 - ii. upplýsingar um skuldagerninga sem gefnir eru út eða annað fjármögnunarfyrirkomulag sem komið er á,
- f) ef félagið með sérstakan tilgang hefur ekki uppfyllt samfelld kröfuna um að vera að fullu fjármagnað á reikningstímabilinu skal félagið með sérstakan tilgang birta allar viðeigandi upplýsingar um það og viðkomandi úrbætur skv. 326. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35 á reikningstímabilinu,
- g) tölulegar upplýsingar um allar breytingar sem gætu haft áhrif á það hvort félag með sérstakan tilgang uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 318.–324. gr., 326. gr. og 327. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35.

15. gr.

Lýsing á áhættu sem félag með sérstakan tilgang yfirtekur

Við lýsingu á áhættu sem yfirtekin er, eins og krafist er í 14. gr., skal félag með sérstakan tilgang veita upplýsingar í ársskýrslu sinni um:

- a) hvort áhættan sem er yfirtekin sé aðallega í flokki líf- eða skaðatrygginga,
- b) hvers konar kveikjuatburðir eigi við um þessa áhættu,
- c) hvort kveikjuatburður hafi átt sér stað á reikningstímabilinu, sem hefur haft í för með sér kröfu í eignir félagsins með sérstakan tilgang,
- d) hvort einhver fjárhæð hafi verið greidd út vegna kröfu á reikningstímabilinu, og ef svo er, hversu mikið hafi verið greitt út hingað til og hvort kveikjuatburðurinn hafi neikvæð áhrif á lausafjárstöðu félagsins með sérstakan tilgang,
- e) hvort áhættulýsing félagsins með sérstakan tilgang hafi breyst verulega frá síðasta reikningstímabili eða frá upphaflegu skilmálunum og skilyrðunum eins og þau voru tilkynnt eftirlitsfyrirvaldinu við veitingu starfsleyfis.

16. gr.

Upplýsingar um skuldagerninga sem gefnir eru út eða annað fjármögnunarfyrirkomulag sem komið er á

Við veitingu upplýsinga um skuldagerninga sem gefnir eru út eða annað fjármögnunarfyrirkomulag sem komið er á, eins og krafist er í 14. gr., skal félag með sérstakan tilgang gefa skýrslu um eftirfarandi:

- a) afrakstur skuldabréfaútgáfu eða annars fjármögnunarfyrirkomulags og hvort hann hafi verið greiddur að fullu að því er varðar hvert og eitt samningsbundið fyrirkomulag í tengslum við yfirfærslu áhættu frá váttrygginga- eða endurtrygginga-félagi,
- b) tegundir þrepa fjármögnunarfyrirkomulagsins, þar sem tilgreint er áhættulag eða þrep, þ.m.t. upplýsingar um mat utanað- komandi aðila eða innra mat sem beitt er á útgefna skuldagerninga og, ef um það er að ræða, hvaða lánshæfismatsfyrirtæki voru notuð,
- c) ástæður þess að fjármögnunarfyrirkomulag telst nægilega traust til að tryggja áframhaldandi vernd gegn mögulegum kröfum váttrygginga- eða endurtryggingafélaga sem yfirfæra áhættu til félagsins með sérstakan tilgang, til að geta áfram staðið straum af þeim fjárhæðum sem það ber ábyrgð á er þær koma til greiðslu og til að tryggja útgreiðslufyrirkomulag skulda- eða fjármögnunarfyrirkomulags,
- d) alla skuldagerninga sem hafa verið felldir niður, endurkeyptir eða innleystir, að hluta til eða að fullu, síðan þessir gerningar voru gefnir út, og aðgreint fyrir núverandi reikningstímabil.

17. gr.

Aðferðir við gagnaskil

Félög með sérstakan tilgang skulu skila tölulegum hluta skýrslunnar sem um getur í 13. gr. til eftirlitsyfirvalds með rafrænum hætti og ótölulegum hluta skýrslunnar sem um getur í 15. gr. á rafrænu læsilegu sniði.

18. gr.

Gjaldmiðlar og einingar

1. Félag með sérstakan tilgang skal skila öllum peningamálagögnum úr skýrslunum, sem um getur í 13. gr., í þeim gjaldmiðli sem félagið með sérstakan tilgang gerir upp í. Í þeim tilgangi skal umreikna aðra gjaldmiðla í uppgjörsgjaldmiðilinn með því að beita gildandi gengi gjaldmiðla við lok reikningstímabilsins.

2. Félög með sérstakan tilgang skulu skila tölugildum í samræmi við eftirfarandi snið:

- a) gagnapunkta af gagnategundinni „fjárhæð“ skal setja fram með lágmarksnákvæmni sem er jafngild einingum,
- b) gagnapunkta af gagnategundinni „heil tala“ skal setja fram án tugastafa með nákvæmni sem er jafngild einingum.

19. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. mars 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

I. VIÐAUKI

Í fylgiskjölunum, sem um getur í 5. gr. þessarar reglugerðar, skal eftirfarandi koma fram:

1. skýr og ítarleg framsetning og greining í formi skipulagsrits sem tilgreinir alla viðkomandi aðila sem taka þátt í viðskiptunum, þ.m.t. hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag, sem falla undir eftirlit annarra eftirlitsyfirvalda en eftirlitsyfirvaldsins sem ber ábyrgð á veitingu starfsleyfis til félagsins með sérstakan tilgang,
2. upplýsingar um auðkenni og hæfi upphaflegs útgefanda eða umsýsluaðila félagsins með sérstakan tilgang, ef þessi aðili er annar en váttrygginga- eða endurtryggingafélagið sem yfirfærir áhættu til félagsins með sérstakan tilgang,
3. upplýsingar um váttrygginga- eða endurtryggingafélagið sem yfirfærir áhættu til félagsins með sérstakan tilgang,
4. auðkenni og hæfi aðilanna sem eru, eða verða, eftir atvikum, tilnefndir til að starfa sem vörsluaðilar eigna félagsins með sérstakan tilgang,
5. upplýsingar um auðkenni og hæfi aðilanna sem eru, eða munu verða, starfsmenn félagsins með sérstakan tilgang, þ.m.t. upplýsingar um aðila sem stýra í reynd félaginu með sérstakan tilgang,
6. upplýsingar um auðkenni og hæfi aðilanna sem eiga, eða vænst er að munu eiga, virkan eignarhlut, beint eða óbeint í félaginu með sérstakan tilgang ásamt fjárhæð þessarar eignarhlutdeildar,
7. upplýsingar um auðkenni og hæfi aðilanna sem veita eða munu veita félaginu með sérstakan tilgang rekstrar- eða sérfræðipjónustu, s.s. endurskoðun,
8. stofnsamningur og samþykktir félagsins með sérstakan tilgang, eða drög að þeim,
9. upplýsingar um upphafleg váttryggingarskírteini váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins þar sem kemur skýrt fram hvaða áhættu váttrygginga- eða endurtryggingafélagið tók upphaflega og verður yfirfærð til félagsins með sérstakan tilgang, þ.m.t. mat og lýsing á því með hvaða hætti yfirfærsla afsalaðrar áhættu og eftirstæðir áhættuþættir munu vera í samræmi við kröfurnar í 320. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35,
10. upplýsingar um drög að samningsbundnu fyrirkomulagi í tengslum við yfirfærslu áhættu milli félagsins með sérstakan tilgang og váttrygginga- eða endurtryggingafélags, þ.m.t. lýsing á því hvernig samningurinn muni uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 210., 211., 319. og 320. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35. Í lýsingunni skal setja fram:
 - a) alla viðeigandi kveikjuatburði eða fyrirkomulag samkvæmt samningnum,
 - b) samanlagt hámark áhættuskuldbindinga samningsins,
11. mat sem sýnir hvernig rekstrarform að lögum og stjórnarhættir félags með sérstakan tilgang teljast uppfylla kröfurnar í 210., 319., 320., 324., 326. og 327. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35. Matið ætti einnig að veita álit á því hvort rekstrarform að lögum sem valið er fyrir félagið með sérstakan tilgang veiti framfylgjanlega vernd samkvæmt lögum fyrir eignir félagsins með sérstakan tilgang og tryggi þar með að gjaldþol félagsins með sérstakan tilgang verði ekki fyrir neikvæðum áhrifum í samræmi við kröfurnar í b-lið 318. gr. og 321. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35. Eftirfarandi þættir skulu felast í matinu:
 - a) útskýring á því hvernig félagið með sérstakan tilgang er, eða mun verða, fjármagnað að fullu, þ.m.t. viðeigandi próf, á borð við álagspróf og sviðsmyndapróf, til að ákvarða hvort krafan um fjármögnun að fullu hafi verið uppfyllt og hvernig þeirri stöðu verði viðhaldið,
 - b) upplýsingar um eigið fé félagsins með sérstakan tilgang, þ.m.t. stærð, vöxt, mögulega samþjöppun fjárfesta, og um hlutdeild stjórnar félagsins með sérstakan tilgang í því eigin fé,
 - c) upplýsingar um mótaðila að hinu samningsbundna fyrirkomulagi í tengslum við yfirfærslu áhættu frá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi til félagsins með sérstakan tilgang, þ.m.t. lýsing á hlutverki félagsins með sérstakan tilgang og váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins, sem og hlutverk og deili á öðrum þáttakendum, þ.m.t. en ekki takmarkað við, handhafa víxla, viðskiptastjóra og þjónustuaðila reikningseigenda og vörsluaðila og sjóði, forstöðumenn eigna, viðskiptastjóra og umsýsluaðila viðskiptanna. Þetta skal einnig fela í sér mat á gildandi kröfum um samstæðureikningsskil félagsins með sérstakan tilgang innan samstæðu,
 - d) upplýsingar um mælanlega áhættu félagsins með sérstakan tilgang, þ.m.t. upplýsingar um lausafjáráhættu og lausa-fjáráætlan félagsins með sérstakan tilgang,

- e) upplýsingar um áhættu fyrirhugaðrar fjárfestingaráætlunar félagsins með sérstakan tilgang,
 - f) upplýsingar um það hvort félagið með sérstakan tilgang uppfylli gjaldþolskröfuna skv. 327. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35,
 - g) upplýsingar um yfirfærslu áhættu, þ.m.t. mat á verulegum eftirstæðum áhættuþáttum, þ.m.t. grunnáhættu,
 - h) upplýsingar um áhættuvarnargæminga og notkun þeirra, ef um þá er að ræða, s.s. vaxtaskiptasamninga eða gjaldmiðla-samninga,
 - i) upplýsingar um allar skuldbindingar utan efnahagsreiknings til að styðja við félagið með sérstakan tilgang, þ.m.t. ábyrgðir eða annars konar mildun útlánaáhættu sem seld er eða með öðrum hætti veitt félaginu með sérstakan tilgang,
 - j) fjármögnunarspár á væntum líftíma félagsins með sérstakan tilgang,
 - k) tryggingafræðilegt mat á yfirtekinni váttryggingaáhættu,
 - l) drög að áætlun sem tilgreinir aðferðir félagsins með sérstakan tilgang við gagnaskil, sem gerð eru til að uppfylla kröfurnar í 325.–327. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35, þ.m.t. sérstök viðfangsefni, sem gefa skal skýrslu um, sem tilgreind eru í 2. mgr. 325. gr. og 1. og 2. mgr. 326. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35 og varðandi með hvaða hætti verulegar breytingar yrðu tilkynntar eftirlitsyfirvaldinu,
12. upplýsingaskjöl um viðskipti, eða drög að þeim, að því er varðar útgáfu skulda eða fjármögnunarfyrirkomulag, og yfirfærsla áhættu til veitenda slíkra skulda eða fjármögnunarfyrirkomulags, til að útskýra hvernig áfram verði farið að 210., 211., 320. og 321. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35. Í þessum gögnum ætti eftirfarandi að koma fram:
- a) lýsing eða útboðsgögn eða samningur um lokað útboð, eða drög að þessu,
 - b) mat eða skýrsla lánshæfismatsfyrirtækis fyrir útgáfu félags með sérstakan tilgang á fjármögnunargæmingum,
 - c) upplýsingar varðandi mögulega notkun fjárhagslegra tryggingaraðila á sérhvert „áhættulag“ víxla sem gefnir verða út,
 - d) samningur við vörsluaðila, ef slíkur samningur er fyrir hendi, eða drög að honum,
 - e) að því er varðar skuldir eða fjármögnunarfyrirkomulag, upplýsingar um lausafjáráætlun félagsins með sérstakan tilgang fyrir útgefnu fjármálagæringana, þ.m.t. uppbygging og lagskipting, tegundir staðna og reglur um afturköllun handhafa víxils,
 - f) upplýsingar um áhættu fjárfestingaráætlunar félagsins með sérstakan tilgang,
 - g) samningar, eða drög að þeim, og upplýsingar um alla áhættuvarnargæminga, s.s. vaxtaskiptasamninga eða gjaldmiðla-samninga,
 - h) viðskiptagögn, eða drög að þeim, sem gilda um þá hluta samningsbundins fyrirkomulags sem varða yfirfærslu áhættu frá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi til félagsins með sérstakan tilgang, sem skilja má sem tengd viðskipti skv. 3. mgr. 210. gr. og 2. mgr. 320. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35. Þetta getur, eftir atvikum, innihaldið samninga við aðra þátttakendur í viðskiptunum, sem og samninga um útvistun og þjónustu,
13. ef félag með sérstakan tilgang, sem hafði starfsleyfi fyrir 31. desember 2015, hefur nýja starfsemi eftir 31. desember 2015 skal félagið með sérstakan tilgang tilgreina allar viðeigandi upplýsingar um það með hvaða hætti núverandi starfsemi félagsins með sérstakan tilgang getur haft áhrif á heildaráhættusnið í tengslum við nýja starfsemi.

II. VIÐAUKI

Sniðmát skýrslugjafar félaga með sérstakan tilgang**SPV.01.01 — Inntak gagnaskila**

Kóði sniðmáts	Heiti sniðmáts		C0010
SPV.01.02	Grunnupplýsingar	R0010	
SPV.02.01	Efnahagsreikningur	R0020	
SPV.02.02	Utan efnahagsreiknings	R0030	
SPV.03.01	Yfirtekin áhætta	R0040	
SPV.03.02	Skuldir eða annað fjármögnunarfyrrirkomulag	R0050	

SPV.01.02 — Grunnupplýsingar

		C0010
Heiti þess félags með sérstakan tilgang sem leggur fram skýrslu	R0010	
Auðkenniskóði	R0020	
Tegund kóða	R0030	
Heimaland félagsins með sérstakan tilgang	R0040	
Skýrsluskiladagur	R0050	
Viðmiðunardagsetning	R0060	
Gjaldmiðill skýrslugjafar	R0070	
Áhætta sem er yfirtekin fyrir milligöngu aðskilinna samninga	R0080	
Uppfyllt krafa um fulla fjármögnun allt reikningstímabilið	R0090	

SPV.02.01 — Efnahagsreikningur

		Gildi
Eignir		C0010
Innstæður og útlán	R0010	
Verðbréfuð lán	R0020	
Skuldabréf	R0030	
Aðrar verðbréfaðar eignir	R0040	
Hlutabréf og hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóðum	R0050	

	Gildi	
Afleiðusamningar	R0060	
Eignir sem eru ekki fjáreignir (þ.m.t. fastafjármunir)	R0070	
Samtala annarra verulegra eignaflokka	R0080	
Aðrar eignir	R0090	
Heildareignir	R0100	
Skuldir		
Lán og móttæknar innstæður	R0110	
Útgefin skuldabréf	R0120	
Afleiðusamningar	R0130	
Samtala annarra mikilvægra skuldaflokka	R0140	
Aðrar skuldbindingar	R0150	
Heildarskuldir	R0160	
Eigið fé		
Eigið fé alls	R0170	

Lýsing á liðum	Gildi	
C0020		C0010
Aðrir mikilvægir eignaflokkar 1	R0180	
...		

Lýsing á liðum	Gildi	
C0020		C0010
Aðrir mikilvægir skuldaflokkar 1	R0190	
...		

Lýsing á liðum	Gildi	
C0020		C0010
Eiginfjárliður 1	R0200	
...		

SPV.02.01 — Utan efnahagsreiknings

	Bókfært virði	
Liðir utan efnahagsreiknings		C0010
Ábyrgðaryfirlýsingar sem félag með sérstakan tilgang hefur tekið beint við	R0010	
Veðtryggingar til umráða	R0020	
Samtala annarra liða utan efnahagsreiknings	R0030	
Skuldbindingar utan efnahagsreiknings		
Veðsettar tryggingar	R0040	
Samtala annarra skuldbindinga utan efnahagsreiknings	R0050	

Lýsing á liðum

		Bókfært virði
C0020		C0010
Liður utan efnahagsreiknings 1	R0060	
...		

Lýsing á liðum

		Bókfært virði
C0020		C0010
Skuldbinding utan efnahagsreiknings 1	R0070	
...		

		Fyrir- komulag	Útgáfu- dagur	Útgáfa/notkun sem hefst fyrir fram- kvæmd tilskipunar 2009/138/EB	Heiti þess sem yfirfærir áhættuna	Kóði þess sem yfirfærir áhættuna	Tegund kóða	Samanlagðar hámarksáhættu- skuldbindingar á hvern samning	Eignir vegna aðgrein- anlegrar áhættu	Uppfyllt krafa um fulla fjármögnun fyrirkomulagsins allt reikn- ingstímabilið	Tímalengd
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100
Samtals	R0010										
Áhætta 1	R0020										
...	...										

SPV.03.02 — Skuldir eða annað fjármögnunarfyrirkomulag

		Samningur	Lýsing á skuld eða öðru fjármögnunarfyrirkomulagi sem gefið er út í samræmi við samning	Fjárhæð skuldar eða annars fjármögnunarfyrirkomulags sem gefið er út í samræmi við samning
		C0010	C0020	C0030
Samtals	R0010			
Skuld eða annað fjármögnunarfyrirkomulag 1	R0020			
...				

III. VIÐAUKI

Þessi viðauki inniheldur viðbótarleiðbeiningar í tengslum við sniðmátin sem eru í II. viðauka við þessa reglugerð. Fyrsti dálkur taflnanna tilgreinir liðina sem skýra á frá með því að tilgreina reitina eins og þeir eru settir fram í sniðmátinu í II. viðauka.

Ef félagið með sérstakan tilgang er krafið um að bæta tilteknum rökstuðningi við töluleg gögn skal ekki leggja fram útskýringarnar í sniðmátinu heldur skal félagið með sérstakan tilgang fella þær inn í frásagnarhluta upplýsinga sem skilað er til eftirlitsyfirvaldsins.

SPV.01.01 — Inntak framlagningar

Reitur	Liður	Leiðbeiningar
R0010/C0010	Grunnupplýsingar	Tilkynnt
R0020/C0010	Efnahagsreikningur	Nota skal einn af valkostunum í eftirfarandi endanlegum lista: 1 — Tilkynnt 9 — Ekki tilkynnt (í þessu tilviki er krafist rökstuðnings).
R0030/C0010	Utan efnahagsreiknings	Nota skal einn af valkostunum í eftirfarandi endanlegum lista: 1 — Tilkynnt 2 — Ekki tilkynnt og/eða enginn liður utan efnahagsreiknings, 9 — Ekki tilkynnt önnur ástæða (í þessu tilviki er krafist rökstuðnings).
R0040/C0010	Yfirtekin áhætta	Nota skal einn af valkostunum í eftirfarandi endanlegum lista: 1 — Tilkynnt 9 — Ekki tilkynnt (í þessu tilviki er krafist rökstuðnings).
R0050/C0010	Skuldir eða annað fjármögnunarfyrirkomulag	Nota skal einn af valkostunum í eftirfarandi endanlegum lista: 1 — Tilkynnt 9 — Ekki tilkynnt (í þessu tilviki er krafist rökstuðnings).

SPV.01.02 — Grunnupplýsingar

Deild	Liður	Leiðbeiningar
R0010/C0010	Heiti þess félags með sérstakan tilgang sem leggur fram skýrslu	Heiti þess félags með sérstakan tilgang sem leggur fram skýrsluna til eftirlitsyfirvaldsins.
R0020/C0010	Auðkenniskóði	Auðkenni félags með sérstakan tilgang með eftirfarandi forgang: — Auðkenni lögaðila (LEI) — Auðkenniskóði sem notaður er á staðbundnum markaði, sem landsbundið eftirlitsyfirvald úthlutar.
R0030/C0010	Tegund kóða	Auðkenning kóðans sem notaður er í liðnum „Auðkenniskóði“. Nota skal einn af valkostunum í eftirfarandi endanlegum lista: 1 — LEI 2 — Staðbundinn kóði
R0040/C0010	Heimaland félagsins með sérstakan tilgang	ISO 3166-1 alfa-2-kóði landsins þar sem félagið með sérstakan tilgang hefur fengið leyfi.

Deild	Liður	Leiðbeiningar
R0050/C0010	Skýrsluskilaskiladagur	ISO 8601 (áááá-mm-dd) kóði dagsetningarinnar þegar skýrslan til eftirlitsyfirvaldsins er gerð.
R0060/C0010	Viðmiðunardagsetning	ISO 8601 (áááá-mm-dd) kóði dagsetningarinnar sem tilgreinir síðasta dag reikningstímabilsins.
R0070/C0010	Gjaldmiðill skýrslugjafar	ISO 4217 bókstafskóði gjaldmiðils fjárhæðanna sem notaður er í hverri skýrslu fyrir sig.
R0080/C0010	Áhætta sem er yfirtekin fyrir milligöngu aðskilinna samninga	Tilgreinið fjölda aðgreindra áhætta sem félag með sérstakan tilgang hefur fengið leyfi til að yfirtaka samkvæmt skilmálum og skilyrðum sem eftirlitsyfirvald þess setur.
R0090/C0010	Uppfyllt krafa um fulla fjármögnun allt tímabilið	Að tilgreina hvort krafan um fulla fjármögnun var uppfyllt milli tveggja reikningstímabila. Nota skal eftirfarandi endanlegan lista: 1 — Full fjármögnun uppfyllt 2 — Full fjármögnun ekki uppfyllt

SPV.02.01 — Efnahagsreikningur

Reitur	Liður	Leiðbeiningar
R0010/C0010	Innstæður og útlán	Virði innstæða og útlána skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB. Þessi liður skal innihalda: Allar innstæður Lán sem félag með sérstakan tilgang hefur veitt Reiðufé
R0020/C0010	Verðbréfuð lán	Virði verðbréfaðra lána sem félag með sérstakan tilgang hefur keypt skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
R0030/C0010	Skuldabréf	Virði eigna í skuldabréfum skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB. Það felur í sér víkjandi lán í formi skuldabréfa.
R0040/C0010	Aðrar verðbréfaðar eignir	Virði annarra verðbréfaðra eigna sem ekki falla undir liðinn „Verðbréfuð lán“ (C0010/R0020) eða „Skuldabréf“ (C0010/R0030) skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
R0050/C0010	Hlutabréf og hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóðum	Virði hlutabréfa og hlutdeildarskírteina í verðbréfasjóðum til umráða skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
R0060/C0010	Afleiðusamningar	Virði fjármálaafleiða með jákvætt virði skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
R0070/C0010	Eignir sem eru ekki fjáreignir (þ.m.t. fastafjármunir)	Virði efnislegra og óefnislegra eigna, annarra en fjáreigna, skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
R0080/C0010	Samtala annarra verulegra eignaflokka	Heildarfjárhæð annarra verulegra eignaflokka
R0090/C0010	Aðrar eignir	Virði allra annarra eigna sem ekki falla undir fyrri liði skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB.

Reitur	Liður	Leiðbeiningar
R0100/C0010	Heildareignir	Heildarvirði eigna félagsins með sérstakan tilgang.
R0110/C0010	Lán og móttæknar innstæður	Virði skulda félagsins með sérstakan tilgang við lánardrottna, aðrar en þær sem hljótaskast af útgáfu framseljanlegra verðbréfa.
R0120/C0010	Útgefin skuldabréf	Virði verðbréfa sem félag með sérstakan tilgang hefur gefið út, önnur en hlutabréf skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
R0130/C0010	Afleiðusamningar	Virði fjármálaafleiða með neikvætt virði skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
R0140/C0010	Samtala annarra mikilvægra skuldaflokka	Heildarfjárhæð annarra mikilvægra skuldaflokka
R0150/C0010	Aðrar skuldbindingar	Virði allra annarra skuldbindinga sem ekki falla undir fyrri liði skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
R0160/C0010	Heildarskuldir	Samtala skuldbindinga félagsins með sérstakan tilgang.
R0170/C0010	Eigið fé alls	Samtala eigin fjár félagsins með sérstakan tilgang.
R0180/C0020	Aðrir mikilvægir eignaflokkar 1	Lýsing á mikilvægum eignaflokkum. Tilgreinið eins marga aðra mikilvæga eignaflokka og þarf til að veita skýra mynd af eðli mikilvægra eignaflokka félagsins með sérstakan tilgang.
R0180/C0010	Aðrir mikilvægir eignaflokkar 1 — Virði	Virði hvers mikilvægs eignaflokks.
R0190/C0020	Aðrir mikilvægir skuldaflokkar 1	Lýsing á mikilvægum skuldaflokkum. Tilgreinið eins marga aðra mikilvæga skuldaflokka og þarf til að veita skýra mynd af eðli mikilvægra eignaflokka félagsins með sérstakan tilgang.
R0190/C0010	Aðrir mikilvægir skuldaflokkar 1 — Virði	Virði hvers mikilvægs skuldaflokks.
R0200/C0020	Eigið fé (Mikilvægir liðir)	Lýsing á mikilvægum eiginfjárliðum. Samkvæmt ákvörðun hvers félags með sérstakan tilgang fyrir sig, að teknu tilliti til eðlis mikilvægra liða í eigu þess félags með sérstakan tilgang sem gefur skýrsluna og með samræmdum hætti yfir reikningstímabil.
R0200/C0010	Eiginfjárliður 1	Virði hvers eiginfjárliðar sem skýrt er frá skv. 75. gr. tilskipunar 2009/138/EB.

SPV.02.01 — Utan efnahagsreiknings

Reitur	Liður	Leiðbeiningar
R0010/C0010	Ábyrgðaryfirlýsingar sem félag með sérstakan tilgang hefur tekið beint við	Bókfært virði ábyrgðaryfirlýsinga sem félag með sérstakan tilgang hefur tekið beint við.
R0020/C0010	Veðtryggingar til umráða	Bókfært virði veðsins sem félagið hefur til umráða.

Reitur	Liður	Leiðbeiningar
R0030/C0010	Samtala annarra liða utan efnahagsreiknings	Bókfært virði hvers og eins annars liðar utan efnahagsreiknings sem skýrt er frá.
R0040/C0010	Veðsettar tryggingar	Bókfært virði veðsettra trygginga.
R0050/C0010	Samtala annarra skuldbindinga utan efnahagsreiknings	Bókfært virði hvernar og einnar annarrar skuldbindingar utan efnahagsreiknings sem skýrt er frá.
R0060/C0020	Liður utan efnahagsreiknings 1	Lýsing á öðrum liðum utan efnahagsreiknings. Félag með sérstakan tilgang skal skýra frá eins mörgum liðum og þörf krefur.
R0060/C0010	Liður utan efnahagsreiknings 1 — Bókfært virði	Bókfært virði hvers og eins annars liðar utan efnahagsreiknings sem skýrt er frá.
R0070/C0020	Skuldbinding utan efnahagsreiknings 1	Lýsing á öðrum skuldbindingum utan efnahagsreiknings. Félag með sérstakan tilgang skal skýra frá eins mörgum liðum og þörf krefur.
R0070/C0010	Skuldbinding utan efnahagsreiknings 1 — Bókfært virði	Bókfært virði hvernar og einnar annarrar skuldbindingar utan efnahagsreiknings sem skýrt er frá.

SPV.03.01 — Yfirtekin áhætta

Reitur	Liður	Leiðbeiningar
R0010/C0070	Samtala — Samanlögð hámarksáhættuskuldbinding á hvern samning	Samtala samanlagðrar hámarksáhættuskuldbindingar félagsins með sérstakan tilgang C0070/R0010 = Summa (C0070/R0020)
R0010/C0080	Alls — Eignir vegna aðgreinanlegrar áhættu	Virði heildareigna SPV.03.01 C0080/R0010 = Summa (C0080/R0020) = SPV.02.01.C0010/R0100
R0020/C0010	Samningur	Ef um er að ræða félag með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einum samningi skal veita upplýsingar um hvern og einn samning (hver aðgreinanleg yfirtekin áhætta). Þessi liður tilgreinir kóða áhættufyrirkomulagsins. Eftirlitsyfyrirvaldið úthlutar kóða skal nota hann. Ef svo er ekki skal félagið með sérstakan tilgang úthluta kóða sem skal vera sá sami yfir reikningsárin og ekki endurnýttur. Fjöldi lína sem tilkynnt er um skal vera sá sami og fjöldinn sem tilgreindur er í SPV.01.02.C0010/R0080
R0020/C0020	Útgáfudagur	ISO 8601 (áááá-mm-dd) kóði útgáfudags fyrir hvern og einn aðgreinanlegan samning um áhættu.
R0020/C0030	Útgáfa/notkun sem hefst fyrir framkvæmd tilskipunar 2009/138/EB	Auðkenning ef samningur er gerður fyrir 31. desember 2015. Nota skal eftirfarandi endanlegan lista: 1 — Fyrir 31. desember 2015 2 — Eftir 31. desember 2015
R0020/C0040	Heiti þess sem yfirfærir áhættuna	Heiti váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem yfirfærir áhættu til félagsins með sérstakan tilgang.

Reitur	Liður	Leiðbeiningar
R0020/C0050	Kóði þess sem yfirfærir áhættuna	Auðkenniskóði þess sem yfirfærir áhættuna, samkvæmt eftirfarandi forgangi, ef um hann er að ræða: Auðkenni lögaðila (LEI) Sértækur kóði. Sértækur kóði: Fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög innan Evrópska efnahagssvæðisins: auðkenniskóði eins og sá sem notaður er á staðbundnum markaði, sem eftirlitsyfirvald félagsins hefur úthlutað, Fyrir félög utan Evrópska efnahagssvæðisins og félög sem ekki falla undir eftirlit, auðkenniskóði sem félag með sérstakan tilgang úthlutar. Við úthlutun auðkenniskóða til hvers og eins félags sem er utan Evrópska efnahagssvæðisins eða sem fellur ekki undir eftirlit skal fara að eftirfarandi sniði með samræmdum hætti: auðkenniskóði félags + ISO 3166-1 alfa-2-kóði lands félagsins + 5 tölustafir
R0020/C0060	Tegund kóða	Auðkenning kóðans sem notaður er í liðnum „Kóði þess sem yfirfærir áhættuna“ (C0050). Nota skal einn af valkostunum í eftirfarandi endanlegum lista: 1 — LEI 2 — Sértekur kóði
R0020/C0070	Samanlögð hámarksáhættuskuldbinding á hvern samning	Virði á hvern samning fyrir samanlagða hámarksáhættuskuldbindingu.
R0020/C0080	Eignir vegna aðgreinanlegrar áhættu	Virði heildareigna á hvern samning
R0020/C0090	Uppfyllt krafa um fulla fjármögnun fyrirkomulagsins allt reiknings tímabilið	Að tilgreina hvort krafan um fulla fjármögnun var uppfyllt milli tveggja reikningstímabila. Nota skal eftirfarandi endanlegan lista: 1 — Full fjármögnun uppfyllt 2 — Full fjármögnun ekki uppfyllt
R0020/C0100	Tímalengd	Virði eftirstöðva líftíma samningsins í mánuðum.

SPV.03.02 — Skuldir eða annað fjármögnunarfyrirkomulag

Reitur	Liður	Leiðbeiningar
R0010/C0030	Samtala — Fjárhæð skulda eða annarra fjármögnunarsamninga sem gefin eru út í samræmi við samning	Virði allra útgefinna skuldabréfa $SPV.03.02.C0030/R0010 = \text{Summa } (C0030/R0020) = SPV.02.01.C0010/R0120$
R0020/C0010	Samningur	Ef um er að ræða félag með sérstakan tilgang sem yfirtekur áhættu samkvæmt fleiri en einum samningi skal veita upplýsingar um hvern og einn samning (hver aðgreinanleg yfirtekin áhætta). Þessi liður tilgreinir kóða áhættufyrirkomulagsins Ef eftirlitsyfirvaldið úthlutar kóða skal nota hann. Ef svo er ekki skal félagið með sérstakan tilgang úthluta kóða sem skal vera sá sami yfir reikningsárin og ekki endurnýttur. Fjöldi lína sem tilkynnt er um skal vera sá sami og fjöldinn sem tilgreindur er í SPV.01.02.C0010/R0080.

R0020/C0020	Skuldir eða annað fjármögnunarfyrirkomulag 1	Lýsing á skuldum eða öðru fjármögnunarfyrirkomulagi sem gefið er út í samræmi við samning, þ.m.t. tilvísun viðskipta. Nota skal eins margar línur og þörf krefur per samning til að skýra frá hverju og einu útgefnu skuldabréfi.
R0020/C0030	Fjárhæð skulda eða annars fjármögnunarfyrirkomulags sem gefið er út í samræmi við samning	Virði hvernar skuldabréfaútgáfu eða annars fjármögnunarfyrirkomulags.

**FRAMSELD ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/1602****2018/EES/31/02****frá 5. júní 2015**

**um jafngildi gjaldþols- og varfærnisreglna fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög sem í gildi eru í Sviss,
byggt á 172. gr. (2. mgr.), 227. gr. (4. mgr.) og 260. gr. (3. mgr.) tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins
2009/138/EB (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) ⁽¹⁾, einkum 172. gr. (2. mgr.), 227. gr. (4. mgr.) og 260. gr. (3. mgr.),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun 2009/138/EB er komið á áhættumiðuðum varfærnisreglum fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög í Sambandinu. Full beiting tilskipunar 2009/138/EB gagnvart váttryggjendum og endurtryggjendum í Sambandinu hefst 1. janúar 2016.
- 2) Jafnvel þótt tilskipuninni um Gjaldþolsáætlun II verði að fullu beitt frá og með 1. janúar 2016 getur framkvæmdastjórnin nú þegar samþykkt þessa framseldu ákvörðun eins og tilgreint er í 311. gr. Gjaldþolsáætlunar II-tilskipunarinnar.
- 3) Ákvæði 172. gr. tilskipunar 2009/138/EB tengjast jafngildi gjaldþolsreglna í þriðja landi sem gilda um endurtryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu í því þriðja landi. Jákvæð ákvörðun um jafngildi gerir kleift að meðhöndla endurtryggingarsamninga sem gerðir eru við félög með aðalskrifstofu í því þriðja landi á sama hátt og endurtryggingarsamninga sem gerðir eru við félög sem fengið hafa starfsleyfi í samræmi við þá tilskipun.
- 4) Ákvæði 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB tengjast jafngildi váttryggjenda í þriðja landi sem eru hluti af samstæðum með aðalskrifstofu í Sambandinu. Jákvæð ákvörðun um jafngildi gerir slíkum samstæðum kleift, þegar frádráttar- og samlagningaraðferð er notuð sem samstæðureikningsskilaaðferð fyrir samstæðugagnaskil þeirra, að taka mið af útreikningnum á gjaldþolskröfum og tiltæku gjaldþoli (e. *own funds*) samkvæmt reglum lögsögu utan Sambandsins í stað þess að reikna þær út á grunni tilskipunar 2009/138/EB, í þeim tilgangi að reikna út gjaldþolskröfu samstæðunnar og hæft gjaldþol.
- 5) Ákvæði 260. gr. tilskipunar 2009/138/EB tengjast jafngildi váttrygginga- og endurtryggingafélaga ef móðurfélag þeirra er með aðalskrifstofu utan Sambandsins. Í samræmi við 1. mgr. 261. gr. tilskipunar 2009/138/EB, í tilviki jákvæðrar ákvörðunar um jafngildi, reiða aðildarríki sig á að jafngilt samstæðueftirlit sé ástundað af samstæðueftirlitsyfirlöndum í þriðja landi.
- 6) Lagareglur í þriðja landi teljast að fullu jafngildar þeim sem settar eru með tilskipun 2009/138/EB ef þær fullnægja kröfum sem mæla fyrir um sambærilegt stig verndar fyrir váttryggingartaka og váttryggða. Ákvörðun um fullt jafngildi skv. 172. gr. (2. mgr.), 227. gr. (4. mgr.) og 260. gr. (3. mgr.) hefur ótakmarkaðan gildistíma, nema hún sé felld niður.
- 7) Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin (EIOPA) veitti, 9. mars 2015, framkvæmdastjórninni ráðgjöf, skv. 2. mgr. 33. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins ⁽²⁾ (ESB) nr. 1094/2010, um reglugerða- og eftirlitskerfið fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög og -samstæður sem í gildi eru í Sviss. Ráðgjöf Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar er byggð á viðkomandi lagaramma Sviss, þ.m.t. svissnesku eftirlitsgerðinni um fjármálamarkaði (e. *Financial Market Supervisory Act* (FINMASA)) frá 22. júní 2007, sem öðlaðist gildi 1. janúar 2009, eftirlitsgerðinni um váttryggingar (e. *Insurance Supervision Act* (ISA)) frá 17. desember 2004 og eftirlitsreglugerðinni um váttryggingar (e. *Insurance Supervision Ordinance* (ISO)) ⁽³⁾. Framkvæmdastjórnin hefur byggt mat sitt á upplýsingunum sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin hefur veitt.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 248, 24.9.2015, bls. 95. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 62/2018 frá 23. mars 2018 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

⁽³⁾ Eftirlitsreglugerðin um váttryggingar (ISO) var samþykkt af ríkisstjórn Sviss 25. mars 2015, og öðlaðist gildi 1. júlí 2015.

- 8) Að teknu tilliti til ákvæðanna í framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/35 ⁽¹⁾, einkum 378., 379. og 380. gr., sem og ráðgjafar Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, skal beita nokkrum viðmiðunum til að meta jafngildi samkvæmt 172. gr. (2. mgr.), 227. gr. (4. mgr.) og 260. gr. (3. mgr.) tilskipunar 2009/138/EB, eftir því sem við á.
- 9) Þessar viðmiðanir fela í sér tilteknar kröfur sem eru sameiginlegar tveim eða fleiri af 378., 379. og 380. gr. framseldar reglugerðar (ESB) 2015/35, sem gilda á stigi einstakra ⁽²⁾ váttrygginga- og endurtryggingafélaga og á stigi váttrygginga- og endurtryggingasamstæðna, og sem ná yfir valdsvið, gjaldþol, stjórnunarhætti, gagnsæi, samvinnu milli yfirvalda og meðhöndlun trúnaðarupplýsinga, og áhrif ákvarðana á fjármálastöðugleika.
- 10) Í fyrsta lagi varðandi aðferðir, valdheimildir og ábyrgðir, hefur svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) heimild til að hafa eftirlit með váttrygginga- og endurtryggingastafsemi, á skilvirkan hátt, og kveða á um viðurlög eða grípa til fullnustuaðgerða ef nauðsyn krefur, t.d. að ógilda starfsleyfi félags eða skipta út stjórn þess að öllu leyti eða að hluta. Svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) hefur nauðsynlegt fjármagn og mannauð, sérfræðikunnáttu, getu og umboð til að veita váttryggingartökum og váttrygðum vernd, á skilvirkan hátt.
- 11) Í öðru lagi, varðandi gjaldþol, er í svissnesku gjaldþolsprófuninni (SST) við mat á fjárhagsstöðu váttrygginga- eða endurtryggingafélaga eða -samstæðna stuðst við traustar hagrænar meginreglur og gjaldþolskröfur sem byggja á fjárhagslegu mati á öllum eignum og skuldum. Með svissnesku gjaldþolsprófuninni (SST) eru váttrygginga- eða endurtryggingafélög krafín um að mæla fyrir um viðmiðanir fyrir váttryggingaskuld, fjárfestingar, gjaldþolskröfur (þ.m.t. lágmarksstig fjármagns) og gjaldþol, ásamt því að svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) grípi tímanlega inn í ef gjaldþolskröfunum er ekki hlítt eða hagsmunum váttryggingartaka er ógnað. Gjaldþolskröfurnar eru áhættumiðaðar, með það að markmiði að ná utan um mælanlegar áhættur. Ef áhætta er ekki mælanleg er henni mætt með öðrum aðferðum: sem dæmi eru rekstraráhættur meðhöndlaðar eigindlega í gegnum svissneska gæðamatið (e. *Swiss Quality Assessment* (SQA)). Megingjaldþolskrafan, nefnd viðmiðunarmark gjaldþols samkvæmt svissnesku gjaldþolsprófuninni (SST), er reiknuð út til að ná yfir óvænt töp sem stafa af núverandi rekstri. Að auki er krafín um algjört lágmarksfjármagn (lágmarksgjaldþol) fyrir váttryggjendur breytileg með hliðsjón af váttryggingaviðskiptasviði samkvæmt svissnesku gjaldþolsprófuninni (SST). Báðar kröfur eru a.m.k. jafn strangar og tilsvarende kröfur tilskipunar 2009/138/EB fyrir allar samsetningar viðskiptasviða núverandi váttryggjenda í Sviss. Varðandi líkön geta váttryggingafélög notað staðallíkan eða eigin líkan, ef svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) krefst þess eða að þeirra eigin frumkvæði.
- 12) Í þriðja lagi, varðandi stjórnunarhætti er í svissnesku gjaldþolsreglunum krafa um að váttrygginga- og endurtryggingafélög komi á skilvirku stjórnkerfi, einkum er þeim skylt að vera með skýrt stjórnskipulag, hæfi- og hæfnikröfur fyrir þá sem í reynd stýra félögunum, skilvirkt ferli fyrir sendingu upplýsinga innan félaganna og til svissneska fjármálamarkaðseftirlitsaðilans (FINMA). Að auki hefur svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) skilvirkt eftirlit með útvistuum starfssviðum og starfsemi.
- 13) Samkvæmt svissnesku gjaldþolsprófuninni (SST) er einnig krafa um að váttrygginga- og endurtryggingafélög og -samstæður hafi til staðar áhættustjórnunar-, reglufylgni-, innri endurskoðunar- og tryggingafræðisvið. Samkvæmt svissnesku gjaldþolsprófuninni (SST) á að vera til staðar áhættustjórnarkerfi sem fært er um að auðkenna, mæla, vakta, stjórna og tilkynna um áhættur, og skilvirkt innra eftirlitskerfi. Kröfurnar í tilskipun 2009/138/EB varðandi innri endurskoðun og reglufylgni fyrir einstök félög eru uppfylltar á fullnægjandi hátt í eftirlitsreglugerðinni um váttryggingar (ISO), því hún styrkir áhættustjórnarkröfurnar og einkum skuldbindinguna um að hafa til staðar regluvörsluvið.
- 14) Samkvæmt gildandi reglum í Sviss er þess krafist að breytingar á fyrirtækjastefnu eða stjórnun váttrygginga- og endurtryggingafélaga eða -samstæðna eða á virkum eignarhlut í slíkum félögum eða samstæðum verði að vera í samræmi við trausta og varfærna stjórnun. Einkum skal tilkynna yfirtökur, breytingar á viðskiptaáætlun eða virkum eignarhlutum váttrygginga- og endurtryggingafélaga eða váttryggingasamstæðna til svissneska fjármálamarkaðseftirlitsaðilans (FINMA), sem getur gripið til viðurlaga við hæfi ef réttlætianlegt þykir, t.d. að banna yfirtöku.
- 15) Í fjórða lagi, varðandi gagnsæi, er krafa um að váttrygginga- og endurtryggingafélög og -samstæður veiti svissneska fjármálamarkaðseftirlitsaðilanum (FINMA) allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna eftirlits, og að birta a.m.k. árlega, skýrslu um gjaldþol og fjárhagslega stöðu þeirra. Kröfunum í tilskipun 2009/138/EB varðandi opinbera birtingu er mætt á fullnægjandi hátt í eftirlitsreglugerðinni um váttryggingar (ISO), þar sem þær gerðir eigindlegra og meginndlegra upplýsinga sem birta á eru í samræmi við tilskipun 2009/138/EB. Samkvæmt eftirlitsreglugerðinni um

⁽¹⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/35 frá 10. október 2014 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjútíð. ESB L 12, 17.1.2015, bls. 1).

⁽²⁾ Við tilgreinum í núverandi gerð hvort við teljum váttryggingafélög vera á eininga- ('solo') eða samstæðustigi. Einstök félög geta verið hluti af samstæðu eða ekki.

vátryggingar (ISO) eiga vátrygginga- og endurtryggingafélög og -samstæður að birta upplýsingar um rekstrarstarfsemi sína, frammistöðu, áhættustjórnun, áhættusnið, aðferðir við mat að því er varðar tiltekin ákvæði, fjármagnsstjórnun og gjaldþol.

- 16) Í fimmta lagi, varðandi þagnarskyldu, samvinnu og upplýsingaskipti er að finna ákvæði í reglunum sem í gildi eru í Sviss um þagnarskyldu allra einstaklinga sem starfa eða hafa starfað fyrir svissneska fjármálamarkaðseftirlitsaðilann (FINMA), þ.m.t. endurskoðendur og sérfræðingar sem koma fram fyrir hans hönd. Í þessum skyldum er jafnframt mælt fyrir um að ekki megi greina frá trúnaðarupplýsingum nema á samanteknu formi eða í útdrætti, með fyrirvara um tilvik sem falla undir refsirétt. Enn fremur mun svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) eingöngu nota trúnaðarupplýsingar sem hann móttækur frá öðrum eftirlitsyfirvöldum til að framkvæma skyldur sínar og í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í lögum. Í reglunum sem í gildi eru í Sviss er þess einnig krafist að ef vátrygginga- og endurtryggingarfélag er lýst gjaldþrota eða tekið til lögboðinnar slitameðferðar, megi skýra frá trúnaðarupplýsingum ef þær snerta ekki þriðju aðila sem viðriðnir eru tilraunir til að bjarga því félagi. Svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) getur deilt trúnaðarupplýsingum sem hann móttækur frá öðrum eftirlitsyfirvöldum með yfirvöldum, aðilum eða einstaklingum sem falla undir þagnarskyldu í Sviss einungis eftir skýlaust samþykki þess eftirlitsyfirvalds. Hann hefur undirritað viljayfirlýsingu með öllum aðildarríkjum Sambandsins um að samræma alþjóðlega samvinnu, einkum skipti á trúnaðarupplýsingum.
- 17) Í sjötta lagi varðandi áhrifin af ákvörðunum sínum er svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) og önnur svissnesk yfirvöld sem hafa umboð til að tryggja eðlilega stafsemi fjármálamarkaða, eins og seðlabanki Sviss og fjármálaráðuneytið, í stakk búin til að skilja hvernig ákvarðanir hafa áhrif á stöðugleika fjármálakerfisins alþjóðlega, einkum þegar neyðarástand ríkir, og taka tillit til mögulegra sveiflumagnandi áhrifa þeirra þegar óvenjulegar hreyfingar eiga sér stað á fjármálamörkuðum. Samkvæmt gildandi reglum í Sviss funda framangreind yfirvöld reglulega og skiptast á upplýsingum um hvers konar fjármálastöðugleikaáhrættu og samræma aðgerðir. Það sama á sér stað á alþjóðavettvangi, þegar svissnesk yfirvöld skiptast á upplýsingum um málefni varðandi fjármálastöðugleika við samstarfshóp eftirlitsaðila aðildarríkja Sambandsins og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar.
- 18) Í 378. og 380. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35 eru einnig settar fram sérstakar viðmiðanir varðandi jafngildi fyrir endurtryggingastarfsemi og fyrir samstæðueftirlit.
- 19) Varðandi sérstöku viðmiðanirnar fyrir endurtryggingastarfsemi skv. 378. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35, fellur stofnun og rekstur endurtrygginga undir fyrirframleyfi svissneska fjármálamarkaðseftirlitsaðilans (FINMA) sem byggir á nákvæmum lögbundnum stöðlum. Bundin fyrirtæki í endurtryggingum falla undir gjaldþolsreglur sem í gildi eru í Sviss samkvæmt eftirlitsreglugerðinni um vátryggingar (ISO).
- 20) Varðandi sérstöku viðmiðanirnar fyrir samstæðueftirlit skv. 380. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35, hefur svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) heimild til að ákvarða hvaða félög falla undir gildissvið eftirlitsins á samstæðustigi og hafa eftirlit með vátrygginga- og endurtryggingafélögum sem eru hluti af samstæðu. Svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) hefur eftirlit með öllum vátrygginga- og endurtryggingafélögum sem hluteignarfélag, eins og skilgreint er í a-lið 1. mgr. 212. gr. tilskipunar 2009/138/EB, beitir ráðandi eða verulegum áhrifum á.
- 21) Svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) er fær um að meta áhættusnið, fjárhagsstöðu og gjaldþol vátrygginga- og endurtryggingafélaga sem eru hluti af samstæðu og starfsstefnu þeirrar samstæðu.
- 22) Samkvæmt reglunum sem í gildi eru í Sviss heimila skýrslugjafa- og reikningsskilareglur vöktun á viðskiptum innan samstæðu og áhættusamþjöppun, sem vátrygginga- og endurtryggingasamstæður eiga að tilkynna a.m.k. árlega.
- 23) Samkvæmt reglunum sem í gildi eru í Sviss takmarkar svissneski fjármálamarkaðseftirlitsaðilinn (FINMA) notkun á gjaldþoli vátrygginga- eða endurtryggingafélags ef þau geta ekki á skilvirkan hátt gert það aðgengilegt til að ná yfir gjaldþolskröfu hluteignarfélagsins, sem gjaldþolsstaða samstæðunnar er reiknuð út fyrir. Útreikningurinn á gjaldþolsstöðu samstæðu leiðir til niðurstöðu sem er a.m.k. jafngild niðurstöðum aðferðanna sem settar eru fram í 230. og 233. gr. tilskipunar 2009/138/EB, án tvítalningar á gjaldþoli og eftir að fjármögnun innan samstæðu í gegnum gagnkvæma fjármögnun hefur verið útilokuð. Nánar til tekið, jafnvel þótt ekki sé að finna samstæðugjaldþolshlutfall sambærilegt ákvæðunum í 230. og 233. gr. tilskipunar 2009/138/EB, en aftur á móti röð gjaldþolshlutfalla á einingu innan samstæðu, nær sú röð yfir samspil allra eininga samstæðunnar og tekur þannig tillit til samstæðugerðarinnar.
- 24) Til samræmis við það, þar sem reglu- og eftirlitsfyrirkomulagið sem í gildi er í Sviss fyrir vátrygginga- og endurtryggingafélög og -samstæður uppfyllir allar viðmiðanir sem mælt er fyrir um í 378., 379. og 380. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35, er það álitnið uppfylla viðmiðunina um fullt jafngildi sem mælt er fyrir um í 172. gr. (2. mgr.), 227. gr. (4. mgr.) og 260. gr. (3. mgr.) tilskipunar 2009/138/EB.

- 25) Framkvæmdastjórnin getur framkvæmt sérstaka endurskoðun sem varðar einstakt þriðja land eða yfirráðasvæði hvenær sem er utan hinnar almennu endurskoðunar, þegar þróun sem skiptir máli veldur því að nauðsynlegt er fyrir framkvæmdastjórnina að endurmeta viðurkenninguna sem veitt er með þessari ákvörðun. Framkvæmdastjórnin ætti að halda áfram að vakta þróun reglnanna sem í gildi eru í Sviss og uppfyllingu skilyrðanna sem þessi ákvörðun byggir á, með tæknilegri aðstoð frá Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni (EIOPA).
- 26) Tilskipun 2009/138/EB gildir frá og með 1. janúar 2016. Með þessari ákvörðun ætti þess vegna einnig að úrskurða gjaldþols- og varfærnisreglurnar sem í gildi eru í Sviss jafngildar, frá og með þeim degi.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Frá og með 1. janúar 2016 skulu gjaldþolsreglur sem í gildi eru í Sviss sem eiga við um endurtryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu sína í Sviss, vera taldar jafngildar kröfunum í I. bálki tilskipunar 2009/138/EB.

2. gr.

Frá og með 1. janúar 2016 skulu gjaldþolsreglur sem í gildi eru í Sviss sem eiga við um váttrygginga- og endurtryggingafélög með aðalskrifstofur í Sviss vera taldar jafngildar kröfunum í VI. kafla í I. bálki tilskipunar 2009/138/EB.

3. gr.

Frá og með 1. janúar 2016 skulu varfærnisreglur sem í gildi eru í Sviss sem eiga við um eftirlit með váttrygginga- og endurtryggingafélögum innan samstæðu vera taldar jafngildar kröfunum í III. bálki tilskipunar 2009/138/EB.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 5. júní 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

**FRAMSELD ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/2290****2018/EES/31/03****frá 12. júní 2015****um bráðabirgðajafngildi gjaldþolsreglna sem eru í gildi í Ástralíu, Bermúdaeyjum, Brasilíu, Kanada, Mexíkó og Bandaríkjunum og gilda um váttrygginga- og endurtryggingafélög með aðalskrifstofu í þessum löndum (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) ⁽¹⁾, einkum c-lið 5. mgr. 227. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun 2009/138/EB er komið á áhættumiðuðum varfærnisreglum fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög í Sambandinu. Full beiting tilskipunar 2009/138/EB gagnvart váttryggjendum og endurtryggjendum í Sambandinu hefst 1. janúar 2016. Jafnvel þótt tilskipun 2009/138/EB verði að fullu beitt frá og með 1. janúar 2016 getur framkvæmdastjórnin nú þegar samþykkt þessa framseldu ákvörðun á grundvelli 311. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
- 2) Ákvæði 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB tengjast jafngildi váttryggjenda í þriðja landi sem eru hluti af samstæðum með aðalskrifstofu í Sambandinu. Þegar framkvæmdastjórnin ákvarðar með framseldri gerð að jafngildi sé fyrri hendi skv. 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB geta slíkar samstæður, þegar frádráttar- og samlagningaraðferð er notuð sem samstæðureikningsskilaaðferð fyrir samstæðugagnaskil þeirra, tekið mið af útreikningi á gjaldþolskröfum og tiltæku gjaldþoli (e. *own funds*) í reglum lögsögu utan Sambandsins í stað þess að reikna þær út á grunni tilskipunar 2009/138/EB, í þeim tilgangi að reikna út gjaldþolskröfu samstæðu og hæft gjaldþol.
- 3) Í 5. mgr. 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB er kveðið á um möguleikann á að fastsetja bráðabirgðajafngildi til ákveðins tíma fyrir þriðju lönd sem eru með váttryggingagjaldþolsreglur sem uppfylla ákveðin viðmið. Ákvörðun um bráðabirgðajafngildi gildir í 10 ár með möguleika á endurnýjun.
- 4) Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin hefur veitt framkvæmdastjórninni ráðgjöf skv. 2. mgr. 33. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins ⁽²⁾ (ESB) nr. 1094/2010 og lagt sitt af mörkum við matið á þriðju löndum skv. 5. mgr. 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB ⁽³⁾. Að því er varðar Bandaríkin hafa viðræður um váttryggingar sem hófust 2012 með það að markmiði að bæta gagnkvæman skilning á viðkomandi váttrygginga- og eftirlitsreglum verið meginramminn fyrir gagnkvæm upplýsingaskipti, sem leitt hefur til niðurstöðunnar sem náðst hefur í þessari ákvörðun.
- 5) Í Ástralíu er þess krafist í stöðlunum „Life and General Insurance Capital Standards (LAGIC) (General Insurance Prudential Standard (GPS) 110: Capital Adequacy, Life Insurance Prudential Standards (LPS) 110: Capital Adequacy)“ að váttryggjendur reikni út gjaldþolskröfur fyrir váttryggingaráhættu, váttryggingarsamþjöppunaráhættu, eignaáhættu, eignasamþjöppunaráhættu og samlagningarávinning (e. *aggregation benefit*). Aðferð sem byggir á niðurstöðutölu

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 323, 9.12.2015, bls. 22. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 62/2018 frá 23. mars 2018 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

⁽³⁾ Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin EIOPA, jafngildisgreining á Brasilíu, 10. mars 2015, EIOPA, jafngildisgreining á Bermúdaeyjum, 9. mars 2015, EIOPA, jafngildisgreining á Kanada, 28. janúar 2015, EIOPA, jafngildisgreining á Ástralíu, 16. júlí 2013, EIOPA, jafngildisgreining á Mexíkó, 16. júlí 2013.

efnahagsreiknings er notuð. Gerð er krafa um lágmarksgjaldþolskröfu (varfærnisgjaldþolskrafa (PCR)); váttryggjendur eru einnig krafðir um að koma á innra matsferli fyrir fullnægjandi gjaldþol (e. *Internal Capital Adequacy Assessment Process*) þar sem settar eru fram aðgerðirnar sem notaðar verða til að leiðrétta lækkun gjaldþols með því að fastsetja það yfir varfærnisgjaldþolskröfu þeirra. Skaðaváttryggjendum er heimilt að nota eigin líkön með fyrirvara um samþykki ástralska yfirvaldsins sem sinnir varfærnieftirliti (e. *Australian Prudential Regulation Authority* (APRA)) með þeim. Í stöðlunum GPS 220 og LPS 220 (áhættustýring) er gerð krafa um áhættustjórnunarramma sem verður að lágmarki að innihalda áhættustýringaráætlun þar sem lýst er áhættustýringarstefnum, málsmeðferðarreglum, stjórnunarábyrgðum og innra eftirliti. Váttryggjendur verða að tilkynna ástralska yfirvaldinu sem sinnir varfærniseftirliti (APRA) um gjaldþol sitt, fjárhagsstöðu, rekstrarárangur, fullnægjandi gjaldþol, fjárfestingar, eignir og eignasamþjöppun, gögn um iðgjöld og bótaþröfur, skuldbindingar sem tengjast stefnu og áhættuskuldbindingar utan efnahagsreiknings. Samkvæmt félagarétti frá 2001 (e. *Corporations Act 2001*) eru fyrirtæki krafín um að útbúa og leggja fram árleg reikningsskil fyrir verðbréfa- og fjárfestingarnefnd Ástralíu (e. *Australian Securities and Investments Commission*). Fyrir líftryggjendur, skaðaváttryggjendur og váttryggingasamstæður eru viðbótarupplýsingaskyldur sem varða stjórnun gjaldþols og fullnægjandi gjaldþol. Ástralska yfirvaldið sem sinnir varfærnieftirliti (APRA) getur deilt upplýsingum með öðrum fjármálaeftirlitsaðilum. Það er undirritunaraðili á marghliða viljayfirlýsingunni um samvinnu og upplýsingaskipti alþjóðasamtaka váttryggingaeftirlita (e. *Multilateral Memorandum of Understanding on Cooperation and Information Exchange of the International Association of Insurance Supervisors* (IAIS MMoU)), og hefur komið á viljayfirlýsingum við erlend eftirlitsyfirlönd (þ.m.t. fjölda eftirlitsaðila í Sambandinu). Ástralska yfirvaldið sem sinnir varfærnieftirliti (APRA) er sjálft ábyrgt fyrir varfærnireglusetningu og eftirliti með váttryggjendum og einungis ástralska yfirvaldið sem sinnir varfærnieftirliti getur heimilað einingu að stunda váttryggingarstarfsemi í Ástralíu. Ástralska yfirvaldið sem sinnir varfærnieftirliti (APRA) hefur heimild til að gefa út varfærnistaðla sem gilda sem lög. Starfsfólk ástralska yfirvaldsins sem sinnir varfærnieftirliti (APRA), núverandi og fyrrverandi, er óheimilt að birta trúnaðarupplýsingar sem það hefur aflað í tengslum við skyldustörf sín eða getu og getur slík birting leitt til viðurlaga að lögum. Birting upplýsinga fyrir dómstóli er háð ströngum takmörkunum.

- 6) Á Bermúdaeyjum mæla váttryggingalög (e. *Insurance Act*) fyrir um tvenns konar gjaldþolskröfur fyrir váttryggjendur aðra en bundin váttryggingafélög⁽¹⁾: lágmarksgjaldþol (e. *Minimum Solvency Margin* (MSM)) og styrkta gjaldþolskröfu (e. *Enhanced Capital Requirement* (ECR)), sem gilda um bæði líftryggingar og skaðatryggingar sem viðskipti eru höfð með í atvinnuskyni. Styrkta gjaldþolskrafa (ECR) er ákvörðuð út frá viðkomandi grunngjaldþolskröfu (BSCR) samkvæmt staðalreglu eða samþykktu eigin gjaldþolslíkani váttryggjandans að því tilskildu að styrkta gjaldþolskrafa sé a.m.k. jöfn lágmarksgjaldþoli váttryggjandans. Grunngjaldþolskrafa (BSCR) nær yfir eftirfarandi áhættu: útlána-, vik-, markaðs-, iðgjalda-, varasjóðs-, vaxta-, hamfara- og rekstraráhættu. Viðmiðunarmark gjaldþols (e. *Target Capital Level*) við 120% af styrktu gjaldþolskröfunni (ECR) er notað sem snemmvíðvörðun um gjaldþolsmörk. Reglur um fullgilt gjaldþol eru ólíkar fyrir mismunandi flokka váttryggjenda. Váttryggingagerðin inniheldur einnig ákvæði um kvöð félaga um skýrslugjöf er varða gjaldþolsstöðu þeirra. Yfirlönd Bermúdaeyja á sviði peningamála (e. *Bermudan Monetary Authority* (BMA)) er sjálfstætt stjórn- og eftirlitsyfirlönd. Flestum váttryggjendum á Bermúdaeyjum ber skylda til að útbúa viðbótarreikningsskil í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla. Að öðrum kosti geta váttryggjendur notað góðar reikningsskilavenjur sem viðurkenndar eru af yfirlöndum Bermúdaeyja á sviði peningamála. Váttryggjendur verða að birta reikningsskil sín, sem innihalda meginlegar og eigindlegar upplýsingar. Yfirlönd Bermúdaeyja á sviði peningamála geta gert samkomulag og skipst á upplýsingum við erlend eftirlitsyfirlönd. Þau eru undirritunaraðili á marghliða viljayfirlýsingunni um samvinnu og upplýsingaskipti alþjóðasamtaka váttryggingaeftirlita (IAIS MMoU). Yfirlönd Bermúdaeyja á sviði peningamála eru bundin af lögum um þagnarskyldu, þar sem krafist er að farið sé með allar upplýsingar er varða rekstur eða málefni eftirlitsskyldra fjármálastofnana, eða er varða einstaklinga sem hafa með þær að gera, og sem starfsfólk yfirvalda Bermúdaeyja á sviði peningamála aflar, sem trúnaðarupplýsingar.

- 7) Í Brasilíu er kveðið á um í váttryggingarlagaúrskurðinum (e. *Insurance Decree-Law*) nr. 73/1966 að váttryggjendur skuli, til að ábyrgjast skuldbindingar, fastsetja váttryggingaskuld, sérstaka sjóði og sérákvæði í samræmi við viðmiðunina sem landsbundna ráðið um einkareknar váttryggingar (e. *National Council of Private Insurance* (CNSP)) hefur sett. Samkvæmt ályktun CNSP 316 samsvarar lágmarksgjaldþolið (e. *Minimum Capital Required* (CMR)) grunngjaldþolinu (e. *Base Capital*) eða áhættugjaldþolinu (e. *Risk Capital*), eftir því hvort er hærra. Grunngjaldþolið er föst fjárhæð sem tengist gerð einingarinnar og landsvæðunum þar sem hún hefur starfsleyfi; sama á við um áhættugjaldþolið, sem er samtalan á gjaldþolskröfunum vegna trygginga-, útlána-, rekstrar- og markaðsáhættu. Fyrir flesta váttryggjendur er áhættugjaldþolið hærra en grunngjaldþolið, og myndar þannig lágmarksgjaldþolið (CMR). Í ályktun CNSP 3162/2014 eru settar reglur fyrir notkuninni á eigin líkani sem valkost við staðalreglu til að reikna út lágmarksgjaldþolið (CMR). Lágmarkskröfur um stjórnarhætti fyrirtækja eru í gildi. Váttryggjendur verða að vera með innra eftirlit með starfsemi

(1) Váttryggingalögin kveður á um mismunandi flokka váttryggjenda sem falla undir mismunandi reglubálka. Bundnir váttryggjendur eru einn sérstakur flokkur váttryggjenda, sem ekki hefur verið tekinn með í mati Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og fellur ekki undir núverandi gerð.

sinni, upplýsingakerfum og því að lagaskilyrðum sé hlítt. „Superintendência de Seguros Privados (SUSEP)“ ber ábyrgð á eftirlitinu með brasilíska váttryggingageiranum. SUSEP starfar á vegum fjármálaráðuneytisins sem framkvæmdaraðili á reglugerðunum sem landsbundna ráðið um einkareknar váttryggingar (CNSP) hefur sett. Stjórnunarráð þess hefur sjálfstætt vald, innan verksviðs síns, til að koma á almennum stefnum SUSEP við reglusetningu og því að ályktunum landsbundna ráðsins um einkareknar váttryggingar (CNSP) sé hlítt. Váttryggjendur eru skyldugir til að leggja fram mánaðarlega gögn um gjaldþol, eignir, skuldir, tekjur og útgjöld til SUSEP, sem og ársfjórðungslega atriði er varða reksturinn, efnahagsreikninginn og rekstrarreikning. Váttryggjendur verða að birta reikningsskil sín, sem innihalda megindlegar og eigindlegar upplýsingar. SUSEP getur gert samkomulag, og skipst á upplýsingum, við erlend eftirlitsyfirvöld. Það er undirritunaraðili á marghliða viljayfirlýsingunni um samvinnu og upplýsingaskipti alþjóðasamtaka váttryggingaefitirlita (IAIS MMoU). Upplýsingar má einungis nota í eftirlitstilgangi innan gildissviðs eftirlitshlutverks SUSEP. Enn fremur eru upplýsingar sem aflað er frá öðru yfirvaldi einungis notaðar í þeim tilgangi sem eftir þeim var óskað. Starfsfólk og fyrrverandi starfsfólk SUSEP er bundið trúnaðarkvöð samkvæmt lögum.

- 8) Í Kanada er þess krafist í lögum um váttryggingafélög (e. *Insurance Companies Act*) að váttryggjendur viðhaldi fullnægjandi gjaldþoli. Í viðmiðunarreglunum sem skrifstofa umsjónarmanns fjármálastofnanna (e. *Office of the Superintendent of Financial Institutions* (OSFI)) birtir eru settir fram nákvæmir staðlar. Gildandi gjaldþolskröfur fyrir váttryggjendur eru hin viðvarandi lágmarksgjaldþols- og umframkrafa (e. *Minimum Continuing Capital and Surplus Requirement* (MCCSR Guideline)) fyrir lífváttryggjendur og lágmarksgjaldþolsprófunin (e. *Minimum Capital Test* (MCT Guideline)) fyrir skaðaváttryggjendur. Bæði viðvarandi lágmarksgjaldþols- og umframkrafa (MCCSR) og lágmarksgjaldþolsprófunin (MCT) taka til áhættu sem tengist eignum og skuldum bæði innan og utan efnahagsreikningsins. Þess er krafist að skaðaváttryggjendur hafi gjaldþol umfram 100% af lágmarksgjaldþolsprófuninni (MCT), á meðan lífváttryggjendur eru krafðir um að hafa gjaldþol sem fer yfir 120% af viðvarandi lágmarksgjaldþols- og umframkröfunni (MCCSR). Váttryggjendum er ekki heimilt að starfa undir þessum mörkum. Til viðbótar við þessar kröfur er eftirlitsviðmiðunarmark gjaldþols (e. *Supervisory Target Capital Level*) 150% af lágmarksgjaldþolsprófuninni (MCT) fyrir skaðaváttryggjendur annars vegar og af viðvarandi lágmarksgjaldþols- og umframkröfunni (MCCSR) fyrir lífváttryggjendur hins vegar. Gjaldþolskröfur eru reiknaðar út samkvæmt staðalreglu. Notkun á eigin líkönum er eingöngu leyfð í mjög takmörkuðum tilvikum. Váttryggjendur eru einnig krafðir um að koma á innra viðmiðunarhlutfalli gjaldþols sem byggir á eigin áhættu- og gjaldþolsmati (ORSA), þ.m.t. álagsprófunum sem ekki eru fyrirskipaðar, sem taka tillit til sérstöðu váttryggjandans. Umsjónarmaður fjármálastofnanna (OSFI), kanadíski váttryggingaefitirlitsaðilinn, er sjálfstæður sambandsaðili með eigin fjármögnun. Sérhver váttryggjandi, sem reglur hafa verið settar um, er krafinn um að leggja fram endurskoðaðan ársreikning og viðbótarupplýsingar til umsjónarmanns fjármálastofnanna, ásamt skýrslu endurskoðanda (e. *Auditors' Report*), skýrslu tilnefnds tryggingafræðings (e. *Appointed Actuary's Report*), virkri álagsprófunarskýrslu um nægjanleika gjaldþols (e. *Dynamic Capital Adequacy Testing report*) sem tekur saman niðurstöðurnar úr margs konar álagsprófunum, og ársfjórðungsskráningar um gjaldþolsstöðu. Váttryggjendur eru einnig krafðir um að útbúa og gera aðgengilegt, sé þess óskað, árlegt eigið áhættu- og gjaldþolsmat (ORSA) þar sem innri viðmiðunarmörk gjaldþols (e. *Internal Capital Target*) eru ákvörðuð. Umsjónarmaður fjármálastofnanna getur gert samkomulag og skipst á upplýsingum við erlend eftirlitsyfirvöld. Hann gerðist aðili að marghliða viljayfirlýsingunni um samvinnu og upplýsingaskipti alþjóðasamtaka váttryggingaefitirlita (IAIS MMoU) í júlí 2012. Umsjónarmaður fjármálastofnanna er bundin lögum um þagnarskyldu, þar sem krafist er að allar upplýsingar er varða rekstur eða málefni eftirlitsskyldra fjármálastofnana, eða er varða einstaklinga sem hafa með þær að gera, og sem starfsfólk umsjónarmanns fjármálastofnanna aftar, skuli meðhöndlaðar sem trúnaðarupplýsingar.
- 9) Í Mexíkó öðlaðist lögin sem mæla fyrir um endurskoðaðan varfærnisramma fyrir váttryggingar, „Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas (LISF)“, gildi 4. apríl 2015. Samkvæmt LISF gildir gjaldþolskrafa (SCR) sem nær yfir trygginga-, fjárhags- og mótaðilaáhættur. Álagsprófun er gerð a.m.k. einu sinni á ári (virk gjaldþolsprófun). Í mexíkóska regluverkinu er heimiluð notkun á annaðhvort staðalreglunni eða eigin líkani fyrir útreikninginn á gjaldþolskröfunni. „Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF)“ er ábyrgt fyrir eftirlitinu með líf- og skaðaváttryggjendum í Mexíkó. Stofnunin hefur, óháð öðrum, heimild til að veita váttryggingafélögum leyfi eða draga leyfi til baka, og framkvæmir hún álagspróf a.m.k. einu sinni á ári. Váttryggjendur verða að senda inn gögn um skipulagsheild sína, rekstur, bókhald, fjárfestingar og gjaldþol til CNSF a.m.k. ársfjórðungslega. Þeir verða einnig að birta markmið sín, stefnur og starfshætti við áhættueftirlald, -yfirlýsingu eða -mildun, og þeir verða að birta megindlegar og eigindlegar upplýsingar um starfsemi sína, tæknilega og fjárhagslega stöðu og áhættu. CNSF getur átt í samvinnu við og skipst á upplýsingum við erlend eftirlitsyfirvöld ef gerður hefur verið upplýsingaskiptasamningur. Nokkrir slíkir samningar eru til staðar og árið 2010 sótti CNSF um að gerast undirritunaraðili á marghliða viljayfirlýsingu um samvinnu og upplýsingaskipti alþjóðasamtaka váttryggingaefitirlita (IAIS MMoU). Þegar upplýsingaskiptasamningur er liggur fyrir milli CNSF og erlends eftirlitsyfirlids, verður CNSF að biðja erlenda eftirlitsyfirlids um fyrirframsamþykki þess áður en það birtir upplýsingarnar sem það hefur látið í té. Enginn einstaklingur sem er eða hefur verið starfsmaður CNSF hefur heimild til að birta trúnaðarupplýsingar. Mælt er fyrir um kröfur um þagnarskyldu í landslögum og sérhvert brot á þagnarskyldu leiðir af sér viðurlög.

- 10) Í Bandaríkjunum er reglusetning og eftirlit með váttryggingum og endurtryggingum í meginatriðum á vegum hvers ríkis. Váttryggjendur verða að hlíta viðkomandi lögum hvers ríkis þar sem þeir gera váttryggingasamninga, og er váttryggingaefitirlit í höndum óháðra eftirlitsaðila á vegum ríkisins undir stjórn framkvæmdastjóra váttrygginga (e. *insurance commissioners*). Kröfur ríkis um fullnægjandi gjaldþol eru byggðar á líkanlögum landssamtaka framkvæmdastjóra váttrygginga um áhættuþekjuhlutfall gjaldþols (e. *National Association of Insurance Commissioners (NAIC) Risk-Based Capital (RBC) Model Law*), sem hafa verið samþykkt í öllum ríkjunum. Staðalregla áhættuþekjuhlutfalls gjaldþols (RBC) nær yfir flestar gerðir meiri háttar áhættu fyrir hverja af mikilvægustu váttryggingategundunum (líf-, eigna- og slysa-, og heilsutryggingu), og heimilar notkun á eigin líkönum fyrir sértækar tryggingaafurðir og áhættueiningar. Áhættuþekjuhlutfall gjaldþols (RBC) er reiknað út með því að beita stuðlum á mismunandi eignir, iðgjöld, bótakröfur, útgjöld og varasjóðsliði. Það eru fjögur stig meginlegra gjaldþolskrafna með mismunandi eftirlitsinngripum í hverju tilviki: fyrirtækjaáðgerðarstig (e. *Company Action Level*), stjórnvaldsáðgerðarstig (e. *Regulatory Action Level*), heimilað stjórnunarstig (e. *Authorised Control Level*), og skyldubundið stjórnunarstig (e. *Mandatory Control Level*). Bandaríska regluverkið er með eigið áhættu- og gjaldþolsmat (ORSA) fyrir váttryggjendur, sambærilegt því sem er að finna í Solvency II. Hvað varðar gagnaskil og gagnsæi eru staðlaðar skýrslugjafarkröfur sem aðallega ná yfir: rekstur og árangur, áhættusnið, matsaðferðir og forsendur sem notaðar eru, gjaldþolskröfur og stjórnun. Reikningsskil, þ.m.t. tryggingafræðilegt álit og yfirlýsing endurskoðanda, eru birt opinberlega. Framkvæmdastjóri váttrygginga á vegum ríkis getur deilt trúnaðarupplýsingum með erlendum eftirlitsaðilum, að því tilskildu að móttakandi samþykki að viðhalda upplýsingaleynd. Þeir geta einnig gert samkomulag um skipti og not á trúnaðarupplýsingum. Nokkrar viljayfirlýsingar um upplýsingaskipti hafa verið undirritaðar á milli eftirlitsaðila í Sambandinu og váttryggingadeilda ríkjanna. Nokkrar váttryggingadeildir ríkjanna eru undirritunaraðili á marghliða viljayfirlýsingunni um samvinnu og upplýsingaskipti alþjóðasamtaka váttryggingaefitirlita (IAIS MMoU), og fleiri hafa nýlega sótt um. Kröfur um trúnað, sem felldar eru inn í löggjöf ríkja á grundvelli líkanlaga landssamtaka framkvæmdastjóra váttrygginga (NAIC), kveða á um að upplýsingar sem eftirlitsaðilar á vegum ríkis afla séu trúnaðarmál og að þeir skuli viðhalda trúnaði á upplýsingum sem fengnar eru frá erlendum eftirlitsaðilum. Starfsfólk eftirlitsyfirvalda ríkis falla undir þagnarskyldu samkvæmt löggjöf á ríkjastigi.
- 11) Í framhaldi af þessari úttekt ætti að líta svo á að gjaldþolsreglur þriðju landa sem þessi ákvörðun nær yfir uppfylli viðmiðunina fyrir bráðabirgðajafngildi sem mælt er fyrir um í 5. mgr. 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB, að undanskildum reglum um bundin váttryggingafélög á Bermúdaeyjum, sem falla undir ólíkt reglakerfi.
- 12) Upphafstímabil bráðabirgðajafngildisins sem ákvarðað er með þessari ákvörðun ætti að vera 10 ár. Framkvæmdastjórnin getur engu að síður gert sérstaka endurskoðun að því er varðar einstakt þriðja land eða yfirráðasvæði hvenær sem er fyrir utan hina almennu endurskoðun, ef þróun sem skiptir máli veldur því að nauðsynlegt er fyrir framkvæmdastjórnina að endurmeta jafngildið sem ákvarðað er með þessari ákvörðun. Framkvæmdastjórnin ætti þess vegna að halda áfram að vakta, með tæknilegri aðstoð frá Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni (EIOPA), þróunina á reglunum sem er í gildi í þeim þriðju löndum sem falla undir þessa ákvörðun og uppfyllingu skilyrðanna sem samþykkt þessarar ákvörðunar byggir á.
- 13) Tilskipun 2009/138/EB gildir frá og með 1. janúar 2016. Þessi ákvörðun ætti þess vegna einnig að veita bráðabirgðajafngildi frá og með þeirri dagsetningu.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Gjaldþolsreglur sem eru í gildi í Ástralíu, á Bermúdaeyjum (að undanskildum reglum um bundin váttryggingafélög), Brasilíu, Kanada, Mexíkó og Bandaríkjunum, og gilda um váttrygginga- og endurtryggingafélög með aðalskrifstofu í þessum löndum, skulu álitin jafngild til bráðabirgða því regluverki sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bálks tilskipunar 2009/138/EB.

2. gr.

Bráðabirgðajafngildi skal veitt fyrir 10 ára tímabil frá og með 1. janúar 2016.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 5. júní 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 537/2014

2018/EES/31/04

frá 16. apríl 2014

um sérstakar kröfur í tengslum við lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum og niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2005/909/EB (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDESINS HAFNA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyritækjum er falið samkvæmt lögum að annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum í því skyni að auka traust almennings á árlegum reikningsskilum og samstæðureikningsskilum þessara eininga. Það að lögboðin endurskoðun felur í sér þjónustu í almannatryggingu þýðir að stór hópur fólks og stofnana reiðir sig á að störf löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyritækis séu unnin af kostgæfni. Endurskoðun, sem unnin er af ítrustu kostgæfni, stuðlar að eðlilegri starfsemi markaða þar sem hún eykur ráðvendni og skilvirkni í reikningsskilum. Þess vegna er hlutverk löggiltra endurskoðanda sérstaklega mikilvægt í samfélagslegu tilliti.
- 2) Í löggjöf Sambandsins er gerð krafa um að reikningsskil, sem innihalda árleg reikningsskil eða samstæðureikningsskil lánastofnana, váttryggingafélaga, útgefenda verðbréfa, sem tekin eru til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði, greiðslustofnana, verðbréfasjóða, rafeyrisstofnana og sérhæfðra sjóða, séu endurskoðuð af einum eða fleiri aðilum, sem hafa rétt til að annast slíka endurskoðun í samræmi við löggjöf Sambandsins, þ.e.: Ákvæði 1. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 86/635/EBE ⁽³⁾, 1. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/674/EBE ⁽⁴⁾, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB ⁽⁵⁾, 2. mgr. 15. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB ⁽⁶⁾, 73. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB ⁽⁷⁾, 1. mgr. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 158, 27.5.2014, bls. 77. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 102/2018 frá 27. apríl 2018 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) og bókun 37 við EES-samninginn með skrá sem kveðið er á um í 101. gr. (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 191, 29.6.2012, bls. 61.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 3. apríl 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. apríl 2014.

(3) Tilskipun ráðsins 86/635/EBE frá 8. desember 1986 um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana (Stjtið. ESB L 372, 31.12.1986, bls. 1).

(4) Tilskipun ráðsins 91/674/EBE frá 19. desember 1991 um ársreikninga og samstæðureikninga váttryggingafélaga (Stjtið. ESB L 374, 31.12.1991, bls. 7).

(5) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB (Stjtið. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38).

(6) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/64/EB frá 13. nóvember 2007 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum, um breytingu á tilskipunum 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB og 2006/48/EB og niðurfellingu tilskipunar 97/5/EB (Stjtið. ESB L 319, 5.12.2007, bls. 1).

(7) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um verðbréfasjóði (UCITS) (Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32).

2009/110/EB ⁽¹⁾ og 3. mgr. 22. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/EB ⁽²⁾. Auk þessa er einnig gerð sú krafa, skv. 1. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB ⁽³⁾, að árleg reikningsskil fjárfestingar-fyrirtækja skuli endurskoðuð í þeim tilvikum sem tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB ⁽⁴⁾ gildir ekki.

- 3) Mælt er fyrir um skilyrði varðandi samþykki á þeim aðilum sem bera ábyrgð á því að annast lögboðna endurskoðun og lágmarkskröfur varðandi það að annast þess háttar lögboðna endurskoðun í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB ⁽⁵⁾.
- 4) Hinn 13. október 2010 birti framkvæmdastjórnin grænbók með yfirskriftinni „Stefnumið í endurskoðun: Reynsla af krísunni“ en með henni var ráðist í víðtækt opinbert samráð í almennu samhengi við lagfæringar á reglusetningu á fjármálamarkaði, á hlutverki og umfangi endurskoðunar og hvernig efla mætti hlutverk endurskoðunar með það fyrir augum að stuðla að auknum fjárhagslegum stöðugleika. Umrætt opinbert samráð sýndi að bæta má reglurnar í tilskipun 2006/43/EB um það hvernig standa á að lögboðinni endurskoðun árlegra reikningsskila og samstæðureikningsskila eininga sem tengjast almannahagsmunum. Evrópuþingið gaf út skýrslu að eigin frumkvæði um grænbókina 13. september 2011. Efnahags- og félagsmálanefnd Evrópusambandsins samþykkti einnig skýrslu um umrædda grænbók 16. júní 2011.
- 5) Mikilvægt er að mæla fyrir um ítarlegar reglur í því skyni að tryggja að lögboðin endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum sé af viðunandi gæðum og hana annist löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki sem lúta ströngum kröfum. Sameiginleg stjórnsýslunálgun ætti að efla heilindi, óhæði, hlutlægni, ábyrgð, gagnsæi og áreiðanleika löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum og leggja til gæða lögboðinnar endurskoðunar í Sambandinu, og með því móti til snurðulausrar starfsemi innri markaðarins, um leið og náð er háu stigi neytenda- og fjárfestaverndar. Mótun sérstakrar réttargerðar fyrir einingar sem tengjast almannahagsmunum ætti einnig að tryggja samfellt samræmi og jafnvæga beitingu reglna og leggja þannig af mörkum til meiri skilvirkni í starfsemi innri markaðarins. Þessar ströngu kröfur ættu að gilda um löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki þó einungis að því marki sem þau annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum.
- 6) Lögboðin endurskoðun samvinnufélaga og sparisjóða einkennist í sumum aðildarríkjum af kerfi sem gerir þeim ekki kleift að hafa frjálst val um löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki. Endurskoðunarsamtökum, sem samvinnufélag eða sparisjóður er aðili að, ber skylda til að lögum að annast lögboðna endurskoðun. Slík endurskoðunarsamtök starfa ekki í hagnaðarskyni og leita ekki viðskiptahagsmuna eins og leiðir af lagalegri stöðu þeirra. Auk þess tengjast skipulagseiningar þessara samtaka ekki sameiginlegum efnahagslegum hagsmunum en slíkt gæti stofnað óhæði þeirra í hættu. Samhliða því ætti aðildarríkjunum að vera kleift að veita samvinnufélögum í skilningi 14. liðar 2. gr. tilskipunar 2006/43/EB, sparisjóðum eða sambærilegum einingum, eins og um getur í 45. gr. tilskipunar 86/635/EEB, eða dótturfélögum þeirra eða löglegum arftökum, undanþágu frá þessari reglugerð, að því tilskildu að farið sé að meginreglunum um óhæði sem mælt er fyrir um í tilskipun 2006/43/EB.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB frá 16. september 2009 um stofnun og rekstur rafeyrisstofnana og varfærnisefirlit með þeim, breytingu á tilskipunum 2005/60/EB og 2006/48/EB og um niðurfellingu á tilskipun 2000/46/EB (Stjútíð. ESB L 267, 10.10.2009, bls. 7).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um stjórnendur fagfjárfestasjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjútíð. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1).

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipunum ráðsins 85/611/EEB og 93/6/EEB og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/22/EEB (Stjútíð. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1).

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og viðkomandi skýrslur tiltekinnna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EEB og 83/349/EEB (Stjútíð. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB frá 17. maí 2006 um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikningsskila, um breytingu á tilskipunum ráðsins 78/660/EEB og 83/349/EEB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 84/253/EEB (Stjútíð. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 87).

- 7) Fjárhæð þóknana, sem löggiltur endurskoðandi móttækur frá einni endurskoðaðri einingu, og samsetning þóknanna getur ógnað óhæði löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis. Það er því mikilvægt að tryggja að þóknarir vegna endurskoðunar séu á engan hátt skilyrðum bundnar og að þegar endurskoðunarþóknarir frá einum tilteknum viðskiptavini, að meðtöldum dótturfélögum hans, eru umtalsverðar sé komið á sérstöku ferli sem felur í sér stofnun endurskoðunarnefndar til að tryggja gæði endurskoðunarinnar. Ef löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið verða allt of háð einum einstökum viðskiptavini ætti endurskoðunarnefndin að ákveða, á grundvelli gildra ástæðna, hvort löggilta endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrtækinu er fært að annast lögboðnu endurskoðunina. Þegar slík ákvörðun er tekin ætti endurskoðunarnefndin m.a. að íhuga ógnir við óhæði og afleiðingar umræddrar ákvörðunar.
- 8) Þegar tiltekin þjónusta, önnur en lögboðin endurskoðun (þjónusta utan endurskoðunar), er veitt einingum, sem eru endurskoðaðar af hálfu löggiltra endurskoðenda, endurskoðunarfyrtækja eða aðila í tengslanetum þeirra, getur slíkt stofnað óhæði þeirra í hættu. Þess vegna er rétt að banna að tiltekin þjónusta utan endurskoðunar, s.s. sérstök skatta- og ráðgjafarþjónusta, sé veitt endurskoðuðu einingunni, móðurfélagi hennar og undirfyrtækjum hennar innan Sambandsins. Meðal þjónustutegunda, sem fela í sér að einhverjum hluta stjórnun eða ákvarðanatöku innan endurskoðuðu einingarinnar, geta verið stjórnun veltufjár, veiting fjárhagsupplýsinga, hámarksun viðskiptaferla, reiðufjárstjórnun, milliverðlagning, myndun skilvirkra aðfangakeðju og því um líkt. Banna ætti þjónustu sem tengist fjármögnun, fjármagnsuppbyggingu og úthlutun þess og fjárfestingaráætlun endurskoðuðu einingarinnar, að undanskilinni þjónustustarfsemi, s.s. áreiðanleikakönnunum, útgáfu staðlaðra staðfestingarbréfa vegna útboðs- og skráningarlýsinga, sem endurskoðaða einingin gefur út, og annarri þjónustu í tengslum við staðfestingar.
- 9) Aðildarríkjum ætti að vera kleift að ákveða að heimila löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum að veita sérstaka skatta- og verðmatsþjónustu ef umrædd þjónusta er óveruleg og hefur engin bein áhrif, aðgreint eða í heild, á endurskoðuð reikningsskil. Ef umrædd þjónusta felur í sér aðgangsharðar skattlagningaráætlanir ætti ekki að líta svo að hún sé óveruleg. Þess vegna ætti löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki ekki að veita endurskoðuðu einingunni slíka þjónustu. Löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtæki ætti að vera unnt að veita þjónustu utan endurskoðunar, sem er ekki bönnuð samkvæmt þessari reglugerð, ef endurskoðunarnefndin hefur samþykkt fyrir fram að þessi þjónusta sé veitt og ef löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið hefur gengið úr skugga um að veiting umræddrar þjónustu feli ekki í sér ógn gagnvart óhæði löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrtækisins sem ekki er unnt að draga úr með því að beita verndarráðstöfunum þannig að hún sé af viðunandi stærðargráðu.
- 10) Í því skyni að komast hjá hagsmunaaðrekstrum er mikilvægt að áður en löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki samþykkir eða heldur áfram verkefni við lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum þá meti hann hvort óhæðiskröfur eru uppfylltar, einkum hvort einhverjar ógnarir gegn óhæði komi upp vegna tengslanna við þessa einingu. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki ætti að staðfesta óhæði sitt árlega við endurskoðunarnefnd endurskoðuðu einingarinnar og ætti að ræða við þessa nefnd um hvers kyns ógnarir við óhæði hennar og einnig um verndarráðstafanir sem gerðar eru til að draga úr þessum ógnunum.
- 11) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB⁽¹⁾ ætti að gilda um vinnslu persónuupplýsinga, sem fram fer í aðildarríkjunum í sambandi við ákvæði þessarar reglugerðar, og þess háttar vinnsla persónuupplýsinga ætti að falla undir eftirlit lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna, einkum þeirra opinberu óháðu yfirvalda sem aðildarríkin tilnefna. Öll upplýsingaskipti eða sending upplýsinga af hálfu lögbærra yfirvalda ætti að uppfylla reglur um flutning persónuupplýsinga eins og mælt er fyrir um í tilskipun 95/46/EB.
- 12) Áreiðanleg gæðarýni þeirrar vinnu sem fram fer í sérhverju lögboðnu endurskoðunarverkefni ætti að stuðla að hágæða-endurskoðun. Þess vegna ætti löggiltur endurskoðandi né endurskoðunarfyrtæki að gefa út endurskoðunaráritun sína fyrr en að lokinni gæðarýni verkefna.
- 13) Leggja ætti niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar á einingu sem tengist almannahagsmunum fram fyrir hagsmunaaðila í áritun endurskoðenda. Til að auka tiltrú hagsmunaaðila á reikningsskilum endurskoðaðrar einingar er sérstaklega mikilvægt að áritunin sé byggð á traustum grunni og að hún sé rökstudd með haldgóðum hætti Til viðbótar við upplýsingarnar, sem gerð er krafa um að veittar séu skv. 28. gr. tilskipunar 2006/43/EB, ætti áritunin einkum að innihalda nægar upplýsingar um óhæði löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrtækisins og hvort að talið sé að með þessari lögboðnu endurskoðun hafi verið gerlegt að finna frávik, þ.m.t. svik.

(¹) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

- 14) Gildi lögboðinnar endurskoðunar fyrir endurskoðuðu eininguna myndi aukast verulega ef samskipti milli löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins, annars vegar, og endurskoðunarnefndarinnar, hins vegar, væru efld. Til viðbótar við hefðbundnar viðræður meðan á framkvæmd lögboðnu endurskoðunarinnar stendur er mikilvægt að löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið leggi fram viðbótarskýrslu með ítarupplýsingum um niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar til endurskoðunarnefndarinnar. Þessa viðbótarskýrslu ætti að leggja fram til endurskoðunarnefndarinnar eigi síðar en áritun endurskoðanda er lögð fram. Að fenginni beiðni ætti löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki að ræða við endurskoðunarnefndina um lykilmálefni sem getið er um í viðbótarskýrslunni. Auk þess ætti að vera mögulegt að gera umrædda ítarlega viðbótarskýrslu aðgengilega lögbærum yfirvöldum, sem bera ábyrgð á eftirliti með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum, að beiðni þeirra, og þriðju aðilum, ef kveðið er á um það í landslögum.
- 15) Löggiltir endurskoðendur eða endurskoðunarfyrirtæki veita nú þegar lögbærum yfirvöldum, sem hafa eftirlit með einingum sem tengjast almannahagsmunum, upplýsingar um atriði eða ákvarðanir sem gætu falið í sér brot á reglum sem gilda um starfsemi endurskoðuðu einingarinnar eða skaðað áframhaldandi starfsemi endurskoðuðu einingarinnar. Hins vegar myndi það auðvelda eftirlitsverkefni ef eftirlitsaðilar lánastofnana og váttryggingafélaga og löggiltir endurskoðendur þeirra og endurskoðunarfyrirtæki væru skyldaðir til að koma á skilvirkum viðræðum sín á milli.
- 16) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 ⁽¹⁾ var Evrópska kerfisáhætturáðinu komið á fót. Hlutverk Evrópska kerfisáhætturáðsins er að hafa eftirlit með aukningu kerfislægrar áhættu í Sambandinu. Í ljósi þess hvaða upplýsingum löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki kerfislega mikilvægra fjármálastofnana hafa aðgang að gæti reynsla þeirra komið Evrópska kerfisáhætturáðinu að gagni í starfsemi sinni. Þessi reglugerð ætti því að greiða fyrir því að komið verði á árlegum vettvangi fyrir viðræður milli löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja, annars vegar, og Evrópska kerfisáhætturáðsins, hins vegar, sem fram fara á grundvelli starfsgreina og nafnlaust.
- 17) Til að auka traust til löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum og ábyrgð þeirra, er mikilvægt að auka gagnsæi í áritunum löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja. Þess vegna ætti að gera þá kröfu til löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja að þau veiti fjárhagsupplýsingar þar sem einkum kemur fram heildarvelta þeirra, með skiptingu niður í þóknarir fyrir endurskoðun, sem greiddar eru af einingum sem tengjast almannahagsmunum, þóknarir greiddar af öðrum einingum og þóknarir fyrir aðra þjónustu. Þau ættu einnig að veita fjárhagsupplýsingar á því stigi tengslanetsins sem þau tilheyrja. Löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki ættu að veita lögbærum yfirvöldum frekari viðbótarupplýsingar um þóknarir fyrir endurskoðun í því skyni að auðvelda þeim eftirlitsskyldur sínar.
- 18) Mikilvægt er að hlutverk endurskoðunarnefndarinnar við val á nýjum löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki sé efld í þágu þess að teknar séu upplýstari ákvarðanir á hluthafafundi eða fundi aðila að endurskoðuðu einingunni. Þess vegna ætti stjórn eða eftirlitsstjórn, þegar hún leggur tillögu fyrir hluthafafund, að gera grein fyrir því hvort hún sé fylgjandi vali endurskoðunarnefndarinnar eða ekki og þá hvers vegna. Í tilmælum endurskoðunarnefndarinnar ætti að koma fram val um a.m.k. tvo mögulega kosti um hver tekur að sér endurskoðunarverkefnið með tilhlýðilegum rökstuðningi fyrir því hvor kosturinn er ákjósanlegri, svo að raunverulegt val geti farið fram. Til að fram komi sanngjarn og réttmætur rökstuðningur í tilmælunum ætti endurskoðunarnefndin að nota niðurstöður úr skyldubundnu valferli, sem endurskoðaða einingin skipuleggur, en er á ábyrgð endurskoðunarnefndarinnar. Í slíku valferli ætti endurskoðaða einingin ekki að varna því að löggiltir endurskoðendur eða endurskoðunarfyrirtæki, sem hafa litla markaðshlutdeild, leggi fram tilboð í endurskoðunarverkefnið. Í útboðsgögnum, sem nota skal við mat á tilboðum, ættu að koma fram gagnsæjar valforsendur sem mismuna ekki. Þegar tekið er tillit til þess að þetta valferli gæti haft í för með sér óhóflegan kostnað fyrir fyrirtæki með lækkað markaðsverðmæti eða litlar og meðalstórar einingar sem tengjast almannahagsmunum, með hliðsjón af stærð þeirra, er þó rétt að leysa þessi fyrirtæki og einingar undan þeirri skyldu að skipuleggja ferli fyrir val á nýjum löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki.
- 19) Réttur almenns hluthafafundar eða fundar aðila að endurskoðuðu einingunni til þess að velja löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki hefði ekkert gildi ef endurskoðaða einingin myndi gera samning við þriðja aðila sem kveður á um takmörkun á slíku vali. Þess vegna ætti að líta svo á að sérhvert ákvæði samnings, sem endurskoðaða einingin gerir við þriðja aðila varðandi tilnefningu eða að takmörkun á vali þannig að það nái einungis til tiltekinna löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja, sé ógilt.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun evrópska kerfisáhætturáðsins (Stjúd. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1).

- 20) Tilnefning fleiri en eins löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis af hálfu eininga sem tengjast almannahagsmunum myndi efla faglega gagnrýni og stuðla að auknum gæðum í endurskoðuninni. Einnig myndi þessi ráðstöfun, ásamt þátttöku smærri endurskoðunarfyrtækja á endurskoðunarmarkaðnum efla þróun í getu slíkra fyrirtækja og breikka valkosti við val á löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum fyrir einingar sem tengjast almannahagsmunum. Þess vegna ætti að hvetja og örva þá síðarnefndu til að ráða fleiri en einn löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtæki til að annast lögboðna endurskoðun.
- 21) Í því skyni að taka á vinfengisógninni og efla þannig óháði löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtækja er mikilvægt að koma á hámarkstíma fyrir endurskoðunarverkefni löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis í tiltekinni endurskoðaðri einingu. Til að styrkja óháði löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis, efla faglega gagnrýni og auka gæði endurskoðunar er að auki kveðið á um, í þessari reglugerð, eftirfarandi möguleika á framlengingu hámarkstímabils: regluleg og opin skyldubundin endurtekningaráttboð eða tilnefning fleiri en eins löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis af hálfu eininga sem tengjast almannahagsmunum. Einnig myndi þátttaka smærri endurskoðunarfyrtækja í þessum aðgerðum efla þróun í getu slíkra fyrirtækja og auka þannig val á löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum fyrir einingar sem tengjast almannahagsmunum. Einnig ætti að koma á viðeigandi stígbundnu víxlunarkerfi að því er varðar áritunarendurskoðendur (e. key audit partners) sem annast lögboðna endurskoðun fyrir hönd endurskoðunarfyrtækisins. Einnig er mikilvægt að kveða á um viðeigandi tímabili þar sem slíkum löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis er ekki heimilt að annast lögboðna endurskoðun á sömu einingu. Til að tryggja snurðalaus umskipti ætti fyrri löggiltur endurskoðandi að afhenda nýja löggilta endurskoðandanum afhendingargögn með viðkomandi upplýsingum.
- 22) Til að tryggja fulla tiltrú fjárfesta og neytenda á innri markaðnum með því að forðast hagsmunaárekstra ættu löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtækja að heyra undir viðeigandi eftirlit af hálfu lögbærra yfirvalda sem eru óháð endurskoðunarstarfsemi og hafa nægilega getu, sérfræðipækkingu og tilföng. Aðildarríkjunum ætti að vera fært að framselja eða heimila lögbærum yfirvöldum sínum að framselja hvaða verkefni þessara lögbæru yfirvalda sem er til annarra yfirvalda eða aðila nema til þeirra sem tengjast gæðatryggingarkerfinu, rannsóknar- og agakerfum. Aðildarríkjunum ætti þó að vera fært að velja hvort þau framselja verkefni, sem tengjast agakerfum, til annarra yfirvalda og aðila, að því tilskildu að meirihluti þeirra aðila, sem taka þátt í stjórnun yfirvaldsins eða aðilans, sem um ræðir, séu óháðir faglegum starfsvettvangi endurskoðunar. Lögbær landsyfirvöld ættu að hafa þær valdheimildir sem nauðsynlegar eru til að sinna eftirlitsverkefnum sínum, þ.m.t. getu til að nálgast gögn, afla upplýsinga og annast eftirlit. Þau ættu að sérhæfa sig í eftirliti með fjármálamörkuðum, í því að hlíta reikningsskilaskyldum eða í eftirliti með lögboðinni endurskoðun. Hins vegar ætti gera lögbærum yfirvöldum, sem bera ábyrgð á eftirliti með einingum sem tengjast almannahagsmunum, kleift að annast eftirlitið með því að farið sé að þeim skyldum sem lagðar eru á þessar einingar. Fjármögnun lögbærra yfirvalda ætti að vera óháð hvers konar ótillhlýðilegum áhrifum frá löggiltum endurskoðendum eða endurskoðunarfyrtækjum.
- 23) Gæði eftirlits ættu að aukast ef fyrir hendi er skilvirk samvinna meðal þeirra yfirvalda sem falin eru mismunandi verkefni á landsvísi. Þess vegna ættu þau yfirvöld, sem eru til þess bær að hafa eftirlit með því að skyldur við lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum séu uppfylltar, að starfa í sameiningu með þeim yfirvöldum, sem bera ábyrgð á verkefnum, sem kveðið er á um í tilskipun 2006/43/EB, með þeim sem hafa eftirlit með einingum sem tengjast almannahagsmunum, og með þeim peningaþvættisskrifstofum, sem um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB⁽¹⁾.
- 24) Ytri gæðatrygging lögboðinnar endurskoðunar er undirstaða þess að hægt sé að tryggja fyrsta flokks endurskoðun. Hún eykur trúverðugleika birtra fjárhagsupplýsinga og veitir hluthöfum, fjárfestum, lánveitendum og öðrum aðilum, sem málið snertir, aukna vernd. Þess vegna ættu löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtækja að heyra undir gæðatryggingarkerfi, sem lögbær yfirvöld bera ábyrgð á, og tryggja þannig hlutlægni og óháði gagnvart endurskoðunarfaggreininni. Skipuleggja ætti gæðatryggingarrýni þannig að sérhver löggiltur endurskoðandi eða sérhvert endurskoðunarfyrtæki, sem annast endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, sæti gæðatryggingarrýni sem byggt er á áhættugreiningu. Ef um er að ræða löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrtækja, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, aðrar en þær sem skilgreindar eru í 17. og 18. lið 2. gr.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis og til fjármögnunar hryðjuverkastarfsemi (Stjtið. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15).

tilskipunar 2006/43/EB, ætti slík rýni að fara fram að lágmarki þriðja hvert ár og í öðrum tilvikum að lágmarki sjötta hvert ár. Í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 2008 um ytri gæðatryggingu fyrir löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki sem endurskoða einingar sem tengjast almannahagsmunum ⁽¹⁾ eru gefnar upplýsingar um hvernig haga ætti eftirliti. Gæðatryggingarrýni ætti að vera hæfileg og í réttu hlutfalli við umfang og það hversu flókin starfsemi löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins er sem sætir rýni.

- 25) Markaðurinn fyrir að veita einingum sem tengjast almannahagsmunum lögboðna endurskoðun tekur breytingum með tímanum. Þess vegna er nauðsynlegt að lögbær yfirvöld fylgist með þróun á markaði, einkum að því er varðar áhættu sem gæti myndast vegna mikillar samþjöppunar á markaði, einnig innan tiltekinna geira, og frammistöðu endurskoðunarnefndanna.
- 26) Gagnsæi í athöfnum lögbærra yfirvalda ætti að stuðla að aukinni tiltrú fjárfesta og neytenda á innri markaðnum. Því ætti að gera þá kröfu til lögbærra yfirvalda að þau geri reglulega grein fyrir athöfnum sínum og að þau birti upplýsingar í samanteknu formi um niðurstöður og ályktanir eftirlits eða í aðgreindu formi ef aðildarríki kveða á um slíkt.
- 27) Samstarf lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum getur lagt mikið af mörkum í því tilliti að tryggja samfelld og hátt gæðastig lögboðinnar endurskoðunar í Sambandinu. Þess vegna ættu lögbær yfirvöld aðildarríkjanna að vinna saman, eftir þörfum, við framkvæmd eftirlitshlutverks síns í tengslum við lögboðna endurskoðun. Þau ættu að virða meginregluna um að reglusetning sé í höndum heimalands og aðildarríkið þar sem löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki eru viðurkennd og endurskoðaða einingin er með skráða skrifstofu fari með eftirlitið. Skipuleggja ber samstarf lögbærra yfirvalda innan ramma Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda en í henni ættu að sitja hátt settir fulltrúar lögbærra yfirvalda. Til að efla samfellda beitingu þessarar reglugerðar ætti Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda að vera fært að samþykka óbindandi leiðbeiningar eða álit. Auk þess ætti hún að liðka fyrir upplýsingaskiptum, vera framkvæmdastjórninni til ráðgjafar og leggja sitt af mörkum til tæknimats og tæknilegra rannsókna.

Til að framkvæmd tæknimats á opinberum eftirlitskerfum í þriðju löndum og vegna alþjóðlegrar samvinnu milli aðildarríkja og þriðju landa á þessu sviði ætti Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda að koma á undirhópi, sem aðili, tilnefndur af Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) ⁽²⁾ fer fyrir, og ætti að beiðast aðstoðar Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar) ⁽³⁾ eða Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar) ⁽⁴⁾ að svo miklu leyti sem beiðnin tengist alþjóðlegri samvinnu milli aðildarríkja og þriðju landa á sviði lögboðinnar endurskoðunar á einingum sem tengjast almannahagsmunum sem heyra undir eftirlit þessara evrópsku eftirlitsstofnana. Framkvæmdastjórnin ætti að sjá um skrifstofu Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda og á grundvelli vinnuáætlunar sem nefndin samþykkir ætti þar að telja með tengdan kostnað fyrir lauslega áætlun næsta árs.

- 28) Vettvangur samvinnu lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum ætti að fela í sér samvinnu í tengslum við gæðatryggingarrýni og aðstoð við rannsóknir, sem tengjast framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar á einingum sem tengjast almannahagsmunum, þ.m.t. tilvikum þar sem háttsemin, sem sætir rannsókn, felur ekki í sér brot á neinum laga- eða reglugerðarákvæðum sem eru í gildi í viðkomandi aðildarríki. Nákvæm tilhögun samvinnu milli lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna ætti m.a. að felast í möguleikanum á að koma á ráðum lögbærra yfirvalda og úthlutun verkefna þeirra á milli. Taka ætti hugmyndina um tengslanet, þar sem löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki starfa, til skoðunar í slíkri samvinnu. Lögbær yfirvöld skulu virða viðeigandi reglur um trúnaðarskyldu og þagnarskyldu.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 120, 7.5.2008, bls. 20.

⁽²⁾ Evrópska eftirlitsstofnunin sem komið var á með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópsku eftirlitsyfirlaldi (Evrópska eftirlitsstofnunin á verðbréfamarkaði), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

⁽³⁾ Evrópska eftirlitsstofnunin sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

⁽⁴⁾ Evrópska eftirlitsstofnunin sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska trygginga- og lífeyrissjóðastofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

- 29) Víxl tengsl fjármagnsmarkaða leiða til þess að þörf er á að veita lögbærum yfirvöldum heimild til samstarfs við eftirlitsyfirvöld og -aðila í þriðju löndum í tengslum við upplýsingaskipti eða gæðatryggingarrýni. Ef samstarf við yfirvöld í þriðja landi tengist vinnuskjöllum varðandi endurskoðunina eða öðrum skjölum í vörslu löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja ættu þó ferlin sem kveðið er á um í tilskipun 2006/43/EB að gilda.
- 30) Til að tryggja snurðulausa starfsemi fjármagnsmarkaða er nauðsynlegt að fyrir hendi sé viðvarandi endurskoðunargeta og samkeppnismarkaður fyrir lögboðna endurskoðunarþjónustu, sem felur í sér að nægt val sé á löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum, sem hafa getu til að annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum. Lögbær yfirvöld og Evrópska samkeppnisnetið ættu að gefa skýrslu um breytingar sem gerðar eru á uppbyggingu endurskoðunarmarkaðarins og innleiddar eru með þessari reglugerð.
- 31) Aðlögun ferla þegar framkvæmdastjórnin samþykkir framseldar gerðir við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 290. og 291. gr. hans, ætti að fara fram í hverju tilviki fyrir sig. Til þess að taka tillit til þróunar á endurskoðun og í endurskoðunarfaginu ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Framseldar gerðir eru einkum nauðsynlegar í þeim tilgangi að innleiða alþjóðlega endurskoðunarstaðla á sviði endurskoðunarstarfsemi vegna óhæðis löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja og innra eftirlits þeirra. Alþjóðlegir endurskoðunarstaðlar, sem samþykktir eru, ættu ekki að breyta neinum kröfum í þessari reglugerð eða bæta við neinar þessara krafna, að undanskildum þeim sem eru nákvæmlega skilgreindar. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. samráð við sérfræðinga.
- Framkvæmdastjórnin ætti, við undirbúning og samningu framseldra gerða, að tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 32) Til að tryggja réttarvissu og greið umskipti yfir í þá skipan mála, sem komið er á með þessari reglugerð, er brýnt að koma á umbreytingartímabili í tengslum við gildistöku skyldunnar til að víxla löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum og skyldunnar til að skipuleggja valferli við val á löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum.
- 33) Skilja ber tilvísanir til ákvæða í tilskipun 2006/43/EB sem tilvísanir í landsákvæði sem leiða í lög ákvæði tilskipunar 2006/43/EB. Nýi evrópski endurskoðunarrámminn, eins og honum er komið á með þessari reglugerð og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/56/ESB ⁽¹⁾, kemur í stað gildandi krafna, sem mælt var fyrir um í tilskipun 2006/43/EB, og ber að túlka án tilvísunar til nokkurra undanfarandi gerninga á borð við tilmæli framkvæmdastjórnarinnar sem samþykkt voru samkvæmt fyrri ramma.
- 34) Þar eð aðildarríkjunum er ekki unnt að ná markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að gera nánari grein fyrir og skilgreina betur hlutverk lögboðinnar endurskoðunar í tengslum við einingar sem tengjast almannahagsmunum, bæta upplýsingar, sem löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki veitir endurskoðuðu einingunni, fjárfestum og öðrum hagsmunaaðilum, bæta samskiptaleiðir milli endurskoðenda og eftirlitsaðila með einingum sem tengjast almannahagsmunum, koma í veg fyrir hvers kyns hagsmunaaðrekstra, sem leiðir af veitingu á þjónustu utan endurskoðunar, til eininga sem tengjast almannahagsmunum, draga úr áhættu á hagsmunaaðrekstrum sem gætu orðið vegna þess kerfis sem er fyrir hendi þar sem endurskoðaði aðilinn velur og greiðir endurskoðandanum eða vinfengisógninni, auðvelda einingum sem tengjast almannahagsmunum að skipta út og velja löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki, rýmka val á löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum fyrir einingar sem tengjast almannahagsmunum og bæta skilvirkni, óhæði og festu í reglusetningu og eftirliti með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum, sem veita einingum sem tengjast almannahagsmunum lögboðna endurskoðun, m.a. að því er varðar samstarf á vettvangi Sambandsins, heldur verður þeim betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þeirra, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir, í samræmi við nálægðarregluna eins og sett er fram í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

(¹) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/56/EB frá 16. mars 2014 um breytingu á tilskipun 2006/43/EB um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikningsskila (Stjtið. ESB L 158, 27.5.2014, bls. 196).

- 35) Í reglugerð þessari eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, einkum þeim sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, nánar tiltekið rétturinn til friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, rétturinn til verndar persónuupplýsingum og frelsi til atvinnurekstrar, og skylt er að beita henni í samræmi við þessi réttindi og meginreglur.
- 36) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún álit 23. apríl 2012 ⁽¹⁾.
- 37) Með þessari reglugerð og tilskipun 2014/56/ESB ætti að koma á fót nýjum lagaramma um lögboðna endurskoðun árlegra reikningsskila og samstæðureikningsskila; þess vegna er rétt að fella ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2005/909/EB ⁽²⁾ úr gildi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. BÁLKUR

EFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Viðfangsefni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um kröfur um framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar árlegra reikningsskila og samstæðureikningsskila eininga sem tengjast almannahagsmunum, um reglur um skipulag og val eininga sem tengjast almannahagsmunum á löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum til þess að efla óhæði þeirra og forðast hagsmunaárekstra og um reglur um eftirlit með því að löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki fari að þessum kröfum.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um eftirfarandi:

- a) löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum,
- b) einingar sem tengjast almannahagsmunum.

2. Þessi reglugerð skal gilda með fyrirvara um tilskipun 2006/43/EB.

3. Ef þess er krafist eða það heimilað, samkvæmt ákvæðum landslaga, að samvinnufélag, í skilningi 14. liðar 2. gr. í tilskipun 2006/43/EB, sparisjóður eða sambærilega eining, eins og um getur í 45. gr. tilskipunar 86/635/EBE, eða dótturfélag eða löglegur arftaki samvinnufélags, sparisjóðs eða sambærilegrar einingar, eins og um getur í 45. gr. tilskipunar 86/635/EBE, eigi aðild að endurskoðunareiningu, sem ekki er rekin í hagnaðarskyni, er aðildarríki heimilt að ákveða að þessi reglugerð eða tiltekin ákvæði hennar gildi ekki um lögboðna endurskoðun umræddrar einingar, að því tilskildu að löggilti endurskoðandinn fari að meginreglum um óhæði, sem mælt er fyrir um í tilskipun 2006/43/EB, þegar hann annast lögboðna endurskoðun á einum af aðilum hennar og af hálfu aðila sem gætu verið í þeirri stöðu að þeir geti haft áhrif á lögboðna endurskoðunina.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 336, 29.6.2012, bls. 4.

⁽²⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2005/909/EB frá 14. desember 2005 um að koma á fót hópi sérfræðinga framkvæmdastjórninni til ráðgjafar og til að stuðla að samvinnu milli opinberra kerfa til eftirlits með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum (Stjtið. ESB L 329, 16.12.2005, bls. 38.)

4. Ef þess er krafist eða það heimilað, samkvæmt ákvæðum landslaga, að samvinnufélag, í skilningi 14. liðar 2. gr. í tilskipun 2006/43/EB, sparisjóður eða sambærileg eining, eins og um getur í 45. gr. tilskipunar 86/635/EBE, eða dótturfélag eða löglegur arftaki samvinnufélags, sparisjóðs eða sambærilegrar einingar, eins og um getur í 45. gr. tilskipunar 86/635/EBE, sé aðili að endurskoðunareiningu, sem ekki er rekin í hagnaðarskyni, myndi hlutlægur, sanngjarn og upplýstur aðili ekki komast að þeirri niðurstöðu að félagatengsl tefldu óhæði endurskoðanda í tvísýnu, að því tilskildu að þegar slíkt endurskoðunarfyrirtæki sinnir lögboðinni endurskoðun hjá einum aðila sinna beiti það meginreglum um óhæði gagnvart löggiltu endurskoðendunum, sem annast endurskoðunina, og gagnvart þeim aðilum sem gætu verið í þeirri stöðu að þeir hafi áhrif á lögboðnu endurskoðunina.

5. Aðildarríkið skal tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda, sem um getur í 30. gr., um slíkar óvenjulegar aðstæður þar sem þessari reglugerð eða tilteknum ákvæðum þessarar reglugerðar er ekki beitt. Það skal greina framkvæmdastjórninni og Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda frá skrá yfir ákvæði í þessari reglugerð sem gilda ekki um lögboðna endurskoðun rekstrareininga, sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar, og réttlætandi ástæðum vegna frávika frá beitingu þeirra.

3. gr.

Skilgreiningar

Að því er varðar þessa reglugerð skulu skilgreiningar, sem mælt er fyrir um í 2. gr. tilskipunar 2006/43/EB, gilda nema að því er varðar hugtakið „lögbert yfirvald“ eins og kveðið er á um í 20. gr. þessarar reglugerðar.

II. BÁLKUR

SKILYRÐI FYRIR ÞVÍ AÐ ANNAST LÖGBOÐNA ENDURSKOÐUN Á EININGUM SEM TENGJAST ALMANNAHAGSMUNUM

4. gr.

Þóknun vegna endurskoðunar

1. Þóknarir fyrir þjónustu vegna lögboðinnar endurskoðunar á einingum sem tengjast almannahagsmunum skulu ekki vera skilyrtar þóknarir.

Með fyrirvara um 25. gr. tilskipunar 2006/43/EB, að því er varðar fyrstu undirgrein, merkja skilyrtar þóknarir fyrir endurskoðunarverkefni, reiknaðar á fyrirframákveðnum grunni, sem miðast við útkomu eða niðurstöðu viðskipta eða árangur af vinnunni sem innt var af hendi. Ekki skal líta svo á að þóknarir séu skilyrtar ef þær hafa verið ákvarðaðar af dómstóli eða lögbæru yfirvaldi.

2. Ef löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki veitir endurskoðuðu einingunni, móðurfélagi hennar eða undirfyrirtækjum þjónustu utan endurskoðunar á tímabili sem nær yfir þrjú samfelld fjárhagsár eða meira skulu heildarþóknarir fyrir þjónustu utan endurskoðunar, aðra en þá sem um getur í 1. mgr. 5. gr. í þessari reglugerð, takmarkast við allt að 70% af meðaltali greiddra þóknana á síðustu þremur samfelldu fjárhagsárum vegna lögboðinnar endurskoðunar endurskoðuðu einingarinnar og, ef við á, móðurfélags hennar, undirfyrirtækja og samstæðureikningsskila þeirrar fyrirtækjasamstæðu.

Að því er varðar mörkin, sem gerð er grein fyrir í fyrstu undirgrein, skal undanskilja þjónustu utan endurskoðunar, aðra en þá, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., sem Sambandið eða landslöggjöf gerir kröfu um.

Aðildarríki geta kveðið á um að lögbært yfirvald geti í undantekningartilvikum, að fenginni beiðni löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis, heimilað að löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki sé undanskilið kröfunum í fyrstu undirgrein að því er varðar einingu, sem hefur verið endurskoðuð á tímabili sem ekki er lengra en tvö fjárhagsár.

3. Ef heildarþóknunir móttækna frá einingu sem tengist almannahagsmunum á hverju ári undanfarandi þrjú ár nema meira en 15% af heildarþóknunum, sem löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki móttækur, eða, ef við á, endurskoðandi samstæðu, sem annast lögboðna endurskoðun, skal umræddur löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki, eða ef svo ber undir, endurskoðandi samstæðu, upplýsa endurskoðunarnefndina, fyrir hvert og eitt þessara fjárhagsára, um þessa staðreynd og ræða við endurskoðunarnefndina um ógnanir við óhæði þeirra og verndarráðstafanir sem beitt er til að draga úr þessum ógnunum. Endurskoðunarnefndin skal taka til athugunar hvort endurskoðunarverkefnið ætti að sæta gæðarýni sem framkvæmd er af öðrum löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtæki áður en áritun endurskoðanda er gefin út.

Ef þóknunir, móttækna frá slíkri einingu sem tengist almannahagsmunum halda áfram að fara yfir 15% heildarþóknana, sem umræddur löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki eða endurskoðandi samstæðu, ef svo ber til, sem annast lögboðna endurskoðunina, móttækur, skal endurskoðunarnefndin ákveða á hlutlægum grundvelli hvort löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtæki eða endurskoðanda samstæðu, sem annast endurskoðun slíkrar einingar eða einingasamstæðu, er heimilt að halda áfram að annast lögboðna endurskoðun um viðbótartímabil sem skal aldrei fara yfir tvö ár.

4. Aðildarríkin mega beita strangari kröfum en þeim sem sett eru fram í þessari grein.

5. gr.

Bann við því að veita þjónustu utan endurskoðunar

1. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, eða sérhver annar aðili tengslanets sem löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið tilheyrir, skal hvorki beint né óbeint veita endurskoðuðu einingunni, móðurfélagi hennar eða undirfyrtækjum innan Sambandsins neina óheimila þjónustu utan endurskoðunar samanber eftirfarandi:

- a) á tímabilinu milli upphafs þess tímabils sem endurskoðað er og útgáfu áritunar endurskoðanda og
- b) á fjárhagsárinu sem er hið næsta undanfarandi tímabilinu, sem um getur í a-lið, að því er varðar þjónustuna sem skráð er í e-lið annarrar undirgreinar.

Í þessari málsgrein merkir óheimil þjónusta utan endurskoðunar eftirfarandi:

- a) skattaþjónusta sem tengist:
 - i. vinnu við skattaeyðublöð,
 - ii. launaskatti,
 - iii. tollum,
 - iv. tilgreiningu á opinberum niðurgreiðslum og skattaívilnunum nema gerð sé krafa í lögum um aðstoð löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrtækisins að því er varðar slíka þjónustu,
 - v. aðstoð í tengslum við skattaeftirlit skattayfirvalda nema gerð sé krafa í lögum um aðstoð löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrtækisins að því er varðar slíkt eftirlit,
 - vi. útreikningi á beinum og óbeinum skatti og frestuðum skatti,
 - vii. skattaráðgjöf,
- b) þjónusta sem felur í sér þátttöku í stjórnun eða ákvarðanatöku endurskoðuðu einingarinnar,
- c) bókhald og gerð bókhaldsgagna og reikningsskila,
- d) þjónusta tengd launabókhaldi,
- e) þróun og innleiðing innra eftirlits eða áhættustjórnunarferla, sem tengjast undirbúningi og/eða umsjón með fjárhagsupplýsingum eða þróun og innleiðingu tæknilegra fjárhagsupplýsingakerfa,

- f) verðmatsþjónusta, þ.m.t. verðmat sem gert er í tengslum við tryggingafræðilega þjónustu eða aðstoðarþjónustu vegna málaferla,
- g) lögfræðiþjónusta í tengslum við:
- i. almenna ráðgjöf,
 - ii. samninga fyrir hönd endurskoðuðu einingarinnar og
 - iii. að sinna ráðgjafarhlutverki við lausn í málaferlum,
- h) þjónusta sem tengist deild innri endurskoðunar í endurskoðuðu einingunni,
- i) þjónusta sem tengist fjármögnun, samsetningu höfuðstóls, úthlutun og fjárfestingaráætlun endurskoðuðu einingarinnar, að undanskilinni váttryggingaþjónustu í tengslum við reikningsskil, s.s. útgáfa staðlaðra staðfestingarbréfa vegna útboðs- og skráningarlýsinga sem endurskoðaða einingin gefur út,
- j) kynning, viðskipti með eða tryggingasala vegna hlutabréfa í endurskoðuðu einingunni,
- k) mannauðsþjónusta að því er tekur til:
- i. stjórnunar þar sem tók eru á að hafa veruleg áhrif á gerð bókhaldsgagna eða reikningsskila sem falla undir lögboðna endurskoðun og slík þjónusta felur í sér:
 - leit eða val á umsækjendum um slíka stöðu eða
 - að taka að sér skoðun á meðmælum umsækjanda um þessar stöður,
 - ii. formunar og hönnunar skipulagsheildarinnar,
 - iii. kostnaðareftirlits.
2. Aðildarríki geta bannað aðra þjónustu en þá sem skráð er í 1. mgr. ef þau telja að þessi þjónusta geti falið í sér ógnun við óhæði. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um allar viðbætur við skrána í 1. mgr.
3. Þrátt fyrir aðra undirgrein 1. mgr. geta aðildarríki heimilað að þjónusta, sem um getur í i. lið a-liðar, iv.-vii. lið a-liðar og f-lið, sé veitt að því tilskildu að eftirfarandi kröfur séu virtar:
- a) hún hefur engin bein áhrif eða áhrifin eru óveruleg, aðskilið eða í heild, á endurskoðuð reikningsskil,
 - b) matið á því hver áhrifin eru á endurskoðuðu reikningsskilin er alhliða skjalfest og útskýrt í viðbótarskýrslu til endurskoðunarnefndarinnar, sem um getur í 11. gr., og
 - c) meginreglurnar um óhæði, sem mælt er fyrir um í tilskipun 2006/43/EB, eru virtar af hálfu löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrtækisins.

4. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, og, ef löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið tilheyrir tengslaneti, aðili slíks tengslanets getur veitt endurskoðuðu einingunni, móðurfélagi hennar eða undirfyrtækjum þjónustu utan endurskoðunar aðra en óheimila slíka þjónustu sem um getur í 1. og 2. mgr., með fyrirvara um samþykki endurskoðunarnefndarinnar, að loknu tilhlýðilegu mati hennar á ógnunum gagnvart óhæði og verndarráðstöfunum sem beitt er í samræmi við 22. gr. b tilskipunar 2006/43/EB. Endurskoðunarnefndin skal gefa út leiðbeiningar varðandi þjónustu, sem um getur í 3. mgr., eftir því sem við á.

Aðildarríkin geta sett strangari reglur þar sem tilgreind eru skilyrði fyrir því að löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrtæki eða aðili að tengslaneti, sem löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið tilheyrir, geti veitt endurskoðuðu einingunni, móðurfélagi hennar eða undirfyrtækjum hennar þjónustu utan endurskoðunar aðra en óheimila slíka þjónustu sem um getur í 1. mgr.

5. Ef aðili að tengslaneti, sem löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, tilheyrir, veitir einhverja þá þjónustu utan endurskoðunar, sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar, fyrtæki, sem er með réttarstöðu lögaðila í þriðja landi og er undir stjórn endurskoðaðrar einingar sem tengjast almannahagsmunum skal viðkomandi löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki meta hvort óhæði hans eða þess myndi stefnt í hættu ef aðili að tengslanetinu myndi veita slíka þjónustu.

Ef þetta snertir óhæði hans eða þess skal löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið beita verndarráðstöfunum þar sem við á til að draga úr ógninni sem leiðir af því að slík þjónusta er veitt í þriðja landi. Löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið má því aðeins halda áfram að annast lögboðna endurskoðun einingar sem tengist almannahagsmunum að hann eða það geti varið það, í samræmi við 6. gr. þessarar reglugerðar og 22. gr. b í tilskipun 2006/43/EB, að slík veiting þjónustu hafi ekki áhrif á faglegt mat hans eða þess og áritun endurskoðanda.

Í þessari málsgrein gildir eftirfarandi:

- a) telja skal að þátttaka í ákvarðanatöku endurskoðuðu einingarinnar og veiting þeirra tegunda þjónustu, sem um getur í b-, c- og e-lið annarrar undirgreinar 1. mgr., hafi áhrif á umrætt óhæði í öllum tilvikum og ekki er á neinn hátt hægt að draga úr þeim með verndarráðstöfunum,
- b) telja skal að veiting þeirrar þjónustu, sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr., nema b-, c- og e-lið hennar, hafi áhrif á slíkt óhæði og þess vegna eru verndarráðstafanir nauðsynlegar til að draga úr ógnum sem þetta skapar.

6. gr.

Undirbúningur fyrir lögboðna endurskoðun og mat á ógnum við óhæði

1. Áður en löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki þiggur eða heldur áfram með verkefni fyrir lögboðna endurskoðun á einingu tengdri almannahagsmunum skal hann eða endurskoðunarfyrtækið meta og skjalfesta eftirfarandi til viðbótar við ákvæði 22. gr. b í tilskipun 2006/43/EB:

- a) hvort hann eða það uppfylli kröfur skv. 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar,
- b) hvort farið sé að skilyrðum skv. 17. gr. þessarar reglugerðar,
- c) með fyrirvara um tilskipun 2005/60/EB, heilindi þeirra sem sitja í eftirlitsstjórn, stjórn og framkvæmdastjórn einingarinnar sem tengist almannahagsmunum.

2. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki skal:

- a) staðfesta skriflega ár hvert við endurskoðunarnefndina að löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrtækið og hluthafar, yfirstjórnendur og stjórnendur, sem annast lögboðna endurskoðunina, séu óháðir endurskoðuðu einingunni,
- b) ræða við endurskoðunarnefndina um hugsanlegar ógnanir við óhæði sitt og þær verndarráðstafanir sem gerðar eru til að draga úr slíkum ógnum eins og þau skrá slíkar ógnanir skv. 1. mgr.

7. gr.

Frávik

Með fyrirvara um 12. gr. þessarar reglugerðar og tilskipun 2005/60/EB skal löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki við endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, ef grunur vaknar hjá þeim eða þeir hafa rökstuddan grun um að frávik, þ.m.t. svik í tengslum við reikningsskil endurskoðuðu einingarinnar, gætu hafa átt sér stað eða hafa átt sér stað tilkynna endurskoðuðu einingunni um þetta og hvetja hana til að rannsaka málið og gera viðeigandi ráðstafanir til að taka á þessum frávikum og koma í veg fyrir að nokkuð slíkt endurtaki sig í framtíðinni.

Ef endurskoðaða einingin rannsakar ekki málið skal löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið tilkynna það þeim yfirvöldum sem aðildarríkin tilnefna sem ábyrgðaraðila á rannsóknum þess háttar frávíka.

Upplýsingar, sem löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki veitir þessum yfirvöldum í góðri trú um hvers kyns frávík, sem um getur í fyrstu undirgrein, skulu ekki fela í sér brot á neinum samningsbundnum eða lagalegum hömlum um upplýsingagjöf.

8. gr.

Gæðarýni verkefnis

1. Áður en áritun endurskoðanda og viðbótarskýrslan, sem um getur í 10. og 11. gr., eru gefnar út skal fara fram gæðarýni verkefnis (í þessari grein hér á eftir nefnt rýni) til að meta hvort löggilti endurskoðandinn eða áritunarendurskoðandinn gætu með sanngjörnum hætti hafa komist á þá skoðun og að þeirri niðurstöðu sem gerð er grein fyrir í drögum að áritun endurskoðanda og viðbótarskýrslunni.

2. Gæðarýnir verkefnis skal annast rýnina (í þessari grein hér á eftir nefndur „rýnir“). Rýnirinn skal vera löggiltur endurskoðandi sem tekur ekki þátt í framkvæmd lögboðnu endurskoðunarinnar sem rýnin snýr að.

3. Ef endurskoðunarfyrirtæki annast lögboðna endurskoðun og allir löggiltu endurskoðendurnir tóku þátt í framkvæmd lögboðnu endurskoðunarinnar eða ef löggiltur endurskoðandi annast lögboðnu endurskoðunina og löggilti endurskoðandinn er ekki meðeigandi eða starfsmaður endurskoðunarfyrirtækis skal hann eða það, þrátt fyrir 2. mgr., koma því í kring að annar löggiltur endurskoðandi annist rýnina. Ef upplýst er um skjöl eða upplýsingar til óháðs rýnis vegna ákvæða þessarar greinar skal það ekki fela í sér brot á þagnarskyldu. Skjöl eða upplýsingar, sem rýnirinn er upplýstur um vegna ákvæða þessarar greinar, skulu falla undir þagnarskyldu.

4. Við framkvæmd rýnnar skal rýnirinn skrá a.m.k. eftirfarandi:

- a) munnlegar og skriflegar upplýsingar, sem löggilti endurskoðandinn eða áritunarendurskoðandinn hafa gefið til stuðnings mikilvægu álit, sem og það helsta sem endurskoðunarferlið leiddi í ljós, og niðurstöður sem leiddu af því sem fram kom, hvort sem var að beiðni rýnisins eða ekki,
- b) álit löggilta endurskoðandans eða áritunarendurskoðandans, samanber það sem tekið er fram í drögum að áritunum og skýrslum sem um getur í 10. og 11. gr.

5. Í rýninni skal a.m.k. meta eftirfarandi þætti:

- a) óhæði löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins gagnvart endurskoðuðu einingunni,
- b) þá verulegu áhættu sem skiptir máli við lögboðnu endurskoðunina og löggiltur endurskoðandi eða áritunarendurskoðandinn hafa komið auga á við framkvæmd lögboðnu endurskoðunarinnar og þær ráðstafanir sem hann hefur gert til að takast á við þessa áhættu með viðunandi hætti,
- c) rökstuðning löggilta endurskoðandans eða áritunarendurskoðandans, einkum að því er varðar mikilvægismörk og verulega áhættu sem um getur í b-lið,
- d) allar beiðnir til utanaðkomandi sérfræðinga um ráðgjöf og hvernig sú ráðgjöf er nýtt,
- e) eðli og umfang leiðréttra og óleiðréttra skekkja í reikningsskilum sem fundust við framkvæmd endurskoðunarinnar,
- f) málefni sem rædd voru við endurskoðunarnefndina og framkvæmdastjórn og/eða eftirlitsstjórn endurskoðuðu einingarinnar,
- g) málefni, sem rædd voru við lögbær yfirvöld og, eftir atvikum, við þriðju aðila,
- h) hvort skjöl og upplýsingar, sem rýnirinn valdi úr gögnunum, styðja álit löggilta endurskoðandans eða áritunarendurskoðandans, samanber það sem tekið er fram í drögum að áritunum og skýrslum sem um getur í 10. og 11. gr.

6. Rýnirinn skal ræða niðurstöður rýnnar við löggilta endurskoðandann eða áritunarendurskoðandann. Endurskoðunarfyrtækið skal ákveða ferli við að ákvarða hvernig unnt er að leysa úr ágreiningi milli áritunarendurskoðandans og rýnnisins.
7. Löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið og rýnirinn skulu halda skrá um niðurstöður rýnnar og einnig um álitamál sem liggja að baki þessum niðurstöðum.

9. gr.

Alþjóðlegir endurskoðunarstaðlar

Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja, í samræmi við 39. gr., með framseldum gerðum, alþjóðlega endurskoðunarstaðla, sem um getur í 26. gr. tilskipunar 2006/43/EB, á sviði endurskoðunarstarfsemi og óhæðis- og innra gæðaeftirlit með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum að því er varðar beitingu þeirra innan Sambandsins, að því tilskildu að þeir uppfylli kröfur skv. a-, b- og c-lið 3. mgr. 26. gr. tilskipunar 2006/43/EB og breyti ekki neinum kröfum í þessari reglugerð eða bæti við neinar kröfur hennar nema þær sem settar eru fram í 7., 8. og 18. gr. þessarar reglugerðar.

10. gr.

Áritun endurskoðanda

1. Löggiltur endurskoðandi (endurskoðendur) eða endurskoðunarfyrtæki skulu leggja fram niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar á einingu sem tengist almannahagsmunum í áritun endurskoðanda.
2. Áritun endurskoðanda skal unnin í samræmi við ákvæði 28. gr. tilskipunar 2006/43/EB og í henni skal að auki a.m.k.:
 - a) taka fram hvaða aðili réði löggilta endurskoðandann (endurskoðendurna) eða endurskoðunarfyrtækið (-fyrtækin),
 - b) tilgreina dagsetningu tilnefningar og tímabil sem samfelld verkefni voru unnin, þ.m.t. fyrri endurnýjanir og endurtilnefningar löggiltu endurskoðendanna eða endurskoðunarfyrtækjanna,
 - c) gefa upp eftirfarandi til stuðnings álitu endurskoðanda:
 - i. lýsingu á mikilvægustu áhættum á verulegum skekkjum, sem metnar voru svo, þ.m.t. áhætta sem metin var á verulegum skekkjum vegna svika,
 - ii. samantekt á viðbrögðum endurskoðandans gagnvart þessum áhættum og
 - iii. lykilathugasemdir, sem upp koma að því er varðar þessar áhættur, þar sem við á.

Þar sem við á vegna framangreindra upplýsinga, sem gefnar eru í áritun endurskoðanda um mat á mikilvægustu áhættu á verulegri skekkju skal koma fram í árituninni skýr tilvísun til viðkomandi skýringa í reikningsskilunum.

 - d) útskýra að hvaða marki lögboðna endurskoðunin var talin geta greint frávik, þ.m.t. svik,
 - e) staðfesta að álit endurskoðanda er í samræmi við viðbótarskýrsluna til endurskoðunarnefndarinnar, sem um getur í 11. gr.,
 - f) lýsa yfir að óheimil þjónusta utan endurskoðunar, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., var ekki veitt og að löggilti endurskoðandinn/endurskoðendurnir eða endurskoðunarfyrtækið/-fyrtækin héldu óhæði sínu gagnvart endurskoðuðu einingunni við framkvæmd endurskoðunarinnar,
 - g) taka fram um hvers kyns þjónustu, sem er til viðbótar lögboðnu endurskoðuninni, sem löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið veitti endurskoðuðu einingunni og undirfyrtæki/-fyrtækjum hennar og hefur ekki verið upplýst um í skýrslu framkvæmdastjórnar eða reikningsskilunum.

Aðildarríki geta mælt fyrir um viðbótarkröfur í tengslum við efni áritunar endurskoðanda.

3. Í áritun endurskoðanda skulu ekki vera neinar tilvísanir til viðbótarskýrslunnar, sem endurskoðunarnefndin, sem um getur í 11. gr., fékk nema að því leyti sem gerð er krafa um í e-lið 2. mgr. Áritun endurskoðanda skal vera á skýru og ótvíræðu máli.

4. Löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið skal ekki nota heiti neins lögbærs yfirvalds með þeim hætti að það gæti gefið vísbendingu um eða gefið í skyn að þetta yfirvald mæli með eða samþykki áritun endurskoðanda.

11. gr.

Viðbótarskýrsla til endurskoðunarnefndarinnar

1. Löggiltir endurskoðendur eða endurskoðunarfyrtækir, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, skulu leggja fram viðbótarskýrslu til endurskoðunarnefndar endurskoðuðu einingarinnar eigi síðar en þann dag sem áritun endurskoðanda, sem um getur í 10. gr., er lögð fram. Aðildarríki geta auk þess gert kröfu um að þessi viðbótarskýrsla verði lögð fyrir stjórn eða eftirlitsstjórn endurskoðuðu einingarinnar.

Ef endurskoðaða einingin hefur ekki endurskoðunarnefnd skal leggja viðbótarskýrsluna fram til þess aðila sem annast sambærileg verkefni innan endurskoðuðu einingarinnar. Aðildarríkin geta heimilað endurskoðunarnefndinni að upplýsa um þessa viðbótarskýrslu til þeirra þriðju aðila sem kveðið er á um í landslögum.

2. Viðbótarskýrslan fyrir endurskoðunarnefndina skal vera skrifleg. Í henni skal gerð grein fyrir niðurstöðum lögboðinnar endurskoðunar, sem gerð hefur verið, og skal í það minnsta:

- a) innihalda yfirlýsingu um óhæði, sem um getur í a-lið 2. mgr. 6. gr.,
- b) ef endurskoðunarfyrtæki annaðist lögboðnu endurskoðunina skal tilgreina í skýrslunni sérhvern áritunarendurskoðanda sem átti aðild að endurskoðuninni,
- c) ef löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki hefur gert ráðstafanir um að eitthvert starfa hans eða þess sé í höndum annars löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis, sem er ekki aðili að sama tengslaneti eða hefur nýtt vinnu utanaðkomandi sérfræðinga, skulu þessi atriði koma fram í skýrslunni og þar skal staðfest að löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið hafi móttækið staðfestingu frá hinum löggilta endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrtækinu og/eða utanaðkomandi sérfræðingnum um óhæði þeirra,
- d) lýsa eðli, tíðni og umfangi samskipta við endurskoðunarnefndina eða aðilann, sem sinnir sambærilegum verkefnum innan endurskoðuðu einingarinnar, framkvæmdastjórn og stjórn eða eftirlitsstjórn endurskoðuðu einingarinnar, þ.m.t. dagsetningum funda með þessum einingum,
- e) fela í sér lýsingu á umfangi og tímasetningu endurskoðunarinnar,
- f) lýsa skiptingu verkefna meðal löggiltu endurskoðendanna og/eða endurskoðunarfyrtækjanna ef fleiri en einn löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki hafa verið tilnefnd,
- g) lýsa þeirri aðferðafræði sem beitt er, þ.m.t. hvaða liðir efnahagsreiknings hafa verið sannreyndir með beinum hætti og hvaða liðir hafa verið sannreyndir út frá kerfis- og samræmisprófun, þ.m.t. skýring á hvers kyns verulegum breytileika í vægi kerfis- og samræmisprófana í samanburði við næstliðið ár, jafnvel þótt annar löggiltur endurskoðandi (endurskoðendur) eða endurskoðunarfyrtæki hafi annast reikningsskil næstliðins árs,
- h) upplýsa um magnbundin mikilvægismörk sem notuð eru við lögboðna endurskoðun reikningsskila í heild og mikilvægismörk, þar sem við á, vegna tiltekinnar flokka viðskipta, stöðu reikninga eða skýringa og upplýsa um eigindlega þætti sem tekið var tillit til við ákvörðun mikilvægismarka,
- i) greina frá og útskýra mat á atburðum eða aðstæðum, sem komið er auga á meðan á endurskoðun stendur, og gætu vakið verulegar efasemdir um getu einingarinnar til að viðhalda áframhaldandi rekstrarhæfi sínu og hvort þau fela í sér verulega óvissu og leggja fram yfirlit um allar ábyrgðir, staðfestingarbréf, vilyrði um opinbera íhlutun og aðrar stuðningsráðstafanir sem litið hefur verið til við mat á áframhaldandi rekstrarhæfi,

- j) greina frá öllum verulegum brotalömum hjá endurskoðuðu einingunni eða, ef um er að ræða samstæðureikningsskil, hjá móðurfélaginu í innra eftirliti með fjármálum þess og/eða í bókhaldskerfinu. Í viðbótarskýrslunni skal tekið fram fyrir sérhverja slíka verulega brotalöm hvort fundin hefur verið lausn á umræddri brotalöm af hálfu stjórnenda eða ekki,
- k) greina frá öllum verulegum atvikum sem fela í sér, eða grunur leikur á um að feli í sér, að ekki hafi verið farið að lögum og reglugerðum eða samþykktum, sem fram komu við endurskoðunina, að því marki sem þau eru talin skipta máli til að endurskoðunarnefndinni sé kleift að ljúka verkefnum sínum,
- l) greina frá og meta matsaðferðir, sem beitt er gagnvart ýmsum liðum í árlegum reikningsskilum eða samstæðureikningsskilum, þ.m.t. hvers kyns áhrif sem breytingar á þessum aðferðum hafa,
- m) ef um er að ræða lögboðna endurskoðun á samstæðureikningsskilum að skýra umfang samstæðunnar og útilokunarforsendur, sem endurskoðaða einingin beitir gagnvart einingum, sem ekki eru í samstæðunni, ef einhverjar eru, og hvort þessar forsendur, sem beitt er, séu í samræmi við reikningsskilareglur,
- n) greina, eftir atvikum, frá hvers kyns vinnu við endurskoðun af hálfu eins eða fleiri endurskoðenda, endurskoðunarfélaga eða endurskoðunarfyrirtækja þriðju landa í tengslum við lögboðna endurskoðun samstæðureikningsskila annarra en þeirra sem eru aðilar að sama tengslaneti og endurskoðandi samstæðureikningsskilanna,
- o) taka fram hvort endurskoðaða einingin lagði fram allar skýringar og skjöl, sem beðið var um,
- p) greina frá:
 - i. öllum verulegum vandkvæðum sem upp komu við lögboðna endurskoðunina,
 - ii. öllum mikilvægum málefnum sem upp komu vegna lögboðna endurskoðunarinnar sem rædd voru eða voru tilefni bréfaskipta við stjórnendur og
 - iii. öllum öðrum málefnum sem upp komu við lögboðna endurskoðunina sem samkvæmt faglegu mati endurskoðandans eru mikilvæg við umsjón með ferlinu við gerð reikningsskilanna.

Aðildarríki geta mælt fyrir um viðbótarkröfur í tengslum við efni viðbótarskýrslunnar til endurskoðunarnefndarinnar.

Að fenginni beiðni löggilts endurskoðanda, endurskoðunarfyrirtækis eða endurskoðunarnefndarinnar skal löggilti endurskoðandinn (endurskoðendurnir) eða endurskoðunarfyrirtækið (-fyrirtækin) ræða lykilmálefni, sem koma upp við lögboðna endurskoðunina, sem um getur í viðbótarskýrslunni til endurskoðunarnefndarinnar, einkum í j-lið fyrstu undirgreinar, við endurskoðunarnefndina, stjórn eða, ef við á, eftirlitsstjórn endurskoðuðu einingarinnar.

3. Ef fleiri en einn löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki hafa verið ráðin samtímis og risið hefur ágreiningur milli þeirra um verklag við endurskoðun, reikningsskilareglur eða eitthvað annað álitaefni, sem varðar framkvæmd lögboðna endurskoðunarinnar, skal útskýra ástæður fyrir ágreiningnum í viðbótarskýrslunni til endurskoðunarnefndarinnar.

4. Viðbótarskýrslan til endurskoðunarnefndarinnar skal vera undirrituð og dagsett. Ef endurskoðunarfyrirtæki annast lögboðna endurskoðunina skulu a.m.k. löggiltu endurskoðendurnir, sem annast lögboðna endurskoðunina af hálfu endurskoðunarfyrirtækisins, skrifa undir viðbótarskýrsluna til endurskoðunarnefndarinnar.

5. Að fenginni beiðni og í samræmi við landslög skulu löggiltu endurskoðendurnir eða endurskoðunarfyrirtækin tafarlaust gera viðbótarskýrsluna aðgengilega lögberum yfirvöldum í skilningi 1. mgr. 20. gr.

12. gr.

Skýrsla til eftirlitsaðila eininga sem tengjast almannahagsmunum

1. Með fyrirvara um 55. gr. tilskipunar 2004/39/EB, 63. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/EB ⁽¹⁾, 4. mgr. 15. gr. tilskipunar 2007/64/EB, 106. gr. tilskipunar 2009/65/EB, 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2009/110/EB og 72. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB ⁽²⁾ skal það vera skylda löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, að tilkynna tafarlaust lögbærum yfirvöldum, sem hafa eftirlit með þessari einingu sem tengist almannahagsmunum eða, ef viðkomandi aðildarríki ákvarðar svo, lögbærum yfirvöldum, sem bera ábyrgð á eftirliti með löggilta endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrirtækinu, um hvers kyns upplýsingar varðandi þessa einingu sem tengist almannahagsmunum, sem hann eða það hefur orðið áskynja um við framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar og sem gæti valdið einhverju af eftirfarandi:

- a) að verulega sé gengið á svig við lög eða stjórnsýslufyrirmæli, þar sem mælt er fyrir um, eftir atvikum, fyrirkomulag sem gildir um veitingu heimilda eða sem gildir sérstaklega um starfsemi slíkrar einingar sem tengist almannahagsmunum,
- b) verulegri ógn eða vafa um áframhaldandi starfsemi einingarinnar sem tengist almannahagsmunum,
- c) að því sé hafnað að gefa út álit endurskoðanda á reikningsskilin eða að gefið er neikvætt álit eða álit endurskoðanda með fyrirvara.

Löggiltum endurskoðendum eða endurskoðunarfyrirtækjum ber einnig skylda til að greina frá öllum upplýsingum, sem um getur í a-, b- eða c-lið fyrstu undirgreinar, sem þeir verða áskynja um við lögboðna endurskoðun fyrirtækis, sem hefur náin tengsl við einingu sem tengist almannahagsmunum sem þeir annast einnig lögboðna endurskoðun á á sama tíma. Að því er varðar þessa grein skulu „náin tengsl“ hafa þá merkingu sem gefin er því heiti í 38. lið 1. mgr. 4. gr. í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 575/2013 ⁽³⁾.

Aðildarríkjum er heimilt að krefjast viðbótarupplýsinga frá löggilta endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrirtækinu, svo fremi sem það er nauðsynlegt vegna skilvirkis eftirlits með fjármálamarkaðnum eins og kveðið er á um í landslögum.

2. Komið skal á skilvirkum viðræðum milli lögbærra yfirvalda, sem hafa eftirlit með lánastofnunum og váttryggingafélögum, annars vegar og löggiltum endurskoðanda/endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtæki/-fyrirtækjum, sem annast lögboðna endurskoðun þessara stofnana og fyrirtækja, hins vegar. Ábyrgð á því að fara að þessari kröfu er hjá báðum aðilum að viðræðunum.

Að minnsta kosti einu sinni ár hvert skal Evrópska kerfisáætturáðið og Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda skipuleggja fund með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum eða tengslanetum, sem annast lögboðna endurskoðun allra kerfislega mikilvægra fjármálastofnana, sem starfa hnattrænt, og hafa starfsleyfi innan Sambandsins, eins og tilgreint er á alþjóðavísu, í því skyni að tilkynna Evrópska kerfisáætturáðinu um þróun í vissum geirum eða mikilvæga þróun í þessum kerfislega mikilvægu fjármálastofnunum.

Til að liðka fyrir framkvæmd þeirra verkefna, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) og Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) gefa út viðmiðunarreglur, með hliðsjón af gildandi eftirlitsvenjum, sem beint er til lögbærra yfirvalda, sem hafa eftirlit með lánastofnunum og váttryggingafélögum, í samræmi við 16. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽⁴⁾ annars vegar og 16. gr. Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽⁵⁾ hins vegar.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnis eftirlit lánastofnana og fjárfestingarfyrirtækja, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og fjárfestingarfyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska trygginga- og lífeyrissjóðastofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

3. Upplýsingagjöf í góðri trú af hálfu löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins eða tengslanetsins, ef við á, til lögbærra yfirvalda eða Evrópska kerfisáætturáðsins og Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda um upplýsingar, sem um getur í 1. mgr., eða hvers kyns upplýsingar sem koma fram í viðræðum, sem kveðið er á um 2. mgr., skulu ekki fela í sér brot á neinum samningsbundnum eða lagalegum takmörkunum á að afhenda upplýsingar.

13. gr.

Skýrsla um gagnsæi

1. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, skal birta árlega gagnsæisskýrslu í síðasta lagi fjórum mánuðum eftir lok hvers fjárhagsárs. Þessi gagnsæisskýrsla skal birt á vefsetri löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins og skal vera aðgengileg á vefsetrinu í a.m.k. fimm ár frá þeim degi sem hún er birt á vefsetrinu. Ef löggilti endurskoðandinn er starfsmaður endurskoðunarfyrirtækis skulu skuldbindingar samkvæmt þessari grein hvíla á endurskoðunarfyrirtækinu.

Löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki skal heimilt að uppfæra hina árlega birtu gagnsæisskýrslu sína. Í slíku tilviki skal löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið greina frá því að um uppfærða útgáfu skýrslunnar sé að ræða og frumrit skýrslunnar muni áfram verða aðgengilegt á vefsetrinu.

Löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum að gagnsæisskýrslan hafi verið birt á vefsetri löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins og að hún hafi verið uppfærð, eftir því sem við á.

2. Í skýrslunni skal a.m.k. eftirfarandi koma fram:

- a) lýsing á félagsformi og eignarhaldi endurskoðunarfyrirtækisins,
- b) ef löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið er aðili að tengslaneti:
 - i. lýsing á tengslanetinu og lagalegu og skipulagslegu fyrirkomulagi innan þess,
 - ii. heiti sérhvers löggilts endurskoðanda, starfandi sem einyrki, eða endurskoðunarfyrirtækis, sem er aðili að tengslanetinu,
 - iii. löndin þar sem sérhver löggiltur endurskoðandi sem starfar sem einyrki eða endurskoðunarfyrirtæki, sem er aðili að tengslanetinu, er viðurkenndur sem löggiltur endurskoðandi eða þar sem hann eða það er með skráða skrifstofu sína, yfirstjórn eða höfuðstöðvar,
 - iv. heildarvelta, sem löggiltir endurskoðendur, starfandi sem einyrkjar, og endurskoðunarfyrirtæki, sem eru aðilar að tengslaneti, ná, og er til komin vegna lögboðinnar endurskoðunar árlegra reikningsskila og samstæðureikningsskila,
- c) lýsing á stjórnunarkerfi endurskoðunarfyrirtækisins,
- d) lýsing á innri gæðaeftirlitskerfum löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins og yfirlýsing frá stjórn eða framkvæmdastjórn um skilvirkni í starfsemi kerfisins,
- e) upplýsingar um hvenær síðasta gæðatryggingarrýni, sem um getur í 26. gr., fór fram,
- f) skrá yfir einingar sem tengjast almannahagsmunum sem löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið hefur annast lögboðna endurskoðun á á næstliðnu fjárhagsári,
- g) yfirlýsing um óhæðisstefnu löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins þar sem einnig er staðfest að innri rýni á því að farið sé að reglum um óhæði hafi farið fram,
- h) yfirlýsing um þá stefnu sem löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið fylgir varðandi símenntun löggiltra endurskoðenda, sem um getur í 13. gr. í tilskipun 2006/43/EB,

- i) upplýsingar um grundvöllinn sem miðað er við í þóknun til meðeigenda í endurskoðunarfyrirtækjum,
- j) lýsing á stefnu löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins varðandi skiptingu á áritunarendurskoðendum og starfsliði í samræmi við 7. mgr. 17. gr.,
- k) upplýsingar um heildarveltu löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins, skipt í neðangreinda flokka, ef ekki er upplýst um þær í reikningsskilum, í skilningi 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 2013/34/ESB:
 - i. tekjur af lögboðinni endurskoðun árlegra reikningsskila og samstæðureikningsskila eininga sem tengjast almannahagsmunum, og eininga í eigu fyrirtækjasamstæðu, þar sem móðurfélagið er eining sem tengist almannahagsmunum,
 - ii. tekjur af lögboðinni endurskoðun árlegra reikningsskila og samstæðureikningsskila annarra eininga,
 - iii. tekjur af leyfðri þjónustu utan endurskoðunar til eininga sem löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið endurskoðar,
 - iv. tekjur af þjónustu, annarri en endurskoðun, til annarra eininga.

Í undantekningartilvikum getur löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki ákveðið að greina ekki frá upplýsingunum, sem gerð er krafa um í f-lið fyrstu undirgreinar, að því marki sem nauðsynlegt er til að draga úr yfirvofandi, verulegri ógnun við persónulegt öryggi sérhvers einstaklings. Löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið skal geta sýnt lögbæra yfirvaldinu fram á að slík ógn sé fyrir hendi.

- 3. Skýrslan um gagnsæi skal undirrituð af löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki.

14. gr.

Upplýsingar til lögbærra yfirvalda

Löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki skulu árlega leggja fram til lögbærs yfirvalds síns skrá yfir endurskoðaðar einingar sem tengjast almannahagsmunum, eftir tekjum sem þær skila og skipta þessum tekjum í:

- a) tekjur af lögboðinni endurskoðun,
- b) tekjur af þjónustu utan endurskoðunar, annarri en þeirri sem um getur í 1. mgr. 5. gr., sem gerð er krafa um samkvæmt löggjöf Sambandsins eða landslöggjöf, og
- c) tekjur af þjónustu utan endurskoðunar, annarri en þeirri sem um getur í 1. mgr. 5. gr., sem ekki er gerð krafa um samkvæmt löggjöf Sambandsins eða landslöggjöf.

15. gr.

Varðveisla gagna

Löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki skulu geyma skjöl og upplýsingar, sem um getur í 4. gr. (3. mgr.), 6. gr., 7. gr., 8. gr. (4.-7. mgr.), 10. og 11. gr., 12. gr. (1. og 2. mgr.), 14. gr., 16. gr. (2., 3. og 5. mgr.) þessarar reglugerðar og í 22. gr. b, 24. gr. b, 27. og 28. gr. tilskipunar 2006/43/EB, um a.m.k. fimm ára skeið eftir að umrædd skjöl eða upplýsingar voru teknar saman.

Aðildarríki geta krafið löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki um að geyma skjöl og upplýsingar, sem um getur í fyrstu undirgrein, í lengri tíma í samræmi við reglur þeirra um vernd persónuupplýsinga og stjórnsýslu- og dómsmeðferð.

III. BÁLKUR

TILNEFNING LÖGGILTRA ENDURSKOÐENDA EÐA ENDURSKOÐUNARFYRIRTÆKJA EININGA SEM TENGJAST ALMANNAHAGSMUNUM

16. gr.

Tilnefning löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrtækja

1. Að því er varðar beitingu 1. mgr. 37. gr. tilskipunar 2006/43/EB vegna tilnefningar eininga sem tengjast almannahagsmunum á löggiltum endurskoðendum eða endurskoðunarfyrtækjum skulu skilyrði, sem sett eru fram í 2.-5. mgr. þessarar greinar, gilda en geta þó verið með fyrirvara um 7. mgr.

Í þeim tilvikum þegar 2. mgr. 37. gr. í tilskipun 2006/43/EB gildir skal einingin sem tengist almannahagsmunum tilkynna lögbæru yfirvaldi um notkun annarra kerfa eða fyrirkomulags sem um getur í þeirri grein. Ef svo ber undir skal 2.-5. mgr. þessarar greinar ekki gilda.

2. Endurskoðunarnefndin skal leggja fram tilmæli til stjórnar eða eftirlitsstjórnar endurskoðuðu einingarinnar vegna tilnefningar löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrtækja.

Tilmælin skulu rökstudd og innihalda val um a.m.k. tvo kosti vegna endurskoðunarverkefnisins og endurskoðunarnefndin skal tjá sig með tilhlýðilegum rökstuðningi hvorn hún kys fremur nema um sé að ræða endurnýjun á endurskoðunarverkefni í samræmi við 1. mgr. 17. gr. og 2. mgr. 17. gr.

Í tilmælum sínum skal endurskoðunarnefndin gera grein fyrir því að í tilmælunum gæti engra áhrifa frá þriðja aðila og ekkert ákvæði í líkingu við það sem um getur í 6. mgr. hafi verið sett varðandi það.

3. Í samræmi við 1. mgr. og 2. mgr. 17. gr., skulu tilmæli endurskoðunarnefndarinnar, sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, unnin í kjölfar valferlis sem endurskoðaða einingin hefur skipulagt að virtum eftirfarandi forsendum nema það varði endurnýjun endurskoðunarverkefnis:

- a) endurskoðuðu einingunni skal frjálst að bjóða öllum löggiltum endurskoðendum eða endurskoðunarfyrtækjum að leggja fram tilboð um veitingu endurskoðunarþjónustu með því skilyrði að ákvæði 3. mgr. 17. gr. séu virt og að skipulag útboðsferlisins útiloki ekki á neinn hátt þátttöku þeirra fyrirtækja í valferlinu sem fengu innan við 15% heildarendurskoðunarþóknana frá einingum sem tengjast almannahagsmunum í viðkomandi aðildarríki á næstliðnu almanaksári,
- b) endurskoðaða einingin skal vinna útboðsgögn sem berast skulu þeim löggiltu endurskoðendum eða endurskoðunarfyrtækjum sem boðið var. Þessi útboðsgögn skulu gera þeim kleift að skilja starfsemi endurskoðuðu einingarinnar og þá tegund lögboðinnar endurskoðunar sem skal fara fram. Í útboðsgögnunum skulu vera gagnsæjar valforsendur sem eru án mismununar og skal beitt af endurskoðuðu einingunni til að meta tilboð sem löggiltu endurskoðendurnir eða endurskoðunarfyrtækin gera,
- c) endurskoðuðu einingunni skal vera frjálst að ákveða valferlið og getur annast beinar samningaviðræður við áhugasama bjóðendur meðan á ferlinu stendur,
- d) ef lögbær yfirvöld, sem um getur í 20. gr., gera kröfu um, í samræmi við lög Sambandsins eða landslög, að löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki uppfylli tiltekna gæðastaðla skal telja þessa staðla með í útboðsgögnum,
- e) endurskoðaða einingin skal meta tilboð frá löggiltum endurskoðendum eða endurskoðunarfyrtækjum í samræmi við valforsendur sem skilgreindar eru fyrir fram í útboðsgögnum. Endurskoðaða einingin skal vinna skýrslu um niðurstöður valferlisins og skal endurskoðunarnefndin staðfesta hana. Endurskoðaða einingin og endurskoðunarnefndin skulu taka til skoðunar öll framkomin atriði og niðurstöður í sérhverri eftirlitsskýrslu um löggilta endurskoðandann eða endurskoðunarfyrtækið sem er umsækjandi og um getur í 8. mgr. 26. gr., og er birt af lögbæra yfirvaldinu skv. d-lið 28. gr.,

- f) endurskoðaða einingin skal vera fær um að sýna lögbæra yfirvaldinu, sem um getur í 20. gr. fram á, ef þess er krafist, að valferlið hafi farið fram með réttmætum hætti.

Endurskoðunarnefndin skal bera ábyrgð á valferlinu sem um getur í fyrstu undirgrein.

Að því er varðar a-lið í fyrstu undirgrein skal lögbæra yfirvaldið, sem um getur í 1. mgr. 20. gr., birta opinberlega skrá yfir viðkomandi löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki og skal uppfæra hana árlega. Lögbæra yfirvaldið skal nota upplýsingarnar frá löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum, skv. 14. gr., fyrir viðkomandi útreikninga.

4. Einingar sem tengjast almannahagsmunum, sem uppfylla forsendur, sem settar eru fram í f- og t-lið í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2003/71/EB, skulu ekki krafðar um að beita valferlinu sem um getur í 3. mgr.

5. Í tillögunni til hluthafafundar eða fundar aðila að endurskoðuðu einingunni vegna tilnefningar löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja skulu koma fram tilmæli og fyrsti valkosturinn, sem um getur í 2. mgr., af hálfu endurskoðunarnefndarinnar eða aðilans sem annast sambærileg verkefni.

Ef tillagan er ekki samhljóða fyrsta vali endurskoðunarnefndarinnar skal, í tillögunni, færa rök fyrir þeim ástæðum að ekki er fylgt tilmælum endurskoðunarnefndarinnar. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki, sem stjórnin eða eftirlitsstjórnin mælir með, verður þó að hafa tekið þátt í valferlinu sem lýst er í 3. mgr. Þessi undirgrein gildir ekki ef verkefni endurskoðunarnefndarinnar eru í höndum stjórnar eða eftirlitsstjórnar.

6. Sérhvert ákvæði samnings, sem gerður er milli einingar sem tengist almannahagsmunum og þriðja aðila, sem takmarkar valkosti af hálfu hluthafafundar eða fundar aðila að þessari einingu, eins og um getur í 37. gr. tilskipunar 2006/43/EB, við tiltekna flokka eða lista löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja, að því er varðar tilnefningu tiltekins löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis til að annast lögboðna endurskoðun þeirrar einingar skal vera dautt og ógilt.

Einingin sem tengist almannahagsmunum skal tilkynna lögbærum yfirvöldum, sem um getur í 20. gr., beint og án tafar um hvers konar tilraunir af hálfu þriðja aðila til að setja slíkt samningsákvæði eða reyna að hafa áhrif á annan hátt á ákvörðun hluthafafundar eða fundar aðila að einingunni varðandi val á löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki.

7. Aðildarríkjum er heimilt að ákveða að við tilteknar aðstæður skuli einingar sem tengjast almannahagsmunum ráða lágmarksfjölda löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja og ákvarða skilyrði fyrir tengslum milli löggiltu endurskoðendanna eða endurskoðunarfyrirtækjanna sem ráðin eru.

Ef aðildarríki ákveður slíka kröfu skal það tilkynna framkvæmdastjórninni og viðkomandi evrópsku eftirlitsyfirvaldi um það.

8. Ef endurskoðaða einingin er með tilnefningarnefnd þar sem hluthafar eða aðilar hafa veruleg áhrif og hennar verkefni er að leggja fram tilmæli varðandi val á endurskoðendum geta aðildarríki heimilað að tilnefningarnefndin taki að sér verkefni endurskoðunarnefndarinnar, sem mælt er fyrir um í þessari grein, og krafist þess að hún leggi fram tilmælin, sem um getur í 2. mgr., til hluthafafundar eða fundar aðila.

17. gr.

Tímalengd endurskoðunarverkefnisins

1. Eining sem tengist almannahagsmunum skal ráða löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki í upphafsverkefni til a.m.k. eins árs. Heimilt er að endurnýja verkefnisráðninguna.

Hvorki skal upphaflegur verksamningur tiltekins löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis né samningur í samsetningu við nokkurn annan tengdan endurnýjaðan verksamning vara lengur en í 10 ár að hámarki.

2. Þó geta aðildarríkin, þrátt fyrir 1. mgr.:

a) gert kröfu um að upphafsverkefnið, sem um getur í 1. mgr., sé til lengri tíma en eins árs,

b) ákveðið hámarkstímabil innan við 10 ár vegna verkefna, sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr.

3. Að loknum hámarkstímabilum verksamninga, sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. eða í b-lið 2. mgr., eða að loknum tíma verksamninga, sem framlengdir voru í samræmi við 4. eða 6. mgr., skulu hvorki löggilti endurskoðandinn né endurskoðunarfyrirtækið eða nokkur aðili í tengslaneti þeirra innan Sambandsins, eftir atvikum, taka að sér lögboðna endurskoðun sömu einingar sem tengist almannahagsmunum innan næstu fjögurra ára.

4. Aðildarríki geta, þrátt fyrir 1. mgr. og b-lið 2. mgr., kveðið á um að hámarkstímabil, sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. og b-lið 2. mgr., megi lengja að hámarki að:

a) tuttugu árum ef opinbert útboðsferli vegna lögboðinnar endurskoðunar fer fram í samræmi við 2.-5. mgr. 16. gr. og það tekur gildi við lok hámarkstímabilsins, sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. og b-lið 2. mgr., eða

b) tuttugu og fjórum árum ef, að liðnu hámarkstímabili, sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. og b-lið 2. mgr., fleiri en einn löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki eru ráðin á sama tíma, að því tilskildu að lögboðna endurskoðunin leiði til framsetningar á sameiginlegri endurskoðunaráritun eins og um getur í 28. gr. tilskipunar 2006/43/EB.

5. Hámarkstímabil, sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. og í b-lið 2. mgr., skal því aðeins framlengja að tilmæli um slíkt komi frá endurskoðunarnefndinni og stjórn eða eftirlitsstjórn leggji þá tillögu fyrir hluthafafund eða fund aðila, í samræmi við landslög, að ráðningin verði endurnýjuð og sú tillaga er samþykkt.

6. Að loknum hámarkstímabilunum, sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr., í b-lið 2. mgr. eða í 4. mgr., eftir því sem við á, getur einingin sem tengist almannahagsmunum, í undantekningartilvikum farið fram á að lögþætt yfirvald, sem um getur í 1. mgr. 20. gr., heimili framlengingu til að endurráða löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki í annað verkefni ef skilyrðin í a- eða b-lið 4. mgr. eru uppfyllt. Slík viðbótarverkefnisráðning skal ekki fara yfir tvö ár.

7. Áritunarendurskoðendur, sem bera ábyrgð á að annast lögboðna endurskoðun, skulu hætta þátttöku í lögboðinni endurskoðun á endurskoðuðu einingunni eigi síðar en sjö árum frá tilnefningu þeirra. Þeir skulu ekki taka aftur þátt í lögboðinni endurskoðun á endurskoðuðu einingunni fyrir en þrjú ár hafa liðið frá því að þeir hættu þátttöku.

Með undanþágu er aðildarríkjum heimilt að krefjast þess að áritunarendurskoðendur, sem bera ábyrgð á að annast lögboðna endurskoðun, hætti þátttöku í lögboðinni endurskoðun á endurskoðuðu einingunni áður en sjö ár eru liðin frá tilnefningu þeirra.

Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal koma á viðeigandi stígbundnu víxlunarkerfi sem á við um reyndasta starfslíð, sem vinnur að lögboðnu endurskoðuninni, þar á meðal a.m.k. þá einstaklinga sem eru skráðir sem löggiltir endurskoðendur. Þessu víxlunarkerfi skal beitt í áföngum á grundvelli einstaklinga fremur en verkefnishópsins í heild. Það skal vera hlutfallslega hæfilegt miðað við hversu umfangsmikil og flókin störf löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins eru.

Löggilta endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrirtækinu skal vera unnt að sýna lögþætt yfirvaldinu að kerfinu sé beitt á árangursríkan hátt og lagað að umfangi og flækjustigi starfs löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins.

8. Að því er varðar þessa grein skal tímabilið sem endurskoðunin varir reiknast frá fyrsta fjárhagsárinu sem fjallað er um ráðningarbréfinu þar sem löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki hafa verið tilnefnd í fyrsta skipti til að annast samfelldar lögboðnar endurskoðanir fyrir sömu einingu sem tengist almannahagsmunum.

Að því er varðar þessa grein skal endurskoðunarfyrirtækið telja með önnur fyrirtæki sem endurskoðunarfyrirtækið hefur keypt eða hafa runnið saman við það.

Ef óvissa ríkir um dagsetninguna þegar löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki hófu samfellda lögboðna endurskoðun fyrir eininguna, sem tengist almannahagsmunum, t.d. vegna samruna fyrirtækja, kaupa eða breytinga á eignarhaldi, skal löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið tafarlaust láta lögbært yfirvald vita um þessa óvissu sem skal endanlega ákvarða viðeigandi dagsetningu vegna ákvæða í fyrstu undirgrein.

18. gr.

Afhendingargögn

Ef löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki er skipt út fyrir annan löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki skal fyrri löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið uppfylla kröfur sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 23. gr. tilskipunar 2006/43/EB.

Með fyrirvara um 15. gr. skal fyrri löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki einnig veita hinum nýja löggilta endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki aðgang að viðbótarskýrslum, sem um getur í 11. gr., vegna undangenginna ára og að öllum upplýsingum sem send hafa verið lögbærum yfirvöldum skv. 12. og 13. gr.

Fyrri löggilta endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrirtækinu skal vera unnt að sýna lögbæra yfirvaldinu fram á að þessar upplýsingar hafi verið veittar nýja löggilta endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrirtækinu.

19. gr.

Uppsögn og lausnarbeiðni löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja

Með fyrirvara um 1. mgr. 38. gr. tilskipunar 2006/43/EB skal sérhvert lögbært yfirvald, sem aðildarríki tilnefnir, í samræmi við 2. mgr. 20. gr. þessarar reglugerðar, senda áfram upplýsingar til lögbæra yfirvaldsins, sem um getur í 1. mgr. 20. gr., varðandi uppsögn eða lausnarbeiðni löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis meðan á verksamningi stendur og viðunandi skýringu á ástæðum þessa.

IV. BÁLKUR

EFTIRLIT MEÐ STARFSEMI LÖGGILTRA ENDURSKOÐENDA OG ENDURSKOÐUNARFYRIRTÆKJA SEM ANNAST LÖGBOÐNA ENDURSKOÐUN Á EININGUM SEM TENGJAST ALMANNAHAGSMUNUM

I. KAFLI

Lögbær yfirvöld

20. gr.

Tilnefning lögbærra yfirvalda

1. Lögbær yfirvöld, sem bera ábyrgð á því að annast verkefni, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, og fyrir því að tryggja að ákvæðum þessarar reglugerðar sé beitt skulu tilnefnd úr hópi eftirfarandi:

- a) lögbærs yfirvalds, sem um getur í 1. mgr. 24. gr. tilskipunar 2004/109/EB,
- b) lögbærs yfirvalds, sem um getur í h-lið 4. mgr. 24. gr. tilskipunar 2004/109/EB,
- c) lögbærs yfirvalds, sem um getur í 32. gr. tilskipunar 2006/43/EB.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er aðildarríkjum heimilt að ákveða að ábyrgðina á því að tryggja að öllum eða sumum ákvæða III. bóls þessarar reglugerðar sé beitt skuli fela, eftir atvikum, lögbærum yfirvöldum sem um getur í:

- a) 48. gr. tilskipunar 2004/39/EB,
- b) 1. mgr. 24. gr. tilskipunar 2004/109/EB,
- c) h-lið 4. mgr. 24. gr. tilskipunar 2004/109/EB,
- d) 20. gr. tilskipunar 2007/64/EB,
- e) 30. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
- f) 1 mgr. 4. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,

eða öðrum yfirvöldum sem tilnefnd eru samkvæmt landslögum.

3. Ef fleiri en eitt lögbært yfirvald hefur verið tilnefnt skv. 1. og 2. mgr. skal skipuleggja þessi yfirvöld þannig að verkefnum þeirra sé úthlutað með ótvíræðum hætti.

4. Ákvæði 1., 2. og 3. gr. skulu ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkis til að gera sérstakar laga- og stjórnvaldsráðstafanir fyrir evrópsk yfirráðasvæði handan hafsins sem viðkomandi aðildarríki hefur sérstök tengsl við.

5. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um tilnefningu lögbærra yfirvalda að því er varðar þessa reglugerð.

Framkvæmdastjórnin skal taka þessar upplýsingar saman og veita almenningi aðgang að þeim.

21. gr.

Óhæðisskilyrði

Lögbær yfirvöld skulu vera óháð löggiltu endurskoðendunum og endurskoðunarfyrirtækjunum.

Lögbær yfirvöld geta leitað ráðgjafar sérfræðinga, eins og um getur í c-lið 1. mgr. 26. gr., vegna vinnu við sérstök verkefni og geta einnig þegið aðstoð sérfræðinga ef það er brýnt til að þau geti lokið verkefnum sínum með fullnægjandi hætti. Í slíkum tilvikum skulu sérfræðingarnir ekki eiga neinn þátt í ákvarðanatökunni.

Einstaklingur skal ekki vera aðili að stjórn eða vera ábyrgur fyrir ákvarðanatöku þessara yfirvalda ef þessi einstaklingur hefur í þátttöku sinni yfir þrjú undangengin ár:

- a) annast lögboðna endurskoðun,
- b) haft atkvæðisrétt í endurskoðunarfyrirtæki,
- c) verið aðili sem situr í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn endurskoðunarfyrirtækis,
- d) verið meðeigandi, starfsmaður hjá eða á annars konar samningi hjá endurskoðunarfyrirtæki.

Fjármögnun þessara yfirvalda skal vera tryggð og óháð ótilhlýðilegum áhrifum frá löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum.

22. gr.

Þagnarskylda í tengslum við lögbær yfirvöld

Þagnarskyldan skal ná til allra einstaklinga, sem eru eða hafa verið ráðnir eða gerðir óháðir samningar við, eða hafa tekið þátt í stjórnun, af hálfu lögbærra yfirvalda eða af hálfu einhvers yfirvalds eða aðila sem falin hafa verið verkefni skv. 24. gr. þessarar reglugerðar. Ekki er heimilt að afhenda upplýsingar, sem falla undir þagnarskyldu, öðrum aðila eða yfirvaldi nema með skírskotun til kvaða, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð eða til laga og stjórnsýslufyrirmæla sem aðildarríki setur.

23. gr.

Valdheimildir lögbærra yfirvalda

1. Með fyrirvara um 26. gr. hafa hvorki lögbær yfirvöld né önnur opinber yfirvöld aðildarríkis heimild til að skipta sér af efni áritunar endurskoðanda í vinnu við verkefni sín samkvæmt þessari reglugerð.
2. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi allar þær eftirlits- og rannsóknarheimildir sem nauðsynlegar eru til að rækja hlutverk sín samkvæmt þessari reglugerð í samræmi við ákvæði VII. kafla tilskipunar 2006/43/EB.
3. Valdheimildirnar, sem um getur í 2. mgr., skulu a.m.k. ná yfir heimildir til að:
 - a) nálgast gögn sem tengjast lögboðnu endurskoðuninni eða önnur skjöl í höndum löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja á einhverju formi sem tengist því að þeir sinni verkefnum sínum og að taka á móti eða taka afrit af þeim,
 - b) afla upplýsinga sem tengjast lögboðnu endurskoðuninni frá hvaða aðila sem er,
 - c) annast vettvangseftirlit með löggiltum endurskoðendum eða endurskoðunarfyrirtækjum,
 - d) vísa málum til saksóknar,
 - e) óska eftir að sérfræðingar annist sannprófanir eða rannsóknir,
 - f) gera stjórnvaldsráðstafanir og ákveða viðurlög, sem um getur í 30. gr. a í tilskipun 2006/43/EB.

Lögbær yfirvöld mega einungis nota heimildir, sem um getur í fyrstu undirgrein, í tengslum við:

- a) löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki sem annast lögboðna endurskoðun eininga sem tengjast almannahagsmunum,
 - b) einstaklinga, sem taka þátt í starfsemi löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum,
 - c) endurskoðaðar einingar sem tengjast almannahagsmunum, hlutdeildarfélag þeirra og tengda þriðju aðila,
 - d) þriðju aðila, sem löggildir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, hafa útvistað sérstökum verkefnum eða starfsemi til og
 - e) einstaklinga sem eru að öðru leyti venslaðir eða tengdir löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum.
4. Aðildarríki skulu tryggja að lögbærum yfirvöldum sé heimilt að beita eftirlits- og rannsóknarheimildum sínum á sérhvern eftirfarandi hátt:
 - a) beint,
 - b) í samstarfi við önnur yfirvöld,
 - c) með því að leita til lögbærra dómsyfirvalda.

5. Eftirlits- og rannsóknarvaldheimildir lögbærra yfirvalda skulu nýtt í fullkomnu samræmi við landslög, einkum við meginreglurnar um að virða friðhelgi einkalífs og réttinn til varnar.
6. Vinnsla persónuupplýsinga vegna beitingar eftirlits- og rannsóknarheimilda samkvæmt þessari grein skal fara fram í samræmi við tilskipun 95/46/EB.

24. gr.

Úthlutun verkefna

1. Aðildarríki geta falið eða heimilað lögbærum yfirvöldum, sem um getur í 1. mgr. 20. gr., að fela hvert og eitt verkefnanna, sem gerð er krafa um að sé sinnt samkvæmt þessari reglugerð, öðrum yfirvöldum eða aðilum, sem tilnefndir eru eða heimilað á annað hátt að lögum að sinna umræddum verkefnum, að undanskildum verkefnum sem tengjast:
- a) gæðatryggingarkerfi sem um getur í 26. gr.,
 - b) rannsóknunum, sem um getur í 23. gr. þessarar reglugerðar og 32. gr. tilskipunar 2006/43/EB, sem koma til vegna umrædds gæðatryggingarkerfis eða vegna tilvísunar af hálfu annars yfirvalds og
 - c) viðurlögum og ráðstöfunum, eins og um getur í VII. kafla tilskipunar 2006/43/EB, sem tengjast gæðatryggingarrýni eða rannsóknum á lögboðnum endurskoðunum á einingum sem tengjast almannahagsmunum.
2. Allri framkvæmd verkefna af hálfu annarra yfirvalda eða aðila skal úthlutað með ótvíræðum hætti af lögbæru yfirvaldi. Við úthlutunina skal tilgreina verkefnin sem úthlutað er og skilyrðin sem gilda um hvernig þau skulu innt af hendi.

Ef lögbært yfirvald úthlutar öðrum yfirvöldum eða aðilum verkefnum skal því vera unnt að endurheimta þessar heimildir í hverju og einu tilviki.

3. Skipuleggja skal yfirvöldin eða aðilana þannig að engir hagsmunaárekstrar verði. Lokaábyrgð á eftirliti með því að farið sé að þessari reglugerð og þeim framkvæmdarráðstöfunum sem samþykktar eru þar að lútandi skal hvíla á lögbæra yfirvaldinu sem sér um úthlutunina.

Lögbæra yfirvaldið skal upplýsa framkvæmdastjórnina og lögbær yfirvöld annarra aðildarríkja um hvers konar fyrirkomulag sem gert hefur verið varðandi úthlutun verkefna, þ.m.t. nákvæm skilyrði sem gilda um slíka úthlutun.

4. Þrátt fyrir 1. mgr. geta aðildarríki ákveðið að úthluta verkefnum, sem um getur í c-lið 1. mgr., til annarra yfirvalda eða aðila, sem tilnefndir eru eða er heimilað á annan hátt að lögum að annast umrædd verkefni ef meirihluti aðilanna sem tekur þátt í stjórnun hlutaðeigandi yfirvalds eða aðila er óháður endurskoðunarstéttinni.

25. gr.

Samstarf á landsvísu við önnur lögbær yfirvöld

Lögbær yfirvöld, sem tilnefnd eru skv. 1. mgr. 20. gr., og, eftir atvikum, sérhvert yfirvald sem slíkt lögbært yfirvald hefur úthlutað verkefnum til skal vera í samstarfi á landsvísu við:

- a) lögbær yfirvöld, sem um getur í 4. mgr. 32. gr. tilskipunar 2006/43/EB,
- b) yfirvöld, sem um getur í 2. mgr. 20. gr., hvort sem þau hafa verið tilnefnd sem lögbær yfirvöld að því er varðar þessa reglugerð eða ekki,
- c) peningaþvættisskrifstofur og lögbær yfirvöld sem um getur í 21. og 37. gr. tilskipunar 2005/60/EB.

Að því er varðar slíkt samstarf skal þagnarskyldan skv. 22. gr. þessarar reglugerðar gilda.

II. KAFLI

Gæðatrygging, markaðseftirlit og gagnsæi lögbærra yfirvalda

26. gr.

Gæðatrygging

1. Í þessari grein hafa eftirfarandi hugtök þá merkingu sem hér greinir:

- a) „eftirlit“: gæðatryggingarrýni á löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum, sem eftirlitsmaður hefur með höndum og felur ekki í sér rannsókn í skilningi 5. mgr. 32. gr. tilskipunar 2006/43/EB,
- b) „eftirlitsmaður“: rýnir, sem uppfyllir kröfur, sem settar eru fram í a-lið fyrstu undirgreinar 5. mgr. þessarar greinar, og lögbært yfirvald ræður til starfa eða gerir við hann annars konar samning,
- c) „sérfræðingur“: einstaklingur, með sértæka sérþekkingu á fjármálamörkuðum, reikningsskilum, endurskoðun eða öðrum sviðum sem varða eftirlit, þ.m.t. starfandi löggiltir endurskoðendur.

2. Lögbær yfirvöld, sem tilnefnd eru skv. 1. mgr. 20. gr., skulu koma á skilvirku gæðatryggingarkerfi fyrir endurskoðun.

Þau skulu annast gæðatryggingarrýni með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, á grundvelli greiningar á áhættunni, og:

- a) ef um er að ræða löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki, sem annast lögboðna endurskoðun á einingum sem tengjast almannahagsmunum, aðrar en þær sem skilgreindar eru í 17. og 18. lið 2. gr. tilskipunar 2006/43/EB, a.m.k. þriðja hvert ár og
- b) í öðrum tilvikum en þeim sem um getur í a-lið a.m.k. sjötta hvert ár.

3. Lögbært yfirvald skal bera ábyrgð á eftirfarandi:

- a) samþykki og breytingu á aðferðafræði við eftirlit, þ.m.t. handbækur fyrir eftirlitið og eftirfylgni, aðferðafræði við skýrslugjöf og reglubundnar eftirlitsáætlanir,
- b) samþykki og breytingu á eftirlits- og eftirfylgniskýrslum,
- c) samþykki fyrir og tilnefningu eftirlitsmanna fyrir hverja eftirlitsúttekt.

Lögbæra yfirvaldið skal úthluta nægilegum tilföngum til gæðatryggingarkerfisins.

4. Lögbæra yfirvaldið skal skipuleggja gæðatryggingarkerfið þannig að það sé óháð þeim löggiltu endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum sem sætt hafa rýni.

Lögbæra yfirvaldið skal tryggja að komið sé á viðeigandi stefnum og ferlum, sem tengjast óháði og hlutlægni starfsfólks, þ.m.t. eftirlitsmanna, og stjórnun gæðatryggingarkerfisins.

5. Lögbæra yfirvaldið skal uppfylla eftirfarandi forsendur við tilnefningu eftirlitsmanna:

- a) eftirlitsmenn skulu hafa viðeigandi menntun í faginu og viðeigandi reynslu í lögboðinni endurskoðun og reikningsskilum ásamt sérstakri þjálfun í gæðatryggingarrýni,
- b) einstaklingi, sem er starfandi löggiltur endurskoðandi eða er ráðinn af löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki eða er á annan hátt í samstarfi við slíkan, skal ekki heimilt að starfa sem eftirlitsmaður,
- c) einstaklingi skal ekki heimilt að starfa sem eftirlitsmaður í rannsókn á löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki fyrr en að lágmarki þrjú ár eru liðin frá því að þessi einstaklingur hætti sem meðeigandi eða starfsmaður umrædds löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis eða sleit öðrum tengslum við umræddan löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki,
- d) eftirlitsmenn skulu lýsa því yfir að ekki sé að vænta neinna hagsmunaárekstra milli þeirra og löggilta endurskoðandans og endurskoðunarfyrirtækisins sem sætir eftirlitsúttekt.

Með fyrirvara um b-lið 1. mgr. er lögbæru yfirvaldi heimilt að gera samning við sérfræðinga um að annast sérstakt eftirlit ef ekki er nægilegur fjöldi eftirlitsmanna hjá yfirvaldinu. Lögbæra yfirvaldið getur einnig notið aðstoðar sérfræðinga ef knýjandi nauðsyn ber til svo að eftirlit fari fram á tilhlýðilegan hátt. Í slíkum tilvikum skulu lögbæru yfirvöldin og sérfræðingarnir fara að kröfum sem fram koma í þessari málsgrein. Sérfræðingar skulu ekki taka þátt í stjórnun fagfélaga og -stofnana eða vera ráðnir starfsmenn þeirra eða samningsbundnir á annan hátt en þeim er heimilt að vera félagsmenn í slíkum félögum eða stofnunum.

6. Eftirlit skal a.m.k. ná til eftirfarandi:

- a) mats á tilhögun innra gæðatryggingarkerfis hjá löggilta endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrtækinu,
- b) viðunandi samræmisprófunar á ferlum og rýni á endurskoðunargögnum á einingum sem tengjast almannahagsmunum, í því skyni að sannreyna skilvirkni innri gæðeftirlitskerfis,
- c) mats á efni nýjustu árlegu gagnsæisskýrslunnar sem löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki birtir í samræmi við 13. gr. í ljósi niðurstaðna eftirlitsins skv. a- og b-lið þessarar málsgreinar.

7. Að lágmarki skal rýna eftirfarandi innri gæðatryggingarstefnur og -ferli hjá löggilta endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrtækinu:

- a) hvort löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki fylgi viðeigandi endurskoðunar- og gæðeftirlitsstöðlum og kröfum um siðareglur og óhæði, þ.m.t. þeim sem settar eru fram í IV. kafla tilskipunar 2006/43/EB og 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar, og viðkomandi lögum og stjórnáðferðum í hlutaðeigandi aðildarríki,
- b) magn og gæði tilfanga sem notuð eru, m.a. hvort farið er að kröfum um símenntun, eins og mælt er fyrir um í 13. gr. tilskipunar 2006/43/EB,
- c) hvort kröfum, sem settar eru fram í 4. gr. þessarar reglugerðar, um þóknunir til greiðslu vegna endurskoðunar er fylgt.

Í þeim tilgangi að prófa hvort kröfur séu uppfylltar skal velja endurskoðunargögn á grundvelli greiningar á hættu á því að vanrækt sé að annast lögboðna endurskoðun á viðunandi hátt.

Einnig skulu lögbær yfirvöld rýna með reglulegu millibili aðferðafræði löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrtækja við framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar.

Til viðbótar við eftirlitið, sem tilgreint er í fyrstu undirgrein, skulu lögbær yfirvöld hafa heimild til að framkvæma aðrar eftirlitsúttektir.

8. Niðurstöður og ályktanir eftirlits, sem tilmæli eru byggð á, þ.m.t. niðurstöður og ályktanir, sem tengjast gagnsæisskýrslu, skal senda til og ræða við löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtæki, sem eftirlitið nær til, áður en eftirlitsskýrslan er fullunnin.

Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki, sem sætir eftirliti, skulu koma tilmælum eftirlits til framkvæmda innan hæfilegs tíma sem lögbært yfirvald ákveður. Þetta tímabil skal ekki vera lengra en 12 mánuðir ef um er að ræða tilmæli varðandi innra gæðatryggingakerfi hjá löggilta endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrtækinu.

9. Gera skal eftirlitinu skil í skýrslu þar sem fram koma helstu niðurstöður og tilmæli gæðatryggingarrýnninnar.

27. gr.

Eftirlit með markaðsgæðum og samkeppni

1. Lögbær yfirvöld, sem tilnefnd eru skv. 1. mgr. 20. gr., og Evrópska samkeppnisnetið, eftir atvikum, skulu reglulega vakta þróun á markaði varðandi veitingu þjónustu á sviði lögboðinnar endurskoðunar til handa einingum sem tengjast almannahagsmunum, og skulu einkum meta eftirfarandi atriði:

- a) áhættur, sem skapast af tíðum annmörkum á gæðum hjá löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki, m.a. kerfisbundnir annmarkar innan endurskoðunarfyrirtækjanets, sem gætu leitt til endaloka hvaða endurskoðunarfyrirtækis sem er, rofs í veitingu lögboðinnar endurskoðunarþjónustu, hvort heldur er í tilteknum geira eða heilt yfir geira, aukin uppsöfnun áhættu á annmörkum í endurskoðun og áhrif þess á stöðugleika fjármálageirans í heild,
- b) samþjöppunarstig á markaði, einnig í tilteknum geirum,
- c) frammistöðu endurskoðunarnefnda,
- d) þörfina á að samþykkja ráðstafanir til að draga úr áhættu sem um getur í a-lið.

2. Eigi síðar en 17. júní 2016 og að lágmarki þriðja hvert ár eftir það skal sérhvert lögbært yfirvald og Evrópska samkeppnisnetið taka saman skýrslu um þróun á markaðnum fyrir lögboðna endurskoðunarþjónustu til handa einingum sem tengjast almannahagsmunum og leggja hana fyrir Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda, Evrópsku verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunina, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og framkvæmdastjórnina.

Eftir samráð við Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina skal framkvæmdastjórnin nota þessar skýrslur til að vinna sameiginlega skýrslu um þessa þróun á vettvangi Sambandsins. Leggja skal þessa sameiginlegu skýrslu fyrir ráðið, Seðlabanka Evrópu og Evrópska kerfisáhætturáðið og, eftir atvikum, einnig Evrópuþingið.

28. gr.

Gagnsæi lögbærra yfirvalda

Lögbær yfirvöld skulu vera gagnsæ og skulu a.m.k. birta:

- a) skýrslur um árlega starfsemi varðandi verkefni sín samkvæmt þessari reglugerð,
- b) árlegar starfsáætlanir varðandi verkefni sín samkvæmt þessari reglugerð,
- c) skýrslu um heildarniðurstöður gæðatryggingarkerfisins á ársgrundvelli. Í þessari skýrslu skulu koma fram upplýsingar um útgefin tilmæli, eftirfylgni vegna tilmælanna, eftirlitsráðstafanir, sem gerðar eru, og viðurlög sem sett eru. Í henni skulu einnig koma fram magnbundnar upplýsingar og aðrar lykilupplýsingar um frammistöðu varðandi fjármagn og starfslið og skilvirkni og árangur gæðatryggingarkerfisins,
- d) samanteknar upplýsingar um niðurstöður og ályktanir eftirlits sem um getur í fyrstu undirgrein 8. mgr. 26. gr. Aðildarríki geta krafist þess að þessar niðurstöður og ályktanir úr einstökum eftirlitsúttektum séu birtar.

III. KAFLI

Samstarf milli lögbærra yfirvalda og tengsl við evrópsk eftirlitsyfirvöld

29. gr.

Samstarfsskylda

Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum skulu vinna saman ef það er nauðsynlegt að því er þessa reglugerð varðar, þ.m.t. í tilvikum þar sem háttsemi, sem er til rannsóknar, felur ekki í sér brot á ákvæðum gildandi laga eða reglna sem gilda í hlutaðeigandi aðildarríki.

30. gr.

Stofnun Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda

1 Með fyrirvara um skipulag eftirlits í hverju landi með endurskoðun skal skipuleggja samstarf milli lögbærra yfirvalda innan ramma Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda.

2 Í Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda skal sitja einn aðili frá sérhverju aðildarríki og skal hann vera háttsettur fulltrúi lögbærra yfirvalda, sem um getur í 1. mgr. 32. gr. tilskipunar 2006/43/EB, og einn aðili, sem Evrópska verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunin tilnefnir, hér á eftir nefndir „aðilar“.

3 Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni skal boðið að sitja fundi Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda sem áheyrnarfulltrúar.

4 Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda skal halda fundi reglulega og að beiðni framkvæmdastjórnarinnar eða aðildarríkis ef nauðsyn krefur.

5 Sérhver aðili að Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda hefur eitt atkvæði nema sá aðili sem Evrópska verðbréfa-markaðseftirlitsstofnunin tilnefnir en hann hefur ekki atkvæðisrétt. Ef annað er ekki tekið fram skal meirihluti nefndarmanna taka ákvarðanir Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda.

6 Formaður Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda skal valinn af lista umsækjenda, sem eru fulltrúar lögbærra yfirvalda, sem um getur í 1. mgr. 32. gr. tilskipunar 2006/43/EB, eða settur frá, í öllum tilvikum með tveimur þriðju meirihluta nefndarmanna. Formaður skal kosinn til fjögurra ára. Formaður getur ekki gegnt sömu stöðu samfelld í nokkur kjörtímabil en heimilt er að kjósa hann aftur eftir fjögurra ára hlé.

Varaformaður skal tilnefndur eða leystur frá störfum af framkvæmdastjórninni.

Hvorki formaður né varaformaður skal hafa atkvæðisrétt.

Ef formaður segir af sér eða hann er leystur frá störfum áður en kjörtímabili hans lýkur skal varaformaður gegna störfum formanns þar til næsti fundur Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda er haldinn en á honum skal kosinn formaður fyrir það sem eftir er kjörtímabilsins.

7 Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda skal:

- a) liðka fyrir upplýsingaskiptum, sérfræðipækkingu og bestu starfsvenjum vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar og tilskipunar 2006/43/EB,
- b) veita framkvæmdastjórninni sérfræðiráðgjöf og einnig lögbærum yfirvöldum, að þeirra beiðni, um málefni sem tengjast framkvæmd þessarar reglugerðar og tilskipunar 2006/43/EB,
- c) leggja af mörkum til tæknilegs mats á opinberum eftirlitskerfum í þriðju löndum og alþjóðlegri samvinnu á milli aðildarríkja og þriðju landa á þessu sviði, eins og um getur í 2. mgr. 46. gr. og 3. mgr. 47. gr. tilskipunar 2006/43/EB,
- d) leggja af mörkum til tæknilegrar skoðunar á alþjóðlegum endurskoðunarstöðlum, þ.m.t. mótunarferli þeirra, með það fyrir augum að samþykkja þá á vettvangi Sambandsins,
- e) leggja af mörkum til bættra samstarfsaðferða við eftirlit með löggiltum endurskoðendum, endurskoðunarfyrirtækjum eða tengslanetum, sem þeir tilheyra, sem endurskoða einingar sem tengjast almannahagsmunum,
- f) annast samræmingarverkefni í þeim tilvikum sem kveðið er á um í þessari reglugerð eða í tilskipun 2006/43/EB.

8 Til að sinna verkefnum sínum, sem um getur í c-lið 7. mgr., skal Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda fara fram á aðstoð Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar eða Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, að því marki sem beiðnin tengist alþjóðlegri samvinnu milli aðildarríkja og þriðju landa á sviði lögboðinnar endurskoðunar eininga sem tengjast almannahagsmunum, sem eru undir eftirliti þessara evrópsku eftirlitsstofnana. Ef farið er fram á slíka aðstoð skulu Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, Evrópska bankaftirlitsstofnunin eða Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðstoða Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda við verkefni hennar.

9 Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda er heimilt að samþykkja óbindandi viðmiðunarreglur eða álit í þeim tilgangi að sinna verkefnum sínum.

Framkvæmdastjórnin skal birta leiðbeiningar og álit sem Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda hefur samþykkt.

10. Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda skal taka að sér öll núverandi verkefni sem eru í vinnslu, eftir því sem við á, sem eru í höndum Evrópuhóps eftirlitsaðila endurskoðenda sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2005/909/EB.
11. Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda getur komið á varanlegum eða sérstökum undirhópum til að skoða ákveðin málefni í tengslum við verksviðið sem það hefur ákvarðað. Heimilt er að þátttaka í umræðum undirhópa nái einnig til lögbærra yfirvalda frá löndum á Evrópska efnahagssvæðinu (hér á eftir nefnt „EES“) á sviði eftirlits með endurskoðun, eða með boði, í einstökum tilvikum, til lögbærra yfirvalda frá löndum utan ESB/EES, með fyrirvara um samþykki nefndarmanna í Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda. Þátttaka lögbærs yfirvalds frá landi utan ESB/EES getur verið háð tímatakmörkunum.
12. Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda skal stofna undirhóp í þeim tilgangi að annast þau verkefni sem um getur í c-lið 7. mgr. Formaður undirhópsins skal vera aðili sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tilnefnir skv. 2. mgr.
13. Formaður Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda getur, að beiðni a.m.k. þriggja aðila eða að eigin frumkvæði, ef það er talið gagnlegt og/eða nauðsynlegt, boðið sérfræðingum, þ.m.t. þeim sem starfa í faginu með ákveðna sérþekkingu á málefni sem er á dagskránni, að taka þátt í umræðum Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda eða undirhópa hennar sem áheyrnarfulltrúar. Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda getur boðið fulltrúum lögbærra yfirvalda frá þriðju löndum, sem eru hæfir á sviði eftirlits með endurskoðun, að taka þátt í umræðum Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda eða undirhópa hennar sem áheyrnarfulltrúar.
14. Framkvæmdastjórnin skal sjá Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda fyrir skrifstofu. Gera skal ráð fyrir útgjöldum Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda í fjárhagsáætlun framkvæmdastjórnarinnar.
15. Formaður skal vinna bráðabirgðadagskrá fyrir alla fundi Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda með tilhlýðilegu tilliti til skriflegra framlaga nefndarmanna.
16. Formaður, eða varaformaður, í fjarveru hans, skal einungis greina frá sjónarmiðum og afstöðu Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda með samþykki nefndarmanna.
17. Umræður Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda skulu ekki vera opinberar.
18. Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda setur sér starfsreglur.

31. gr.

Samvinna í tengslum við gæðatryggingarrýni, rannsóknir og vettvangseftirlit

1. Lögbær yfirvöld skulu gera ráðstafanir til að tryggja skilvirkt samstarf á vettvangi Sambandsins í tengslum við gæðatryggingarrýni.
2. Lögbært yfirvald í aðildarríki getur farið fram á aðstoð lögbærs yfirvalds í öðru aðildarríki í tengslum við gæðatryggingarrýni á löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum sem tilheyra tengslanetum, sem sinna umtalsverðri starfsemi í aðildarríkinu, sem beiðni er beint til.
3. Ef lögbært yfirvald móttækur beiðni frá lögbæru yfirvaldi í öðru aðildarríki um aðstoð með gæðatryggingarrýni með löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki, sem tilheyrir tengslaneti, sem sinnir umtalsverðri starfsemi í aðildarríkinu, skal það heimila lögbæra yfirvaldinu, sem beiðnin kemur frá, að aðstoða við gæðatryggingarrýnina.

Lögbæra yfirvaldið sem sendir beiðnina skal ekki eiga rétt á aðgangi að upplýsingum sem gætu brotið þjóðaröryggisreglur eða haft mótdræg áhrif á fullveldi, öryggi eða allsherjarreglu í aðildarríkinu sem beiðni er beint til.

4. Ef lögbært yfirvald kemst að þeirri niðurstöðu að starfsemi, sem brýtur í bága við ákvæði þessarar reglugerðar, fari fram eða hafi farið fram á yfirráðasvæði annars aðildarríkis skal það tilkynna lögbæru yfirvaldi í því aðildarríki um niðurstöðu sína á eins nákvæman hátt og unnt er. Lögbært yfirvald í hinu aðildarríkinu skal grípa til viðeigandi aðgerða. Það skal tilkynna lögbæra yfirvaldinu, sem tilkynnir þetta, um niðurstöður þessarar aðgerðar og, eftir því sem unnt er, um mikilvæga þróun á meðan á þessu stendur.

5. Lögbæru yfirvaldi eins aðildarríkis er heimilt að óska eftir að lögbært yfirvald annars aðildarríkis láti fara fram rannsókn á yfirráðasvæði hins síðarnefnda.

Því er einnig heimilt að óska eftir að sumir starfsmanna þess fái að fylgja starfsliði lögbærs yfirvalds þessa aðildarríkis á meðan á rannsókninni stendur, einnig í tengslum við vettvangseftirlit.

Rannsóknin eða eftirlitið skal að öllu leyti falla undir stjórn þess aðildarríkis sem yfirráðasvæðið, þar sem rannsóknin eða úttektin fer fram, heyrir undir.

6. Lögbæru yfirvaldi, sem beiðninni er beint til, er heimilt að neita að bregðast við beiðni um að rannsókn fari fram, eins og kveðið er á um í fyrstu undirgrein 5. mgr., eða, beiðni um að starfsmenn þeirra fylgi starfsliði lögbærs yfirvalds annars aðildarríkis, eins og kveðið er á um í annarri undirgrein 5. mgr., í eftirfarandi tilvikum:

- a) slík rannsókn eða vettvangseftirlit gæti brotið þjóðaröryggisreglur eða haft mótdræg áhrif á fullveldi, öryggi eða allsherjarreglu aðildarríkisins sem beiðninni er beint til,
- b) ef dómsmeðferð hefur þegar hafist varðandi sömu aðgerðir gagnvart sömu aðilum hjá yfirvöldum aðildarríkisins sem beiðninni er beint til,
- c) endanlegur dómur hefur þegar fallið varðandi sömu aðgerðir gagnvart sömu aðilum hjá yfirvöldum aðildarríkisins sem beiðninni er beint til.

7. Ef um er að ræða gæðatryggingarrýni eða rannsókn, sem hefur áhrif yfir landamæri, er lögbærum yfirvöldum hlutaðeigandi aðildarríkis heimilt að beina sameiginlegri beiðni til Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda um að samræma rýnina eða rannsóknina.

32. gr.

Ráð lögbærra yfirvalda

1. Til þess að auðvelda framkvæmd þeirra verkefna, sem um getur í 26. gr. og 4.-6. mgr. 31. gr. þessarar reglugerðar og 30. gr. tilskipunar 2006/43/EB að því er varðar tilgreinda löggilta endurskoðendur, endurskoðunarfyrirtæki eða tengslanet þeirra, er hægt að stofna ráð með þátttöku heimaaðildarríkis og sérhvers annars lögbærs yfirvalds, að því tilskildu að:

- a) löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið veiti lögboðna endurskoðunarþjónustu einingu sem tengist almannahagsmunum, innan lögsögu hlutaðeigandi aðildarríkja eða
- b) útibú, sem er hluti af endurskoðunarfyrirtækinu, sé stofnað innan lögsögu hlutaðeigandi aðildarríkis.

2. Ef um er að ræða tiltekna löggilta endurskoðendur eða endurskoðunarfyrirtæki skal lögbært yfirvald aðildarríkis fara með hlutverk samræmingaraðila.

3. Ef um er að ræða tilgreind tengslanet geta lögbær yfirvöld aðildarríkja, þar sem tengslanetið er með umtalsverða starfsemi, farið fram á það við Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda að hún stofnsetji ráð með þátttöku þeirra lögbæru yfirvalda sem fara fram á þetta.

4. Innan 15 virkra daga frá stofnun ráðs lögbærra yfirvalda með tilliti til tilgreinds tengslanets skulu aðilar að því velja samræmingaraðila. Ef ekki næst samkomulag skal Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda tilnefna samræmingaraðila úr hópi aðila að ráðinu.

Aðilar að ráðinu skulu endurskoða val á samræmingaraðila a.m.k. á fimm ára fresti til þess að tryggja að sá sem er valinn sé sá sem best hæfir í stöðuna.

5. Samræmingaraðili skal vera í forsæti á fundum ráðsins, samræma aðgerðir ráðsins og tryggja skilvirk upplýsingaskipti milli aðila að ráðinu.

6. Samræmingaraðili skal, innan 10 virkra daga frá því að hann er valinn, koma á skriflegu samræmingarfyrirkomulagi innan ramma ráðsins að því er varðar eftirfarandi málefni:

- a) upplýsingar sem lögbærum yfirvöldum ber að miðla sín í milli,
- b) tilvik þar sem lögbærum yfirvöldum ber að hafa innbyrðis samráð,
- c) tilvik þar sem lögbær yfirvöld geta úthlutað eftirlitsverkefnum í samræmi við 33. gr.

7. Ef ekki næst samkomulag um skriflegt samræmingarfyrirkomulag skv. 6. mgr. getur hvaða aðili ráðsins sem er vísað málinu til Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda. Samræmingaraðilinn skal taka tilhlýðilegt tillit til álits sem Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda veitir varðandi skriflega samræmingarfyrirkomulagið áður en hann samþykkir lokaútgáfu þess. Skriflega samræmingarfyrirkomulagið skal sett fram í einu skjali þar sem ítarlegar ástæður fyrir öllum verulegum frávikum frá ráðgjöf Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda eru tilgreindar. Samræmingaraðili skal senda skriflega samræmingarfyrirkomulagið til aðila að samstarfshópnum og Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda.

33. gr.

Úthlutun verkefna

Lögbært yfirvald heimaaðildarríkis getur úthlutað hvaða verkefni sínu sem er til lögbærs yfirvalds annars aðildarríkis, með fyrirvara um að það yfirvald fallist á það. Úthlutun verkefna skal ekki hafa áhrif á ábyrgð þess lögbæra yfirvalds sem úthlutar verkefni.

34. gr.

Trúnaðarkvöð og þagnarskylda í tengslum við samstarf lögbærra yfirvalda

1. Þagnarskylda skal gilda um alla þá sem starfa hjá eða hafa starfað hjá þeim aðilum sem tekið hafa þátt í samstarfsrammanum milli lögbærra yfirvalda, eins og um getur í 30. gr. Upplýsingar, sem falla undir þagnarskyldu, skal ekki afhenda neinum öðrum aðila eða öðru yfirvaldi nema nauðsyn beri til slíkrar upplýsingagjafar vegna dómsmáls eða að kröfu Sambandsins eða samkvæmt landslögum.

2. Ákvæði 22. gr. skulu ekki koma í veg fyrir að aðilar sem taka þátt í samstarfsramma lögbærra yfirvalda, eins og um getur í 30. gr., og lögbæru yfirvaldanna skiptist á trúnaðarupplýsingum. Slík upplýsingaskipti skulu háð þagnarskyldu þeirra sem starfa eða hafa starfað hjá þeim lögbæru yfirvöldum sem taka við upplýsingunum.

3. Fara skal með öll upplýsingaskipti samkvæmt þessari reglugerð milli aðila sem taka þátt í rammanum um samstarf milli lögbærra yfirvalda, eins og um getur í 30. gr., og lögbærra yfirvalda og annarra yfirvalda og aðila samkvæmt þagnarskyldu nema ef birting þessara upplýsinga er skylda samkvæmt Sambands- eða landslögum.

35. gr.

Vernd persónuupplýsinga

1. Aðildarríki skulu beita tilskipun 95/46/EB gagnvart vinnslu persónuupplýsinga sem fram fer í aðildarríkjunum samkvæmt þessari reglugerð.

2. Reglugerð (EB) nr. 45/2001 skal gilda um vinnslu persónuupplýsinga sem Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda, Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, Evrópska bankaftirlitsstofnunin og Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin annast í tengslum við þessa reglugerð og tilskipun 2006/43/EB.

IV. KAFLI

Samstarf við yfirvöld í þriðju löndum og við alþjóðastofnanir og -aðila

36. gr.

Samningar um upplýsingaskipti

1. Lögbærum yfirvöldum er því aðeins heimilt að gera samstarfssamninga um upplýsingaskipti við lögbær yfirvöld í þriðju löndum ef um upplýsingarnar ríkir þagnarskylda, í viðkomandi þriðju löndum, sem er að lágmarki jafngild þeirri sem sett er fram í 22. og 34. gr. Lögbær yfirvöld skulu tafarlaust tilkynna um slíka samninga til Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda og upplýsa framkvæmdastjórnina um þá.

Upplýsingaskipti samkvæmt þessari grein skulu einvörðungu fara fram ef slík upplýsingaskipti eru nauðsynleg fyrir framkvæmd verkefna viðkomandi lögbærra yfirvalda samkvæmt þessari reglugerð.

Ef þess háttar upplýsingaskipti fela í sér að persónuupplýsingar eru sendar til þriðja lands skulu aðildarríkin fara að ákvæðum tilskipunar 95/46/EB og Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda skal fara að ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 45/2001.

2. Lögbær yfirvöld skulu hafa samstarf við lögbær yfirvöld eða aðra hlutaðeigandi aðila í þriðju löndum að því er varðar gæðatryggingarrýni og rannsóknir á löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum. Að fenginni beiðni lögbærs yfirvalds skal Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda leggja sitt af mörkum til þessa samstarfs og við að koma á samleitni í eftirliti í samstarfi við þriðju lönd.

3. Ef samstarf eða upplýsingaskipti tengjast vinnuskjöllum við endurskoðun eða öðrum skjölum, sem löggiltir endurskoðendur eða endurskoðunarfyrirtæki hafa undir höndum, gildir 47. gr. tilskipunar 2006/43/EB.

4. Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda skal vinna leiðbeiningar um efni samstarfssamninga og upplýsingaskipta sem um getur í þessari grein.

37. gr.

Birting upplýsinga sem móttæknar eru frá þriðju löndum

Lögbært yfirvald aðildarríkis má því aðeins birta trúnaðarupplýsingar, sem tekið er við frá lögbærum yfirvöldum þriðju landa, ef samstarfssamningur kveður á um slíkt, ef það hefur fengið skýlaust samþykki þess lögbæra yfirvalds sem sendi upplýsingarnar og, eftir atvikum, ef upplýsingarnar eru eingöngu birtar í þeim tilgangi sem það lögbæra yfirvald samþykkti, eða ef Sambandið eða landslög gera kröfu um slíka birtingu.

38. gr.

Birting upplýsinga sem sendar eru til þriðju landa

Lögbært yfirvald aðildarríkis skal gera kröfu um að trúnaðarupplýsingar, sem það sendir lögbæru yfirvaldi þriðja lands, megi því aðeins upplýsa um af hálfu þessa lögbæra yfirvalds til þriðju aðila eða yfirvalda að áður fengnu skýlausu samþykki þess lögbæra yfirvalds sem sendi upplýsingarnar, í samræmi við landslög þess og að því tilskildu að upplýst sé um upplýsingar í þeim eina tilgangi sem lögbært yfirvald aðildarríkisins hefur veitt samþykki sitt fyrir eða ef slíkrar upplýsingagjafir er krafist samkvæmt Sambands- eða landslögum eða hún er nauðsynleg vegna málshöfðunar í umræddu þriðja landi.

39. gr.

Beiting framsals

- 1 Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.
- 2 Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 9. gr., á fimm ára tímabili sem hefst 16. júní 2014. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu, að því er varðar framsal valds, eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.
- 3 Evrópuþinginu eða ráðinu er, hvenær sem er, heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 9. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
- 4 Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
- 5 Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 9. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

40. gr.

Endurskoðun og skýrslur

- 1 Framkvæmdastjórnin skal endurskoða og greina frá rekstri og skilvirkni samstarfskerfis lögbærra yfirvalda innan ramma Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda, sem um getur í 30. gr., einkum að því er varðar hvernig staðið er að verkefnum Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda sem skilgreind eru í 7. mgr. þeirrar greinar.
- 2 Í endurskoðuninni skal taka tillit til þróunar á alþjóðavettvangi, einkum í tengslum við að efla samstarf við lögbær yfirvöld þriðju landa og leggja af mörkum til að bæta tilhögun samstarfs við eftirlit með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum eininga sem tengjast almannahagsmunum, sem tilheyra alþjóðlegum endurskoðunarnetum. Framkvæmdastjórnin skal ljúka endurskoðun sinni eigi síðar en 17. júní 2019.
- 3 Skýrslan skal lögð fyrir Evrópuþingið og ráðið ásamt tillögu að nýrri löggjöf, ef við á. Í þessari skýrslu skal gera grein fyrir þeirri þróun sem orðið hefur á sviði samstarfs milli lögbærra yfirvalda innan ramma Evrópunefndar eftirlitsaðila endurskoðenda frá því að þeim ramma var komið á og leggja til hvaða skref skulu tekin í framhaldinu til að auka árangur af samstarfi milli lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna.
- 4 Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 17. júní 2028, senda skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins um beitingu þessarar reglugerðar.

41. gr.

Umbreytingarákvæði

- 1 Frá og með 17. júní 2020 skal eining sem tengist almannahagsmunum ekki ganga frá eða endurnýja verksamning um endurskoðun við tiltekinn löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki ef umræddur löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki hefur veitt umræddri einingu sem tengist almannahagsmunum endurskoðunarþjónustu samfelt í 20 ár eða lengur, á þeim tímapunkti sem þessi reglugerð öðlast gildi.

2. Frá og með 17. júní 2023 skal eining sem tengist almannahagsmunum ekki ganga frá eða endurnýja verksamning um endurskoðun við tiltekinn löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtæki ef umræddur löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki hefur veitt umræddri einingu sem tengist almannahagsmunum endurskoðunarþjónustu samfellt í 11 ár eða lengur en skemur en 20 ár samfellt á þeim tímapunkti sem þessi reglugerð öðlast gildi.

3. Með fyrirvara um 1. og 2. mgr. geta verksamningar um endurskoðun, sem gerðir voru fyrir 16. júní 2014 og eru enn fyrir hendi miðað við 17. júní 2016, verið áfram í gildi til loka hámarkstímans sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 17. gr. eða í b-lið 2. mgr. 17. gr. Ákvæði 4. mgr. 17. gr. skulu gilda.

4. Ákvæði 3. mgr. 16. gr. skulu gilda einvörðungu um verksamninga um endurskoðun eftir lok tímabilsins sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 17. gr.

42. gr.

Ákvæði landslaga

Aðildarríkin skulu samþykkja viðeigandi ákvæði til að tryggja skilvirka beitingu þessarar reglugerðar.

43. gr.

Niðurfelling ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2005/909/EB

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2005/909/EB er hér með felld úr gildi.

44. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 17. júní 2016.

Þó skal 6. mgr. 16. gr. gilda frá og með 17. júní 2017.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 16. apríl 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. KOURKOULAS

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2014/56/ESB

2018/EES/31/05

frá 16. apríl 2014

um breytingu á tilskipun 2006/43/EB um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikningsskila (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 50. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB ⁽³⁾ er mælt fyrir um skilyrði fyrir viðurkenningu og skráningu einstaklinga, sem annast lögboðna endurskoðun, reglur um ónæði, hlutlægni og siðareglur starfsstéttar, sem gilda um þá einstaklinga, og rammann sem gildir um opinbert eftirlit með þeim. Þrátt fyrir það er nauðsynlegt að samræma frekar þessar reglur á vettvangi Sambandsins til þess að auka gagnsæi og fyrirsjáanleika þeirra krafna sem gilda um slíka einstaklinga og auka óhæði og hlutlægni þeirra í verkefnum sem þeir sinna. Einnig er mikilvægt að auka lágmarkssamleitni að því er varðar endurskoðunarstaðla en lögboðin endurskoðun fer fram á grundvelli þeirra. Til að efla fjárfestavernd er enn fremur mikilvægt að styrkja opinbert eftirlit með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum með því að efla sjálfstæði opinberra eftirlitsyfirvalda Sambandsins og fela þeim nægilegar valdheimildir, þ.m.t. rannsóknarvald og heimild til að beita viðurlögum, með það fyrir augum að koma upp um, hindra og koma í veg fyrir brot gegn gildandi reglum í tengslum við endurskoðunarþjónustu sem löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki veita.
- 2) Vegna þess að einingar tengdar almannahagsmunum hafa umtalsvert vægi í opinberu tilliti, sem kemur til af umfangi og flækjustigi í starfsemi þeirra eða af eðli starfseminnar, þarf að efla trúverðugleika endurskoðaðra reikningsskila eininga tengdra almannahagsmunum. Af þessum sökum hafa sérákvæði fyrir lögboðna endurskoðun eininga tengdra almannahagsmunum, sem sett eru fram í tilskipun 2006/43/EB, verið þróuð frekar með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 537/2014 ⁽⁴⁾. Ákvæðin um lögboðna endurskoðun eininga tengdra almannahagsmunum, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, ættu einungis að gilda um löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki að svo miklu leyti sem þau annast lögboðna endurskoðun slíkra fyrirtækja.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 158, 27.5.2014, bls. 196. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 102/2018 frá 27. apríl 2018 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) og bókun 37 við EES-samninginn með skrá sem kveðið er á um í 101. gr. (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 191, 29.6.2012, bls. 61.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 3. apríl 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. apríl 2014.

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB frá 17. maí 2006 um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikningsskila, um breytingu á tilskipunum ráðsins 78/660/EEB og 83/349/EEB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 84/253/EEB (Stjtið. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 87).

(4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 537/2014 frá 16. apríl 2014 um sértækar kröfur um lögboðna endurskoðun eininga tengdra almannahagsmunum (Stjtið. ESB L 158, 27.5.2014, bls. 77).

- 3) Í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins nær innri markaðurinn yfir svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar, frjáls þjónustustarfsemi og staðfesturéttur eru tryggð. Nauðsynlegt er að gera löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum kleift að þróa starfsemi sína er varðar þjónusta á sviði lögboðinnar endurskoðunar innan Sambandsins með því að gera þeim mögulegt að veita slíka þjónustu í öðru aðildarríki en þar sem þeir fengu leyfi. Með því að gera löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum kleift að veita lögboðna endurskoðun í gístiaðildarríki undir starfsheiti í heimalandi sínu er einkum brugðist við þörfum fyrirtækjahópa sem gera reikningsskil í nokkrum aðildarríkjum vegna aukins viðskiptaflæðis, sem er til komið vegna innri markaðarins, og gerð er krafa til þeirra um að þau fái þau endurskoðuð samkvæmt lögum Sambandsins. Brottnám hindrana, sem aftra þróun þjónustu á sviði lögboðinnar endurskoðunar milli aðildarríkja, myndi styðja við samþættingu endurskoðunarmarkaðar Sambandsins.
- 4) Við lögboðna endurskoðun er þörf á fullnægjandi þekkingu á málum á borð við félagarétt, skattarétt og félagsmálarétt sem getur verið mismunandi frá einu aðildarríki til annars. Til þess að tryggja gæði þjónustu á sviði lögboðinnar endurskoðunar á yfirráðasvæði aðildarríkis ætti aðildarríki að sama skapi að geta gripið til uppbótarráðstöfunar ef löggiltur endurskoðandi, sem viðurkenndur er í öðru aðildarríki, óskar eftir því að fá einnig viðurkenningu á yfirráðasvæði þess aðildarríkis til þess að koma upp fastri starfsstöð þar. Slík ráðstöfun ætti að taka mið af starfsreynslu löggilta endurskoðandans sem í hlut á. Hún ætti ekki að leiða til þess að lagðar séu óhóflegar byrðar á löggilta endurskoðandann eða að hamla eða gera það síður fýsilegt að veita þjónustu á sviði lögboðinnar endurskoðunar í aðildarríkinu sem grípur til uppbótarráðstöfunar. Heimila ætti aðildarríkjum að viðurkenna löggilta endurskoðendur sem sækja um annað hvort á grundvelli hæfnisprófs eða aðlögunartíma eins og þeim sem skilgreindur er í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB ⁽¹⁾. Við lok aðlögunartímabilsins ætti löggilti endurskoðandinn að geta fengið inngöngu í starfsgreinina í gístiaðildarríkinu að loknu mati á því hvort hann hafi starfsreynslu í því aðildarríki.
- 5) Enda þótt höfuðábyrgð á því að veita fjárhagsupplýsingar ætti að vera í höndum stjórnar endurskoðuðu einingarinnar gegna löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki því hlutverki að leggja af ötulleika gagnrýnar spurningar fyrir stjórnina frá sjónarhóli notanda. Til þess að auka gæði endurskoðunar er því mikilvægt að efla faglega gagnrýni sem löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki beita gagnvart endurskoðuðu einingunni. Löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki ættu að kannast við þann möguleika að verulegar skekkjur vegna svika eða villna gætu verið fyrir hendi þrátt fyrir fyrri reynslu endurskoðandans af heiðarleika og ráðvæðni stjórnenda endurskoðuðu einingarinnar.
- 6) Einkum er mikilvægt að efla óhæði sem grundvallarþátt í framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar. Til þess að styrkja óhæði löggilta endurskoðenda og endurskoðunarfyrtækja gagnvart endurskoðuðum einingum þegar þeir annast lögboðna endurskoðun ætti löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki og sérhver einstaklingur sem er í aðstöðu til að hafa bein eða óbein áhrif á niðurstöðu lögboðnu endurskoðunarinnar að vera óháður endurskoðuðu einingunni og ætti ekki að taka þátt í ákvarðanatökufærlu endurskoðuðu einingarinnar. Til þess að viðhalda slíku óhæði er einnig mikilvægt að þeir haldi skrár yfir alla ógnun við óhæði þeirra og þær verndarráðstafanir sem gripið er til að draga úr þessari ógnun. Ef ógnun við óhæði þeirra er of mikil, jafnvel eftir að gerðar hafa verið verndarráðstafanir til að draga úr þessari ógnun, ættu þeir þar að auki að segja sig frá endurskoðunarverkefninu eða taka það ekki að sér.
- 7) Löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki ættu að vera óháð þegar þau annast lögboðna endurskoðun eininga sem eru endurskoðaðar og forðast ætti hagsmunaaðreksstra. Til þess að ákvarða hvort löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki séu óháð verður að taka tillit til þess hvað hugtakið „tengslanet“, sem löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki starfa innan, felur í sér. Uppfylla ætti kröfuna um óhæði a.m.k. á því tímabili sem áritun endurskoðanda tekur til, þ.m.t. tímabilið sem reikningsskilin, sem á að endurskoða, taka til sem og tímabilið þegar lögboðna endurskoðunin fer fram.
- 8) Einkum ættu löggiltir endurskoðendur, endurskoðunarfyrtæki og starfsmenn þeirra að forðast það að annast lögboðna endurskoðun einingar ef þau tengjast henni í gegnum viðskiptahagsmuni eða fjárhagslega hagsmuni og forðast viðskipti með aðra fjármálagæringa, sem endurskoðaða einingin gefur út, ábyrgist eða styður með einhverjum hætti, heldur en eignarhlutdeildir í dreifðum sameiginlegum fjárfestingarsjóðum. Löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið ættu að halda sig frá því að taka þátt í innra ákvarðanatökufærlu endurskoðuðu einingarinnar. Koma ætti í veg fyrir að löggiltir endurskoðendur, endurskoðunarfyrtæki og starfsmenn, sem taka með beinum hætti þátt í lögboðnu endurskoðunarverkefni, taki að sér stjórnunar- og stjórnarskyldur í endurskoðuðu einingunni fyrr en að hæfilegum tíma liðnum frá því að endurskoðunarverkefninu lauk.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB frá 7. september 2005 um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi (Stjtið. ESB L 255, 30.9.2005, bls. 22).

- 9) Mikilvægt er að löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtækir virði rétt viðskiptavina sinna til friðhelgi og gagnaverndar. Þau ættu því að vera bundin ströngum reglum um trúnaðarkvöð og þagnarskyldu sem ætti þó ekki að hindra fullnægjandi framkvæmd þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 537/2014 eða samstarf við hóp endurskoðenda við vinnu við endurskoðun samstæðureikningsskila ef móðurfélagið er í þriðja landi, að því tilskildu að farið sé að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB⁽¹⁾. Slíkar reglur ættu hins vegar ekki að leyfa löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækum að starfa með yfirvöldum í þriðju löndum eftir öðrum samstarfsleiðum en þeim sem kveðið er á um í XI. kafla tilskipunar 2006/43/EB. Þessar reglur um trúnaðarkvöð skulu einnig gilda um hvern þann löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis sem vinnur ekki lengur að sérstöku endurskoðunarverkefni.
- 10) Fullnægjandi innra skipulag löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrtækja ætti að stuðla að því að fyrirbyggja hvers konar ógn við óhæði þeirra. Eigendur eða hluthafar endurskoðunarfyrtækis, svo og þeir sem stýra því, ættu þess vegna ekki að hlutast til um framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar á nokkurn þann hátt sem stofnar í hættu óhæði og hlutlægni löggilta endurskoðandans sem annast lögboðnu endurskoðunina fyrir hönd endurskoðunarfyrtækisins. Að auki ættu löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtækir að koma á viðeigandi innri starfsreglum og ferlum í tengslum við starfsmenn og aðra einstaklinga, sem koma að lögboðinni endurskoðunarstarfsemi í stofnunum, þar sem þeir starfa, til þess að tryggja að farið sé að lögboðnum skyldum þeirra. Starfsreglurnar og ferlarnir ættu einkum að miða að því að koma í veg fyrir og takast á við ógn við óhæði og ættu að tryggja gæði, heilindi og nákvæmni lögboðnu endurskoðunarinnar. Gæta skal meðalhófs í þessum starfsreglum og ferlum og miða við umfang og flækjustig í starfsemi löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrtækisins.
- 11) Niðurstaða lögboðinnar endurskoðunar kemur fram í áliti þess efnis að reikningsskilin gefi glögga mynd af endurskoððu einingunum í samræmi við viðeigandi reikningsskilaramma. Hagsmunaaðilar gætu hins vegar verið ómeðvitaðir um takmarkanir endurskoðunar að því er varðar t.d. mikilvægi, úrtaksaðferðir, hlutverk endurskoðandans í því að komast á snöðir svik og ábyrgð stjórnenda, og getur það leitt getur til óuppfylltra væntinga. Til þess að draga úr óuppfylltum væntingum er mikilvægt að veita skýrari mynd af umfangi lögboðinnar endurskoðunar.
- 12) Mikilvægt er að tryggja hágæða lögboðna endurskoðun innan Sambandsins. Öll lögboðin endurskoðun skal því fara fram á grundvelli þeirra alþjóðlegu endurskoðunarstaðla sem framkvæmdastjórnin samþykkir. Þar sem alþjóðlegir endurskoðunarstaðlar eru þannig hannaðir að þeir séu til nota fyrir einingar af öllum stærðum, gerðum og í öllum lögsögum ættu lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum að taka tillit til umfangs og flækjustigs í starfsemi lítilla fyrirtækja við mat á gildissviði alþjóðlegra endurskoðunarstaðla. Ekkert ákvæði eða ráðstöfun, sem aðildarríki samþykkir í þessu tilliti, ætti að leiða til þess að löggiltir endurskoðendur eða endurskoðunarfyrtækir geti ekki sinnt lögboðinni endurskoðun í samræmi við alþjóðlega endurskoðunarstaðla. Aðildarríkjum ætti einungis að vera heimilt að innleiða landsbundnar aðferðir eða kröfur um endurskoðun ef þær stafa af sérstökum landsbundnum lagaskilyrðum sem varða umfang lögboðinnar endurskoðunar árlegra reikningsskila eða samstæðureikningsskila, sem merkir að þessar kröfur hafa ekki verið til umfjöllunar í þeim alþjóðlegu endurskoðunarstöðlum, sem samþykktir hafa verið, eða ef þær auka trúverðugleika og gæði árlegra reikningsskila og samstæðureikningsskila. Framkvæmdastjórnin ætti að halda áfram þátttöku í vöktun á innihaldi alþjóðlegra endurskoðunarstaðla og samþykktarferli þeirra hjá alþjóðlegu samtökum endurskoðenda.
- 13) Þegar um er að ræða samstæðureikningsskil er mikilvægt að ábyrgð löggiltra endurskoðenda, sem endurskoða mismunandi einingar innan hlutaðeigandi samstæðu, sé skýrt skilgreind. Í þessu skyni skal endurskoðandi samstæðunnar bera fulla ábyrgð á áritun endurskoðanda.
- 14) Til þess að efla trúverðugleika og gagnsæi gæðatryggingarrýni sem fer fram innan Sambandsins ættu gæðatryggingarkerfi aðildarríkjanna að heyra undir þau lögbæru yfirvöld sem aðildarríkin tilnefna til að tryggja opinbert eftirlit með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum. Með gæðatryggingarrýni er ætlunin að koma í veg fyrir eða bregðast við mögulegum annmörkum á því hvernig lögboðin endurskoðun er framkvæmd. Til þess að tryggja að gæðatryggingarrýni sé nægilega heildstæð ættu lögbær yfirvöld, við framkvæmd slíkrar rýni, að taka tillit til umfangs og flækjustigs í starfsemi löggiltu endurskoðandanna og endurskoðunarfyrtækjanna.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsta miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

- 15) Til þess að kröfum þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 537/2014 sé betur fylgt og í ljósi orðsendingar framkvæmdastjórnarinnar frá 8. desember 2010 sem ber heitið „Efling fyrirkomulags um viðurlög á sviði fjármálaþjónustu“ ætti að styrkja völd lögbærra yfirvalda til að samþykkja eftirlitsráðstafanir og til að leggja á viðurlög. Gera ætti kleift að leggja fjárhagsleg stjórnsýsluviðurlög á löggilta endurskoðendur, endurskoðunarfyrirtæki og einingar tengdar almannahagsmunum við staðfestum brotum á reglunum. Viðurlögin og ráðstafanirnar sem lögbæru yfirvöldin grípa til ættu að vera gagnsæ. Með samþykkt og birtingu viðurlaga ætti að virða grundvallarréttindi sem mælt er fyrir um í Sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi einkum réttinn til friðhelgi einkalífs og fjölskyldu og réttinn til verndar persónuupplýsinga og réttinn til að leita raunhæfra úrræða og til réttlátrar málsmeðferðar.
- 16) Lögbær yfirvöld ættu að geta beitt fjárhagslegum stjórnsýsluviðurlögum sem hafa raunveruleg varnaðaráhrif, t.d. að fjárhæð allt að einni milljón evra eða meira þegar um er að ræða einstaklinga og að fjárhæð sem er í hlutfalli við heildarveltu ársins á undanfarandi fjárhagsári ef um er að ræða lögaðila eða aðra aðila. Markmiðinu er betur náð með því að tengja fjárhagslegu viðurlögin við fjárhagsstöðu aðilans sem fremur brotið. Gera ætti ráð fyrir öðrum tegundum viðurlaga sem hafa viðeigandi varnaðaráhrif án þess þó að slíkt hafi áhrif á möguleikann til að afturkalla viðurkenningu löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins sem í hlut á. Aðildarríkin ættu í öllum tilvikum að beita sams konar viðmiðunum þegar viðurlög eru ákveðin.
- 17) Uppljóstrarar geta vakið athygli lögbærra yfirvalda á nýjum upplýsingum sem geta hjálpað þeim að koma upp um misfellur og leggja á viðurlög við þeim, þ.m.t. svik. Ótti við aðgerðir í hefndarskyni kann hins vegar að fæla uppljóstrara frá slíku eða þá kann að skorta hvatningu til uppljóstrana. Þess vegna ættu aðildarríki að tryggja að fullnægjandi fyrirkomulag sé til staðar til að hvetja uppljóstrara til að gera þeim viðvart um möguleg brot gegn þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 537/2014 og vernda þá fyrir refsiaðgerðum. Aðildarríki ættu einnig að geta veitt hvatningu til þess að þeir geri slíkt, hins vegar ættu uppljóstrarar einungis að teljast hæfir til að nýta slíka hvatningu ef þeir leiða nýjar upplýsingar í ljós sem þeim ber ekki nú þegar skylda til að tilkynna um að lögum og ef upplýsingarnar leiða til viðurlaga vegna brota gegn þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 537/2014. Aðildarríki ættu hins vegar að tryggja að í uppljóstrarakerfum, sem þau setja upp, sé tilhögun sem veitir þeim aðilum, sem tilkynnt er um, viðeigandi vernd, einkum að því er varðar réttinn til verndar persónuupplýsingum þeirra og málsmeðferð til að tryggja rétt þeirra til að taka til varna og flytja mál sitt áður en ákvörðun er þá varðar er tekin, auk réttarins til raunhæfs úrræðis til að leita réttar síns fyrir dómstóli vegna slíkrar ráðstöfunar. Tilhögunin, sem komið er á, ætti að veita uppljóstrurum viðunandi vernd ekki einvörðungu að því er varðar réttinn til verndar persónuupplýsingum heldur einnig með því að tryggja að þeir verði ekki þolendur óréttmætra aðgerða í hefndarskyni.
- 18) Opinbert eftirlit með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum felur í sér viðurkenningu og skráningu löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja, samþykkt staðla að því er varðar siðareglur starfsstétta og innri gæðarýni endurskoðunarfyrirtækja, símenntun og gæðatryggingar-, rannsóknar- og viðurlagakerfi fyrir löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki. Til þess að auka gagnsæi eftirlits með endurskoðendum og efla ábyrgð ætti sérhver aðildarríki að tilnefna eitt yfirvald sem ber ábyrgð á opinberu eftirliti með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum. Óhæði slíkra opinberra eftirlitsyfirvalda gagnvart starfsstétt endurskoðenda er meginforsenda fyrir heilindum, skilvirkni og reglufestu í framkvæmd opinbers eftirlits með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum. Af þessum sökum ætti stjórn opinberra eftirlitsyfirvalda að vera í höndum endurskoðenda, sem eru ekki starfandi endurskoðendur, og aðildarríkin ættu að koma á fót sjálfstæðum og gagnsæjum ferlum fyrir val á slíkum endurskoðendum sem ekki eru starfandi endurskoðendur.
- 19) Aðildarríkjum ætti að vera kleift að gera undanþágur frá kröfunum sem gerðar eru til endurskoðunarþjónustu sem veitt er samvinnufélögum og sparisjóðum.
- 20) Aðildarríki ættu að geta falið eða heimilað lögbærum yfirvöldum að fela verkefni þessara lögbæru yfirvalda öðrum yfirvöldum eða aðilum sem hafa fengið heimild eða tilnefningu samkvæmt lögum. Slíkt framsal ætti að vera háð nokkrum skilyrðum og hlutaðeigandi lögbært yfirvald ætti að bera endanlega ábyrgð á eftirlitinu.

- 21) Veita ætti opinberum eftirlitsyfirvöldum nægilega mikið vald til að uppfylla skyldur sínar með skilvirkum hætti. Auk þess ætti að láta þeim í té nægan mannauð og fjármagn til að leysa verkefni sín af hendi.
- 22) Upplýsingaskipti milli opinberra eftirlitsyfirvalda og aðildarríkjanna eru nauðsynleg svo að unnt sé að hafa viðunandi eftirlit með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum sem taka þátt í starfsemi sem nær yfir landamæri eða eru hluti af tengslaneti. Til þess að tryggja að trúnaðarskylda ríki um þær upplýsingar, sem gæti verið skipst á með þeim hætti, ættu aðildarríkin ekki aðeins að láta reglur um þagnarskyldu gilda um opinber eftirlitsyfirvöld heldur einnig um alla þá aðila sem opinber eftirlitsyfirvöld gætu hafa falið verkefni.
- 23) Ef til þess eru gildar ástæður ættu hluthafar, aðrir aðilar að endurskoðuðu einingunum, ef þeir hafa verið skilgreindir í landslögum, eða lögbær yfirvöld, sem eru ábyrg fyrir eftirliti með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum, eða, ef kveðið er á um slíkt í landslögum, lögbær yfirvöld, sem bera ábyrgð á eftirliti með einingu tengdri almannahagsmunum, að hafa heimild til að færa fram kröfu um uppsögn löggilta endurskoðandans fyrir landsbundnum dómstól.
- 24) Endurskoðunarnefndir eða aðilar, sem leysa af hendi jafngilda starfsemi innan endurskoðuðu einingarinnar tengdri almannahagsmunum, gegna lykilhlutverki í því að stuðla að hágæða lögboðinni endurskoðun. Einkum er mikilvægt að efla óháði og tæknilega getu endurskoðunarnefndarinnar með því að gera þá kröfu að meirihluti nefndarmanna sé óháður og að a.m.k. einn nefndarmaður sé bær til að sinna endurskoðun og/eða bókhaldi. Í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar frá 15. febrúar 2005 um hlutverk stjórnarmanna, sem eru ekki framkvæmdastjórar, eða eftirlitsstjórnarmanna í skráðum félögum svo og um stjórnarnefndir (eftirlitsstjórnarnefndir) félaga⁽¹⁾ er sett fram hvernig endurskoðunarnefndum ætti að vera komið á fót og hvernig þær ættu að starfa. Miðað við stærð stjórna í félögum með lækkað markaðsverðmæti og í litlum og meðalstórum einingum tengdum almannahagsmunum þykir hins vegar rétt að kveða svo á um að stjórnar- eða eftirlitsaðilinn geti í heild sinni starfsemi sem falin er endurskoðunarnefnd slíkra eininga eða þeim aðila sem annast jafngilda starfsemi innan endurskoðuðu einingarinnar. Einingar tengdar almannahagsmunum, sem eru verðbréfasjóðir eða sérhæfðir sjóðir, ættu einnig að vera undanþegnar þeirri skyldu að hafa endurskoðunarnefnd. Með þessari undanþágu er tekið tillit til þess að ef þessir sjóðir starfa eingöngu í þeim tilgangi að fjárfesta sameiginlega með fjármagni hentar ekki að starfrækja endurskoðunarnefnd. Verðbréfasjóðir og sérhæfðir sjóðir, sem og rekstrarfélög þeirra, starfa þar að auki í umhverfi með strangt skilgreindum reglum og um þá gilda sérstakar stjórnunaraðferðir, s.s. eftirlit sem vörsluðili þeirra annast.
- 25) Í lögnum um lítil fyrirtæki sem samþykkt voru með orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 25. júní 2008 með heitinu „Hugsið smátt í fyrstu – Lög um lítil fyrirtæki í Evrópu“ og endurskoðuð voru með orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 23. febrúar 2011 með heitinu „Endurskoðun laga um lítil fyrirtæki fyrir Evrópu“ er viðurkennt hve mikilvægu hlutverki lítil og meðalstór fyrirtæki gegna fyrir hagkerfi Evrópusambandsins og er markmiðið að bæta heildarstefnu varðandi frumkvöðlastarfsemi og festa meginregluna „hugsið smátt í fyrstu“ í sessi við stefnumótun. Í áætluninni Evrópa 2020, sem samþykkt var í mars 2010, er kallað eftir bættum aðstæðum í fyrirtækjarekstri, einkum fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, m.a. með því að draga úr viðskiptakostnaði vegna viðskipta í Sambandinu. Í 34. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB⁽²⁾ eru lítil fyrirtæki ekki krafín um að láta endurskoða reikningsskil sín.
- 26) Til að varðveita réttindi aðilanna, sem um er að ræða þegar lögbær yfirvöld aðildarríkjanna starfa með lögbærum yfirvöldum þriðju landa varðandi skipti á vinnuskjöllum við endurskoðun eða öðrum tengdum skjölum til þess að meta gæði endurskoðunarinnar, ættu aðildarríki að tryggja að sú vinnutilhögun sem lögbær yfirvöld taka upp og slík skipti byggjast á búi yfir fullnægjandi verndarráðstöfunum til að varðveita viðskiptaleynd og viðskiptahagsmuni, þ.m.t. hugverkaréttindi á sviði iðnaðar og hugverkarétt eininganna sem eru endurskoðaðar. Aðildarríki ættu að tryggja að í þessum ráðstöfunum sé farið að og samræmis gætt við ákvæði tilskipunar 95/46/EB.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 52, 25.2.2005, bls. 51.

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og viðkomandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtið. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

- 27) Viðmiðunarfjárhæð sem nemur 50 000 evra, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 45. gr. tilskipunar 2006/43/EB, var samræmd í c-lið og d-lið 2. mgr. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB ⁽¹⁾. Viðmiðunarfjárhæðirnar, sem settar eru fram í tilskipun 2003/71/EB, hafa verið hækkaðar upp í 100 000 evrur í 3. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2010/73/ESB ⁽²⁾. Af þeim sökum ætti að gera samsvarandi leiðréttingar á viðmiðunarfjárhæðinni sem sett er fram í 1. mgr. 45. gr. tilskipunar 2006/43/EB.
- 28) Til að koma nýja lagarammanum, sem kveðið er á um í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, að öllu leyti til framkvæmda er nauðsynlegt að aðlaga og skipta út framkvæmdarvaldheimildunum, sem kveðið er á um skv. 202. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins, með viðeigandi ákvæðum í samræmi við 290. og 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 29) Samræma ætti málsmeðferð við samþykkt framkvæmdastjórnarinnar á framseldum gerðum og framkvæmdargerðum við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 290. og 291. gr., miðað við hvert tilvik fyrir sig. Til þess að taka tillit til þróunar á endurskoðun og í endurskoðunarfaginu og til að auðvelda eftirlit með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins. Á sviði endurskoðunareftirlits er nauðsynlegt að nota framseldar gerðir til þess að móta málsmeðferð fyrir samvinnu milli lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna og þriðju landa. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja að viðkomandi skjöl séu send samhliða, tímanlega og með viðeigandi hætti til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 30) Til þess að tryggja einsleit skilyrði fyrir framkvæmd yfirlýsinga um jafngildi endurskoðunareftirlitskerfa þriðju landa eða varðandi það að lögbær yfirvöld þriðju landa séu fullnægjandi, að því marki sem þau varða einstök þriðju lönd eða einstök lögbær yfirvöld þriðju landa, ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvaldið. Þessu valdi ber að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- 31) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð markmiði þessarar tilskipunar nægilega vel, þ.e. að efla tiltrú fjárfesta á sannleiksgildi og réttmæti reikningsskila sem fyrirtæki birta með því að auka frekar gæði lögboðinnar endurskoðunar, sem framkvæmd er innan Sambandsins, en því verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þess og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og hún er sett fram í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessu markmiði.
- 32) Því ber að breyta tilskipun 2006/43/EB til samræmis við það.
- 33) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins ⁽⁴⁾ (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún álit 23. apríl 2012 ⁽⁵⁾.
- 34) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl ⁽⁶⁾ hafa aðildarríkin skuldbundið sig, í rökstuddum tilvikum, til að láta fylgja tilkynningunni um lögleiðingarráðstafanir sínar eitt eða fleiri skjöl sem útskýra sambandið milli efnisþátta tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargæringa. Að því er varðar þessa tilskipun telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé réttlætanleg.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB frá 4. nóvember 2003 um útboðs- og skráningarlýsingu sem birta skal við almennt útboð verðbréfa eða þegar þau eru tekin til skráningar og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB (Stjtið. ESB L 345, 31.12.2003, bls. 64).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/73/ESB frá 24. nóvember 2010 um breytingu á tilskipunum 2003/71/EB um útboðs- og skráningarlýsingu sem birta skal við almennt útboð verðbréfa eða þegar þau eru tekin til skráningar og 2004/109/EB um samhfæingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað (Stjtið. ESB L 327, 11.12.2010, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB C 336, 6.11.2012, bls. 4.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB C 369, 17.12.2011, bls. 14.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 2006/43/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 1. gr.:

„Ekki skal beita 29. gr. þessarar tilskipunar um lögboðna endurskoðun árlegra og samstæðureikningsskila eininga tengdra almannahagsmunum nema slíkt sé tilgreint í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 537/2014 (*).

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 537/2014 frá 16. apríl 2014 um sérstakar kröfur er varða lögboðna endurskoðun eininga tengdra almannahagsmunum (Stjtið. ESB L 158, 27.5.2014, bls. 77).“

2. Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. liðar komi eftirfarandi:

„1. „lögboðin endurskoðun“: endurskoðun ársreikninga eða samstæðureikninga að því marki sem:

a) hennar er krafist samkvæmt lögum Sambandsins,

b) hennar er krafist samkvæmt landslögum að því er varðar lítil fyrirtæki,

c) hún er framkvæmd að eigin ákvörðun að beiðni lítilla fyrirtækja sem uppfylla landsbundnar lagakröfur sem eru jafngildar þeim sem gilda um endurskoðun skv. b-lið, þegar landsbundin löggjöf skilgreinir slíka endurskoðun sem lögboðna endurskoðun,“.

b) Í stað 4. liðar komi eftirfarandi:

„4. „endurskoðunareining í þriðja landi“: eining, óháð rekstrarformi hennar að lögum, sem annast endurskoðun árlegra reikningsskila eða samstæðureikningsskila félags sem stofnað er í þriðja landi, önnur en eining, sem er skráð sem endurskoðunarfyrirtæki í einhverju aðildarríki, sem leiðir af samþykki í samræmi við 3. gr.,“.

c) Í stað 5. liðar komi eftirfarandi:

„5. „endurskoðandi í þriðja landi“: einstaklingur sem framkvæmir endurskoðun árlegra eða samstæðureikningsskila félags, sem stofnað er í þriðja landi, annar en einstaklingur, sem er skráður sem löggiltur endurskoðandi í einhverju aðildarríki, sem leiðir af samþykki í samræmi við 3. gr. og 44. gr.,“.

d) Í stað 10. liðar komi eftirfarandi:

„10. „lögbær yfirvöld“: yfirvöld sem falið er, samkvæmt lögum, að setja reglur um og/eða hafa eftirlit með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum eða sérstökum þáttum þar að lútandi; ef vísað er til „lögbærs yfirvalds“ í sérstakri grein þýðir það að vísað er til þess yfirvalds sem ber ábyrgð á störfum sem um getur í þeirri grein,“.

e) Ákvæði 11. liðar falli brott.

f) Í stað 13. liðar komi eftirfarandi:

„13. „einingar tengdar almannahagsmunum“:

a) einingar sem lúta lögum aðildarríkis og framseljanleg verðbréf þeirra eru tekin til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði aðildarríkis í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB,

b) lánastofnanir, eins og þær eru skilgreindar í 1. lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/EB (**), aðrar en þær sem um getur í 2. gr. þeirrar tilskipunar,

- c) váttryggingafélög í skilningi 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 91/674/EBE eða
- d) einingar, sem aðildarríkin tilnefna sem einingar tengdar almannahagsmunum, t.d. fyrirtæki sem hafa umtalsvert vægi í opinberu tilliti vegna þess hvers eðlis reksturinn er vegna stærðar eða vegna fjölda starfsmanna.

(**) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og fjárfestingarfyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).“

g) Í stað 15. liðar komi eftirfarandi:

„15. „endurskoðandi sem er ekki starfandi sem endurskoðandi“: sérhver einstaklingur sem hefur ekki, meðan á þátttöku hans í stjórnun opinbers eftirlitskerfis og á undanfarandi þriggja ára tímabili áður en hann hóf þátttökuna, annast lögboðna endurskoðun, haft atkvæðisrétt í endurskoðunarfyrirtæki, verið félagi í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitstjórn endurskoðunarfyrirtækis og hefur ekki starfað hjá endurskoðunarfyrirtæki eða tengst því á annan hátt,“.

h) Eftirfarandi 17.-20. liður bætist við:

„17. „meðalstór fyrirtæki“: fyrirtæki, sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og 3. mgr. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB (*),

18. „lítill fyrirtæki“: fyrirtæki, sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 2013/34/ESB,

19. „heimaaðildarríki“: aðildarríki þar sem löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki eru viðurkennd í samræmi við 1. mgr. 3. gr.,

20. „gistiaðildarríki“: aðildarríki þar sem löggiltur endurskoðandi, sem viðurkenndur hefur verið í heimaaðildarríki sínu, leitar eftir að fá einnig viðurkenningu, í samræmi við 14. gr., eða aðildarríki þar sem endurskoðunarfyrirtæki, sem hlotið hefur viðurkenningu í heimaaðildarríki sínu, leitar eftir að fá skráningu eða er skráð í samræmi við 3. gr. a.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og viðkomandi skýrslur tiltekinnar tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtið. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).“

3. Ákvæðum 3. gr. er breytt sem hér segir:

a) Ákvæðum 2. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað fyrstu undirgreinar komi eftirfarandi:

„Sérhvert aðildarríki skal tilnefna hvaða lögbær yfirvöld skulu bera ábyrgð á viðurkenningu löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja.“

ii. Önnur undirgrein falli brott.

b) Í stað b-liðar fyrstu undirgreinar 4. mgr. komi eftirfarandi:

„b) meirihluti atkvæðisréttar í einingu verður að vera í höndum endurskoðunarfyrirtækja sem eru viðurkennd í einhverju aðildarríkjanna eða einstaklinga sem uppfylla að lágmarki þau skilyrði sem sett eru samkvæmt ákvæðum 4. gr. og 6.–12. gr. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um að önnur aðildarríki verði einnig að hafa viðurkennt þessa einstaklinga. Að því er varðar lögboðna endurskoðun samvinnufélaga, sparisjóða og sambærilegra eininga, eins og um getur í 45. gr. tilskipunar 86/635/EBE, dótturfélags eða löglegs arftaka samvinnufélags, sparisjóðs eða sambærilegrar einingar, eins og um getur í 45. gr. tilskipunar 86/635/EBE, er aðildarríkjunum heimilt að mæla fyrir um önnur sérákvæði í tengslum við atkvæðisrétt,“.

4. Eftirfarandi grein bætist við:

„3. gr. a

Viðurkenning endurskoðunarfyrirtækja

1. Þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. skal endurskoðunarfyrirtæki sem viðurkennt er af aðildarríki eiga rétt á að annast lögboðna endurskoðun í öðru aðildarríki að því tilskildu að áritunarendurskoðandinn (e. key audit partner), sem annast lögboðnu endurskoðunina af hálfu endurskoðunarfyrirtækis, uppfylli kröfur a-liðar 4. mgr. 3. gr. í gístiaðildarríkinu.

2. Endurskoðunarfyrirtæki, sem óskar eftir því að sinna lögboðinni endurskoðun í öðru aðildarríki en heimaaðildarríki sínu, skal skrá sig hjá lögbæra yfirvaldinu í gístiaðildarríkinu í samræmi við 15. og 17. gr.

3. Lögbæra yfirvaldið í gístiaðildarríkinu skal skrá endurskoðunarfyrirtækið þegar það hefur gengið fyllilega úr skugga um að endurskoðunarfyrirtækið sé skráð hjá lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu. Ef gístiaðildarríkið hyggst reiða sig á skírteini sem staðfestir skráningu endurskoðunarfyrirtækis í heimaaðildarríki getur lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu gert kröfu um að skírteinið, sem lögbæra yfirvaldið í heimaaðildarríkinu gaf út, sé ekki eldra en þriggja mánaða gamalt. Lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkisinu um skráningu endurskoðunar-fyrirtækisins.“

5. Í stað 3. mgr. 5. gr. komi eftirfarandi:

„3. Ef viðurkenning á löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki er af einhverjum ástæðum afturkölluð skal lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu þar sem viðurkenningin er afturkölluð tilkynna viðeigandi lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríkinu þar sem löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið eru einnig skráð, í samræmi við 3. gr. a, 16. gr. (c-liður 1. mgr.) og 17. gr. (i-liður 1. mgr.), að svo hafi verið gert og um ástæður fyrir afturkölluninni.“

6. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 6. gr.:

„Lögbæru yfirvöldin, sem um getur í 32. gr., skulu hafa með sér samvinnu með það fyrir augum að ná fram samleitni krafna sem settar eru fram í þessari grein. Við þátttöku í slíkri samvinnu skulu þessi lögbæru yfirvöld taka tillit til þróunar í endurskoðunar og endurskoðunarstarfsgreininni og einkum samleitni sem þegar hefur náðst í starfsgreininni. Þau skulu vinna með Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda og lögbærum yfirvöldum, sem um getur í 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, að því marki sem slík samleitni varðar lögboðna endurskoðun eininga tengdra almannahagsmunum.“

7. Ákvæðum 8. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað i-liðar í 1. mgr. komi eftirfarandi:

„i) alþjóðlegir endurskoðunarstaðlar eins og um getur í 26. gr.“.

- b) Ákvæði 3. liðar falli brott.

8. Í stað 1. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„1. Til þess að tryggja hæfni til að beita fræðilegri þekkingu sinni í starfi, en sá þáttur er hluti af prófinu, skal starfsnemi ljúka a.m.k. þriggja ára starfsþjálfun, m.a. í endurskoðun árlegra reikningsskila, samstæðureikningsskila eða sambærilegra reikningsskila. Ljúka skal a.m.k. tveimur þriðju af slíkri starfsþjálfun hjá löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunar-fyrirtæki sem hafa verið viðurkennd í einhverju aðildarríkjanna.“

9. Í stað 13. gr. komi eftirfarandi:

„13. gr.

Símenntun

Aðildarríki skulu tryggja að löggiltir endurskoðendur séu skyldaðir til að taka þátt í viðeigandi símenntunaráætlunum í því skyni að halda fræðilegri þekkingu, faglegri hæfni og faglegum gildum á nægilega háu stigi og ef þeir virða ekki kröfurnar um símenntun gilda um það viðeigandi viðurlög, eins og um getur í 30. gr.“

10. Í stað 14. gr. komi eftirfarandi:

„14. gr.

Viðurkenning löggiltra endurskoðenda frá öðru aðildarríki

1. Lögbær yfirvöld skulu fastsetja málsmeðferð fyrir viðurkenningu löggiltra endurskoðenda sem hafa verið viðurkenndir í öðrum aðildarríkjum. Í þessari málsmeðferð skal ekki ganga lengra en að gera kröfu um að ljúka aðlögunartímabili, eins og skilgreint er í g-lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB (*), eða að standast hæfnispróf eins og skilgreint er í h-lið þess ákvæðis.

2. Gistiaðildarríkið skal ákveða hvort umsækjandi, sem sækir um viðurkenningu, skuli ljúka aðlögunartímabili, eins og skilgreint er í g-lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2005/36/EB, eða hæfnisprófi eins og skilgreint er í h-lið þess ákvæðis.

Aðlögunartímabilið skal ekki vera lengra en þrjú ár og umsækjandi skal gangast undir mat.

Hæfnisprófið skal fara fram á einu af þeim tungumálum sem leyfð eru í gildandi reglum um tungumál í gistiaðildarríkinu sem um er að ræða. Það skal eingöngu fjalla um nægilega kunnáttu löggilta endurskoðandans á lögum og reglugerðum gistiaðildarríkisins að því marki sem þau tengjast lögboðinni endurskoðun.

3. Lögbæru yfirvöldin skulu vinna saman innan ramma Evrópunefndar eftirlitsaðila með endurskoðun í því skyni að ná fram samleitni í kröfum um aðlögunartímabilið og hæfnisprófið. Þau skulu auka gagnsæi og fyrirsjáanleika krafna. Þau skulu hafa samvinnu við Evrópunefnd eftirlitsaðila endurskoðenda og lögbær yfirvöld, sem um getur í 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, að því marki sem slík samleitni varðar lögboðna endurskoðun eininga tengdra almanna-hagsmunum.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB frá 7. september 2005 um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi (Stjtið. ESB L 255, 30.9.2005, bls. 22).“

11. Í stað 1. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:

„1. Sérhvert aðildarríki skal tryggja að löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki séu skráð í opinbera skrá í samræmi við 16. og 17. gr. Í undantekningartilvikum geta aðildarríkin gert undanþágu frá kröfunum, sem mælt er fyrir um í þessari grein og 16. gr., varðandi upplýsingagjöf en þó aðeins að því marki sem nauðsynlegt er til að draga úr yfirvofandi og verulegri ógnun við persónulegt öryggi sérhvers einstaklings.“

12. Í 1. mgr. 17. gr. bætist eftirfarandi liður við:

„j) hvort endurskoðunarfyrirtækið er skráð skv. 3. mgr. 3. gr. a, ef við á.“

13. Ákvæðum 21. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað fyrirsagnarinnar komi eftirfarandi:

„Siðareglur starfsgreinar og gagnrýni“.

- b) Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríki skulu tryggja, þegar löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki annast lögboðna endurskoðun, að hann, hún eða það viðhafi faglega gagnrýni við alla endurskoðunina og séu meðvituð um möguleikann á því að verulegar/efnislegar skekkjur kunni að koma fyrir vegna staðreynda eða hegðunar sem gefur til kynna frávik, þ.m.t. svik eða villu, þrátt fyrir að löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið hafi fyrri reynslu af heiðarleika og ráðvendi stjórnenda einingarinnar sem er endurskoðuð og þeirra sem bera ábyrgð á stjórnunarháttum hennar.

Löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið skulu einkum beita faglegri gagnrýni þegar stjórnunarmat er skoðað að því er varðar gangvirði, viðurisrýrnun eigna, reiknaðar skuldbindingar og framtíðarsjóðstreymi sem skiptir máli fyrir getu einingarinnar til að viðhalda áframhaldandi rekstrarhæfi.

Að því er varðar þessa grein merkir „fagleg gagnrýni“ viðhorf sem felur í sér spyrjandi huga, sem er á varðbergi gagnvart aðstæðum sem geta gefið til kynna mögulegar skekkjur vegna villna eða svika, og gagnrýnið mat á endurskoðunargögnum með sönnunargildi.“

14. Ákvæðum 22. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu tryggja að þegar löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki annast lögboðna endurskoðun eða einstaklingur, sem er í stöðu til að hafa bein eða óbein áhrif á niðurstöðu lögboðnu endurskoðunarinnar, séu þau óháð einingunni sem er endurskoðuð og taki ekki þátt í ákvarðanatöku einingarinnar sem er endurskoðuð.

Krafist skal óhæðis a.m.k. bæði á því tímabili sem reikningsskilin sem endurskoða á taka til og á því tímabili sem lögboðna endurskoðunin er gerð.

Aðildarríkin skulu tryggja að löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki geri allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að við gerð lögboðinnar endurskoðunar hafi fyrirbyggjandi eða mögulegir hagsmuna- eða viðskiptaárekstrar eða önnur bein eða óbein tengsl, sem varða löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki, sem annast endurskoðunina og tengslanetið sem hann tilheyrir, eftir því sem við á, sem og stjórnendur, endurskoðendur, starfsmenn, aðra einstaklinga sem veita þjónustu fyrir eða undir stjórn löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækis eða einhvers aðila, sem hefur bein eða óbein tengsl við löggilta endurskoðandann eða endurskoðunarfyrirtækið í krafti yfirráða, ekki áhrif á óhæði hans, hennar eða þess.

Löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið skulu ekki annast lögboðna endurskoðun ef einhver hætta er fyrir hendi á að eigin athugun, eigin hagsmunir, hlutdrægni eða þvingun, sem orsakast af fjárhags-, persónu-, viðskipta-, ráðninga- eða öðrum tengslum, sé til staðar milli:

— löggilta endurskoðandans, endurskoðunarfyrirtækisins, tengslanetsins sem það tilheyrir og einstaklinga, sem eru í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöðu lögboðnu endurskoðunarinnar, og

— endurskoðuðu einingarinnar,

sem hlutlægur, skynsamur og upplýstur þriðji aðili myndi telja, með tilliti til þeirra verndarráðstafanna sem beitt er, að stofni óhæði löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins í hættu.“

b) Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríki skulu tryggja að löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki, áritunarendurskoðendur þeirra, starfsmenn þeirra og allir aðrir einstaklingar, sem veita þjónustu fyrir eða undir stjórn slíks löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis og taka beinan þátt í lögboðinni endurskoðun, sem og aðilar sem eru nátengdir þeim, í skilningi 2. mgr. 1. gr. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 2004/72/EB (*), eigi ekki eða hafi ekki verulegra og beinna hagsmuna að gæta í eða taki þátt í viðskiptum með nokkurs konar fjármálagerninga, sem eru útgefnir, tryggðir eða studdir með öðrum hætti af einingu, sem verið er að endurskoða á þeirra endurskoðunarsviði, að undanskildum óbeinum eignarhlutdeildum í gegnum dreifða sameiginlega fjárfestingarsjóði, þ.m.t. stýrðir sjóðir eins og lífeyrissjóðir eða líftryggingar.

(*) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/72/EB frá 29. apríl 2004 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar viðurkenndar markaðsvenjur, skilgreiningu á innherjaupplýsingum í tengslum við afleidd vöruskuldaskjöl, samningu innherjaskráar, tilkynningu um viðskipti stjórnenda og tilkynningu um grunsamleg viðskipti (Stjtið. ESB L 162, 30.4.2004, bls. 70).“

c) Í stað 4. mgr. komi eftirfarandi:

„4. Aðildarríki skulu tryggja að einstaklingur og fyrirtæki, sem um getur í 2. mgr., taki ekki þátt í eða hafi að öðru leyti áhrif á niðurstöðu lögboðinnar endurskoðunar sérhverrar tiltekinna einingar sem er endurskoðuð ef þau:

a) eiga fjármálagerninga í einingunni sem er endurskoðuð, að undanskildum óbeinum eignarhlutdeildum í dreifðum sameiginlegum fjárfestingarsjóðum,

b) eiga fjármálagerninga í einingu, sem tengist endurskoðaðri einingu, og eignarhald í henni getur valdið eða getur almennt talist valda hagsmunaárekstri, að undanskildum óbeinum óbeinar eignarhlutdeildum í dreifðum sameiginlegum fjárfestingarsjóðum,

c) hafa tengst einingunni sem er endurskoðuð í gegnum ráðningu eða viðskipti eða með öðrum hætti innan þess tímabils, sem getið er í 1. mgr., sem getur valdið eða getur almennt talist valda hagsmunaárekstri.“

d) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„5. Einstaklingar eða fyrirtæki, sem um getur í 2. mgr., skulu ekki falast eftir eða þiggja fjárhagslegar eða ófjárhagslegar gjafir eða greiða frá einingunni sem er endurskoðuð eða nokkurri einingu sem tengist endurskoðuðu einingunni nema hlutlægur, skynsamur og upplýstur þriðji aðili myndi telja verðmæti þeirra óverulegt eða léttvægt.

6. Ef eining, sem er endurskoðuð, er keypt, sameinast, eða kaupir aðra einingu á því tímabili sem reikningsskilin taka til, skal löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið tilgreina og meta núverandi eða nýlega hagsmuni eða sambönd, þ.m.t. þjónustu sem ekki felur í sér endurskoðun sem veitt er þeirri einingu, sem, þegar tekið er tillit til mögulegra verndarráðstafanna, gætu stofnað í hættu óhæði endurskoðandans og möguleikanum á að halda áfram með lögboðnu endurskoðunina að loknum gildistökudegi samrunans eða kaupanna.

Eins fljótt og auðið er, og í öllu falli innan þriggja mánaða, skal löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið taka öll slík nauðsynleg skref til að binda endi á hvers kyns hagsmuni eða tengsl, sem fyrir hendi eru sem myndu stefna óhæði þess í hættu, og skal, ef unnt er, gera verndarráðstafanir til að lágmarka ógn við óhæði sitt sem kann að stafa af fyrri og núverandi hagsmunum og tengslum.“

15. Eftirfarandi grein bætist við:

„22. gr. a

Ráðning eininga sem eru endurskoðaðar af fyrrum löggiltum endurskoðendum eða starfsmönnum löggilta endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja

1. Aðildarríki skulu tryggja að löggiltur endurskoðandi eða áritunarendurskoðandi, sem annast lögboðna endurskoðun fyrir hönd endurskoðunarfyrirtækis, muni ekki fyrr að a.m.k. einu ári liðnu, eða, ef um er að ræða lögboðna endurskoðun eininga tengdra almannahagsmunum, að lágmarki tveimur, frá því að hann eða hún hætti störfum sem löggiltur endurskoðandi eða áritunarendurskoðandi við þetta endurskoðunarverkefni:

- a) taka við lykilstjórnunarstöðu hjá einingunni sem er endurskoðuð,
- b) ef við á, verða nefndarmaður í endurskoðunarnefnd einingarinnar sem er endurskoðuð, eða, ef slík nefnd er ekki til staðar, fulltrúi þess aðila sem sinnir sambærilegum verkum og endurskoðunarnefnd sinnir,
- c) verða stjórnarmaður, sem ekki er framkvæmdastjóri eða stjórnarmaður, í eftirlitsstjórn einingarinnar sem er endurskoðuð.

2. Aðildarríki skulu tryggja að starfsmenn og meðeigendur aðrir en áritunarendurskoðendur löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis, sem annast lögboðna endurskoðun, sem og allir aðrir einstaklingar sem veita þjónustu fyrir eða undir stjórn slíks löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis taki ekki að sér, ef slíkir starfsmenn, meðeigendur eða aðrir einstaklingar eru persónulega viðurkenndir sem löggiltir endurskoðendur, neinar þær skyldur, sem um getur í a-, b- og c- lið 1. mgr., fyrr en a.m.k. eitt ár er liðið frá því að hann eða hún tók með beinum hætti þátt í endurskoðunarverkefninu.“

16. Eftirfarandi grein bætist við:

„22. gr. b

Undirbúningur fyrir lögboðna endurskoðun og mat á ógnunum við óhæði

Aðildarríki skulu tryggja að áður en löggiltur endurskoðandi endurskoðunarfyrirtæki samþykkir eða heldur áfram með verkefni við lögboðna endurskoðun sé eftirfarandi metið og skráð:

- hvort hann, hún eða það uppfylli kröfur skv. 22. gr. þessarar tilskipunar,
- hvort fyrir hendi sé eitthvað sem ógnar óhæði hans, hennar eða þess og hvaða verndarráðstöfunum er beitt til að draga úr þeirri ógn,

- hvort hann, hún eða það hafi yfir að ráða hæfu starfsfólki, tíma og úrræðum sem til þarf til að annast lögboðna endurskoðun með viðeigandi hætti,
- hvort, ef um er að ræða endurskoðunarfyrtæki, áritunarendurskoðandinn sé viðurkenndur sem löggiltur endurskoðandi í aðildarríkinu sem fer fram á lögboðna endurskoðun.

Aðildarríki geta mælt fyrir um einfaldaðar kröfur fyrir endurskoðanirnar sem um getur í b- og c-lið 1. liðar 2. gr.“

17. Ákvæðum 23. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Reglur um trúnaðarkvaðir og þagnarskyldu í tengslum við löggilta endurskoðendur eða endurskoðunarfyrtæki skulu ekki koma í veg fyrir að ákvæðum þessarar tilskipunar eða reglugerðar (ESB) nr. 537/2014 sé framfylgt.“

b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Ef löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki kemur í stað annars löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis skal fyrri löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið veita hinum nýja löggilta endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtæki aðgang að öllum upplýsingum sem máli skipta um fyrirtækið sem endurskoðað er og nýjustu endurskoðun þeirrar einingar.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5. Ef löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki annast lögboðna endurskoðun fyrirtækis, sem er hluti af samstæðu, og móðurfélagið er staðsett í þriðja landi skal þagnarskyldan og reglurnar um trúnað, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, ekki hindra löggilta endurskoðandann eða endurskoðunarfyrtækið í að flytja viðkomandi skjöl sem varða endurskoðunarvinnuna til endurskoðanda samstæðunnar, sem staðsettur er í þriðja landi, ef slík skjöl eru nauðsynleg til fyrir framkvæmd endurskoðunar samstæðureikningsskila móðurfélagsins..

Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki, sem annast lögboðna endurskoðun fyrirtækis sem hefur gefið út verðbréf í þriðja landi eða er hluti af samstæðu sem gefur út samstæðureikningsskil í þriðja landi, getur einungis flutt vinnuskjöl vegna endurskoðunar eða önnur skjöl í vörslum hans, hennar eða þess, sem varða endurskoðun þeirrar einingar, sem hann, hún eða það hefur undir höndum, til lögbærra yfirvalda í viðkomandi þriðju löndum og samkvæmt þeim skilyrðum sem kveðið er á um í 47. gr.

Sending upplýsinga til endurskoðanda samstæðunnar, sem staðsettur er í þriðja landi, skal vera í samræmi við IV. kafla tilskipunar 95/46/EB og gildandi landsbundnar reglur um persónuupplýsingavernd.“

18. Eftirfarandi grein bætist við:

„24. gr. a

Innra skipulag löggiltra endurskoðanda og endurskoðunarfyrtækja

1. Aðildarríki skulu tryggja að löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki fari að eftirfarandi skipulagskröfum:

- a) endurskoðunarfyrtæki skal koma á viðeigandi stefnu og verklagsreglum til að tryggja að eigendur eða hluthafar þess, sem og stjórnarmenn í stjórn, framkvæmdastjórn og eftirlitsstjórn fyrirtækisins eða eignatengds fyrirtækis blandi sér ekki í framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar á nokkurn þann hátt að það stofni í hættu óhæði og hlutlægni löggilta endurskoðandans sem annast lögboðnu endurskoðunina fyrir hönd endurskoðunarfyrtækisins,
- b) löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki skulu hafa traustar aðferðir fyrir stjórnun og bókhald, kerfi fyrir innri gæðarýni, skilvirkar verklagsreglur fyrir áhættumat og skilvirkt eftirlits- og öryggisfyrirkomulag fyrir upplýsingavinnslukerfi.

Þessi kerfi fyrir innri gæðarýni skulu hönnuð þannig að þau tryggi að öllum ákvörðunum og verklagsreglum sé fylgt á öllum stigum í endurskoðunarfyrtækinu eða starfsfyrirkomulagi hjá löggilta endurskoðandanum,

- c) löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal koma á viðeigandi stefnu og verklagsreglum til að tryggja að starfsfólk hans, hennar eða þess eða sérhver annar einstaklingur sem veitir þjónustu sem hann, hún eða það getur nýtt sér eða er undir stjórn hans, hennar eða þess og sem taka beinan þátt í lögboðinni endurskoðun, hafi viðeigandi þekkingu og reynslu til að sinna úthlutuðum verkefnum,
- d) löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal koma á viðeigandi stefnu og verklagsreglum til að tryggja að útvistun mikilvægra endurskoðunarsviða sé ekki framkvæmd með þeim hætti að það komi niður á gæðum innri gæðarýni löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins og getu lögbærra yfirvalda til að hafa eftirlit með því að löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið fari að kröfunum, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, og, þar sem við á, reglugerð (ESB) nr. 537/2014,
- e) löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal koma á viðeigandi og skilvirku skipulags- og stjórnunarfyrrkomulagi til að koma í veg fyrir, greina, afstýra eða stjórna og upplýsa um hvers konar atriði sem ógna óhæði þeirra samanber ákvæði 22. gr., 22. gr. a og 22. gr. b,
- f) löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal koma á viðeigandi stefnu og verklagsreglum um framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar, þjálfunar, eftirlits og yfirferðar yfir athafnir starfsfólks og um hvernig endurskoðunarskjalið, sem um getur í 5. mgr. 24. gr. b, er gert og skipulagt,
- g) löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal koma á kerfi fyrir innri gæðarýni til að tryggja gæði lögboðnu endurskoðunarinnar.

Kerfi fyrir gæðarýni skal a.m.k. taka til stefnu og verklagsreglna sem lýst er í f-lið. Ef um er að ræða endurskoðunarfyrirtæki skal einstaklingur sem hefur hæfi til að vera löggiltur endurskoðandi bera ábyrgð á kerfi fyrir innri gæðarýni,

- h) löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal nota viðeigandi kerfi, tilföng og verklagsreglur til að tryggja samfellu og reglufestu við framkvæmd endurskoðunarstarfa sinna,
- i) löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal einnig koma á viðeigandi og skilvirku skipulags- og stjórnunarfyrrkomulagi til þess að taka á atvikum og skrá sem hafa, eða geta haft, alvarlegar afleiðingar að því er varðar heilindi í endurskoðunarstarfi hans, hennar eða þess,
- j) löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal hafa til staðar viðeigandi kjarastefnu, ágóðaskiptingastefnu, sem veitir næga árangurshvatningu til að tryggja gæði í endurskoðun. Einkum skulu þær tekjur sem löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið hefur af því að veita endurskoðuðu einingunni þjónustu, sem ekki felur í sér endurskoðun, ekki vera hluti af frammistöðumati og endurgjaldi neins sem tekur þátt í, eða getur haft áhrif á, framkvæmd endurskoðunarinnar,
- k) löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal vakta og meta hvort kerfi hans, hennar eða þess, aðferðir við innri gæðarýni og fyrrkomulag, sem komið er á í samræmi við þessa tilskipun og, þar sem við á, reglugerð (ESB) nr. 537/2014 séu fullnægjandi og skilvirk og grípa til viðeigandi ráðstafana til að taka á hvers kyns annmörkum. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal einkum framkvæma árlegt mat á kerfinu fyrir innri gæðarýni sem um getur í g-lið. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal halda skrá yfir niðurstöður þessa mats og fyrirhugaðar ráðstafanir til að breyta kerfinu fyrir innri gæðarýni.

Skjalfesta skal og miðla stefnunni og verklagsreglunum, sem um getur í 1. undirgrein, til starfsmanna löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins.

Aðildarríki geta sett einfaldaðar kröfur um endurskoðanirnar sem um getur í b- og c-lið 1. liðar 2. gr.

Útvistun endurskoðunarsviða, eins og um getur í d-lið þessarar málsgreinar, skal ekki hafa áhrif á ábyrgð löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis gagnvart einingunni sem er endurskoðuð.

- 2. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki skal taka tillit til umfangs og flækjustigs í starfsemi sinni þegar farið er að kröfunum sem settar eru fram í 1. mgr. þessarar greinar.

Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki skal geta sýnt lögbæra yfirvaldinu fram á það að stefna og verklagsreglur, sem mótuð eru til að farið sé að slíkum kröfum, séu hæfilegar miðað við umfang og flækjustig í störfum löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrtækisins.“

19. Eftirfarandi grein bætist við:

„24 gr. b

Skipulag vinnunnar

1. Aðildarríki skulu tryggja að þegar endurskoðunarfyrtæki annast lögboðna endurskoðun, tilnefni þetta endurskoðunarfyrtæki a.m.k. einn áritunarendurskoðanda. Endurskoðunarfyrtækið skal útvega áritunarendurskoðandanum (-skoðendunum) nægileg tilföng og starfsfólk sem hefur þá hæfni og getu sem til þarf til að sinna skyldum sínum með fullnægjandi hætti.

Að tryggja gæði endurskoðunar, óhæði og hæfni skal vera aðalviðmiðunin þegar endurskoðunarfyrtæki velur hvaða áritunarendurskoðanda (-skoðendur) á að tilnefna.

Áritunarendurskoðandi (-skoðendur) skulu taka virkan þátt í að sinna lögboðnu endurskoðuninni.

2. Í starfi sínu við lögboðna endurskoðun skal löggiltur endurskoðandi verja nægilegum tíma í verkefnið og úthluta nægilegum tilföngum til að gera honum eða henni kleift að sinna skyldum sínum með fullnægjandi hætti.

3. Aðildarríki skulu tryggja að löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið haldi skrá yfir brot á ákvæðum þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 537/2014 þar sem við á. Aðildarríki geta undanþegið löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki frá þessari skyldu að því er varðar minniháttar brot. Löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrtæki skulu einnig halda skrá yfir afleiðingar brota, þ.m.t. ráðstafanir sem gripið er til, til að bregðast við slíkum brotum og til að breyta kerfi sínu fyrir innri gæðarýni. Þeir skulu vinna ársskýrslu, sem inniheldur yfirlit yfir allar slíkar ráðstafanir sem gripið er til, og skulu miðla þeirri skýrslu innanhúss.

Ef löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki leitar ráðgjafar hjá utanaðkomandi sérfræðingum skal hann, hún eða það skrá niður beiðnina og ráðgjöfina sem fengin var.

4. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki skal halda skrá yfir viðskiptareikninga. Slík skrá skal hafa að geyma eftirfarandi gögn fyrir hvern viðskiptavin sem er endurskoðaður:

- a) nafn, heimilisfang og starfsstöð,
- b) ef um er að ræða endurskoðunarfyrtæki, (nöfn) áritunarendurskoðanda (-skoðenda),
- c) þóknun fyrir lögboðnu endurskoðunina og þóknun fyrir aðra þjónustu á hvaða fjárhagsári sem er.

5. Löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki skal búa til endurskoðunarskjal fyrir sérhverja lögboðna endurskoðun.

Löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið skal skrá a.m.k. þau gögn, sem eru skráð skv. 1. mgr. 22. gr. b þessarar tilskipunar, og, þar sem við á, 6. og 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014.

Löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið skal halda eftir öllum öðrum gögnum og skjölum, sem skipta máli til stuðnings árituninni, sem um getur í 28. gr. þessarar tilskipunar, og, þar sem við á, 10. og 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014 og til að fylgjast með að farið sé að þessari tilskipun og öðrum gildandi lagaskilyrðum.

Loka skal endurskoðunarskránni eigi síðar en 60 dögum eftir undirritun áritunar endurskoðanda, sem um getur í 28. gr. þessarar tilskipunar, og, þar sem við á, 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014.

6. Löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið skal halda skrá yfir skriflegar kvartanir um framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar.

7. Aðildarríki geta mælt fyrir um einfaldaðar kröfur að því er varðar 3. og 6. mgr. fyrir endurskoðanimar sem um getur í b- og c-liðum 1. liðar 2. gr.“

20. Eftirfarandi grein bætist við:

„25 gr. a

Umfang lögboðinnar endurskoðunar

Með fyrirvara um skýrslugjafarkröfurnar, sem um getur í 28. gr. þessarar tilskipunar, og, þar sem við á, 10. og 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, skal umfang lögboðinnar endurskoðunar ekki ná til þess að staðfesta framtíðar lífvænleika einingarinnar sem er endurskoðuð eða skilvirkni eða árangur af meðferð stjórnar eða framkvæmdastjórnar á málefnum einingarinnar eða hvernig hún mun fara með þau í framtíðinni.“

21. Í stað 26. gr. komi eftirfarandi:

„26. gr.

Endurskoðunarstaðlar

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki annist lögboðna endurskoðun í samræmi við alþjóðlega endurskoðunarstaðla sem framkvæmdastjórnin samþykkir í samræmi við 3. mgr.

Aðildarríkjunum er heimilt að beita innlendum endurskoðunarstöðlum, verklagsreglum eða kröfum svo fremi að framkvæmdastjórnin hafi ekki samþykkt alþjóðlegan endurskoðunarstaðal sem nær yfir sama efni.

2. Að því er varðar 1. mgr. merkir „alþjóðlegir endurskoðunarstaðlar“ alþjóðlegir staðlar um endurskoðun, alþjóðlegur staðall um gæðarýni og aðrir tengdir staðlar sem alþjóðleg samtök endurskoðenda gefa út í gegnum alþjóðaráð staðlagerðar um endurskoðun og staðfestingarverkefni, að svo miklu leyti sem þeir tengjast lögboðinni endurskoðun.

3. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja, með framseldum gerðum í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 48. gr. a, alþjóðlega endurskoðunarstaðla, sem um getur í 1. mgr., um endurskoðunarvenjur, óhæði og innri gæðarýni löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja í þeim tilgangi beita umræddum stöðlum innan Sambandsins.

Framkvæmdastjórnin getur því aðeins samþykkt alþjóðlegu endurskoðunarstaðlana að þeir:

- a) hafi verið próaðir eftir réttu og tilhlýðilegu ferli, opinberu eftirliti og gagnsæi og séu almennt viðurkenndir á alþjóðavísu,
 - b) stuðli að fyllsta trúverðugleika og gæðum á árlegum reikningsskilum eða samstæðureikningsskilum í samræmi við meginreglurnar, sem eru settar fram í 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 2013/34/EB,
 - c) þjóni hagsmunum almennings í Sambandinu og
 - d) breyti engum af kröfum þessarar tilskipunar eða bæti við einhverja af kröfum hennar, fyrir utan þær sem settar eru fram í IV. kafla og 27. og 28. gr.
4. Þrátt fyrir aðra undirgrein 1. mgr. geta aðildarríkin sett verklagsreglur um endurskoðun eða kröfur til viðbótar alþjóðlegu endurskoðunarstöðlunum sem framkvæmdastjórnin samþykkir, því aðeins
- a) að þessar endurskoðunarverklagsreglur eða -kröfur séu nauðsynlegar til þess að koma í framkvæmd landsbundnum lagaskilyrðum sem varða umfang lögboðinnar endurskoðunar eða
 - b) að þær efli trúverðugleika og gæði reikningsskila að því marki sem nauðsynlegt þykir.

Aðildarríki skulu senda endurskoðunarverklagsreglurnar eða -kröfurnar til framkvæmdastjórnarinnar a.m.k. þremur mánuðum áður en þær ganga í gildi eða, ef um er að ræða kröfur sem þegar eru í gildi á þeim tíma þegar alþjóðlegur endurskoðunarstaðall er samþykktur, eigi síðar en þremur mánuðum frá samþykkt viðkomandi alþjóðlegs endurskoðunarstaðals.

5. Þegar aðildarríki gerir kröfu um lögboðna endurskoðun lítilla fyrirtækja má það kveða á um að beiting endurskoðunarstaðalsins, sem um getur í 1. mgr., sé í hlutfalli við umfang og flækjustig í starfsemi slíks fyrirtækis. Aðildarríki mega grípa til aðgerða til þess að tryggja að meðalhófs sé gætt í beitingu endurskoðunarstaðla að því er varðar endurskoðun lítilla fyrirtækja.“

22. Í stað 27. gr. komi eftirfarandi:

„27. gr.

Lögboðin endurskoðun samstæðureikningsskila

1. Aðildarríkin skulu tryggja að þegar um er að ræða lögboðna endurskoðun samstæðureikningsskila fyrir fyrirtækja-samstæðu:

- a) að því er varðar samstæðureikningsskil beri endurskoðandi samstæðunnar fulla ábyrgð á þeirri áritun endurskoðanda, sem um getur í 28. gr. þessarar tilskipunar, og þegar við á, 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, og, eftir atvikum, viðbótarskýrslu til endurskoðunarnefndarinnar, sem um getur í 11. gr. þeirrar reglugerðar,
- b) meti endurskoðandi samstæðunnar endurskoðunarvinnuna, sem endurskoðandi eða endurskoðendur í þriðja landi eða löggiltur endurskoðandi (endurskoðendur) og endurskoðunareining (-einingar) ar í þriðju löndum eða endurskoðunar-fyrirtæki innir (inna) af hendi í þágu endurskoðunar samstæðu, og skjalfesti eðli, tímasetningu og umfang vinnunnar sem þessir endurskoðendur inna af hendi, þ.m.t., eftir því sem við á, skoðun endurskoðanda samstæðunnar á viðkomandi hlutum endurskoðunargagna þessa endurskoðenda,
- c) kanni endurskoðandi samstæðunnar endurskoðunarvinnu, sem endurskoðandi (endurskoðendur) frá þriðja landi eða löggiltur endurskoðandi (endurskoðendur), endurskoðunareining (-einingar) eða endurskoðunarfyrirtæki frá þriðja landi innir/inna af hendi að því er varðar endurskoðun samstæðunnar og skjalfesti hana.

Skjalasafnið sem endurskoðandi samstæðunnar heldur utan um skal vera þannig að viðkomandi lögbæru yfirvaldi sé kleift að skoða vinnu endurskoðanda samstæðunnar.

Að því er varðar c-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar skal endurskoðandi samstæðunnar óska eftir samþykki viðkomandi endurskoðanda (endurskoðenda) frá þriðju löndum, löggilts endurskoðanda (endurskoðenda), endurskoðunareiningar (-eininga) eða endurskoðunarfyrirtækis eða (-fyrirtækja) frá þriðju löndum til að senda viðkomandi skjöl meðan endurskoðun samstæðureikningsskila stendur yfir, sem skilyrði fyrir því að endurskoðandi samstæðunnar geti byggt á vinnu umrædds endurskoðanda (endurskoðenda) frá þriðju löndum, löggilts endurskoðanda (endurskoðenda), endurskoðunareiningar eða (-eininga) eða endurskoðunarfyrirtækis (-fyrirtækja) frá þriðju löndum.

2. Ef endurskoðanda samstæðu er ekki unnt að fara að c-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. skal hann, hún eða það grípa til viðeigandi ráðstafana og upplýsa viðkomandi lögbært yfirvald.

Slíkar ráðstafanir skulu, eftir því sem við á, taka til þess að sinna frekari lögboðinni endurskoðunarvinnu í dótturfélaginu, sem um ræðir, annað hvort beint eða með því að útvista slíkum verkefnum.

3. Ef endurskoðandi samstæðu sætir gæðatryggingarrýni eða rannsókn varðandi lögboðna endurskoðun samstæðureikningsskila samstæðu skal endurskoðandi samstæðunnar, þegar þess er óskað, veita lögbærum yfirvöldum aðgang að viðkomandi skjölum sem hann, hún eða það heldur utan um varðandi endurskoðunarvinnu af hálfu viðkomandi endurskoðanda (endurskoðenda) frá þriðja landi, löggilts endurskoðanda (endurskoðenda), endurskoðunareiningar (-eininga) eða endurskoðunarfyrirtækis (-fyrirtækja) frá þriðja landi í þágu endurskoðunar samstæðunnar, þ.m.t. öll vinnuskjöl sem tengjast endurskoðun samstæðunnar.

Samkvæmt 36. gr. getur lögbæra yfirvaldið óskað eftir viðbótarskjölum, sem varða endurskoðunarvinnu sérhvers löggilts endurskoðanda (endurskoðenda) eða endurskoðunarfyrirtækis (-fyrirtækja) vegna endurskoðunar samstæðu, frá viðkomandi lögbærum yfirvöldum.

Ef endurskoðandi (endurskoðendur) eða endurskoðunareining (-einingar) frá þriðja landi endurskoða móðurfélög eða dótturfélög fyrirtækjasamstæðu getur lögbæra yfirvaldið óskað eftir viðbótarskjölum frá viðkomandi lögbærum yfirvöldum í þriðju löndum um endurskoðunarvinnu af hálfu endurskoðanda (endurskoðenda) eða endurskoðunareiningar (-eininga) frá þriðju löndum á grundvelli vinnufyrirkomulagsins sem um getur í 47. gr.

Þrátt fyrir þriðju undirgrein skal endurskoðandi samstæðunnar, í þeim tilvikum sem móðurfélag eða dótturfélag í fyrirtækjasamstæðu er endurskoðað af endurskoðanda (endurskoðendum) eða endurskoðunareiningu (-einingum) frá þriðja landi og ekki er fyrir hendi vinnufyrirkomulag, eins og um getur í 47. gr., einnig bera ábyrgð á því að tryggja rétta afhendingu viðbótargagna um endurskoðunarvinnu þessa endurskoðanda (endurskoðenda) eða þessarar endurskoðunareiningar (-eininga) frá þriðja landi, sé þess krafist, þ.m.t. vinnuskjöl sem snerta endurskoðun samstæðunnar. Til að tryggja umrædda afhendingu skal endurskoðandi samstæðunnar halda eftir afriti þessum gögnum eða hann getur þess í stað samið við endurskoðanda (endurskoðendur) eða endurskoðunareiningu (-einingar) frá þriðja landi um þau fái ótakmarkaðan aðgang að þessum skjölum, ef farið er fram á það, eða gera aðrar viðeigandi ráðstafanir. Í þeim tilvikum sem ekki er unnt að senda vinnuskjöl um endurskoðun frá þriðja landi til endurskoðanda samstæðunnar, af lagalegum eða öðrum ástæðum, skulu vera sannanir til staðar í gögnunum sem endurskoðandi samstæðunnar geymir um að hann hafi beitt réttum aðferðum til þess að fá aðgang að endurskoðunargögnum og ef um er að ræða hömlur, sem eru ekki lagalegar og eru til komnar vegna landslaga viðkomandi þriðja lands, skulu einnig vera sannanir um slíkar hömlur.“

23. Í stað 28. gr. komi eftirfarandi:

„28. gr.

Áritun endurskoðanda

1. Löggiltur endurskoðandi (endurskoðendur) eða endurskoðunarfyrirtæki skulu leggja fram niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar í áritun endurskoðanda. Áritunin skal unnin í samræmi við kröfur varðandi endurskoðunarstaðla sem Sambandið eða hlutaðeigandi aðildarríki hefur samþykkt, eins og um getur í 26. gr.

2. Áritun endurskoðanda skal vera skrifleg og skal:

a) tilgreina þá einingu, sem vinnur árleg reikningsskil og samstæðureikningsskil sem falla undir lögboðna endurskoðun, greina sérstaklega frá árlegum eða samstæðureikningsskilum og dagsetningu og tímabili sem þau taka til og tilgreina reikningsskilarammann sem beitt var þegar þau voru unnin,

b) hafa að geyma lýsingu á umfangi lögboðinnar endurskoðunar, þar sem fram koma a.m.k. þeir endurskoðunarstaðlar sem notaðir voru við lögboðnu endurskoðunina,

c) hafa að geyma álit endurskoðanda, sem skal vera án fyrirvara, með fyrirvara eða neikvætt, þar sem kemur skýrt fram álit löggilta endurskoðandans (endurskoðendanna) eða endurskoðunarfyrirtækisins (-fyrirtækjanna) að því er varðar:

i. hvort árlegu reikningsskilin gefa glögga mynd í samræmi við viðeigandi reikningsskilaramma og

ii. ef við á, hvort árlegu reikningsskilin uppfylla lögbundnar kröfur.

Ef löggiltum endurskoðanda (endurskoðendum) eða endurskoðunarfyrirtæki (-fyrirtækjum) getur ekki gefið álit skal áritunin vera án álits,

d) skírskota til annarra málefna sem löggilti endurskoðandinn (endurskoðendurnir) eða endurskoðunarfyrirtækið (-fyrirtækin) vekja sérstaka athygli á án þess að gefa áritun með fyrirvara,

e) hafa að geyma álit og yfirlýsingu, sem bæði eru byggð á þeirri vinnu sem innt hefur verið af hendi við endurskoðunina, sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 34. gr. tilskipunar 2013/34/ESB,

f) gefa yfirlýsingu um alla verulega óvissu sem tengist atburðum eða aðstæðum sem vakið geta miklar efasemdir um getu einingarinnar til að viðhalda áframhaldandi rekstrarhæfi,

g) tilgreina starfsstöð löggilta endurskoðandans (endurskoðendanna) eða endurskoðunarfyrirtækisins (-fyrirtækjanna).

Aðildarríki geta mælt fyrir um viðbótarkröfur í tengslum við efni áritunar endurskoðanda.

3. Ef fleiri einn löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki annast lögboðna endurskoðun skal löggilti endurskoðandinn (endurskoðendurnir) eða endurskoðunarfyrirtækið eða (-fyrirtækin) komast að samkomulagi um niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar og leggja fram sameiginlega áritun og álit. Ef upp kemur ágreiningur skal hver löggiltur endurskoðandi eða hvert endurskoðunarfyrirtæki fyrir sig leggja fram eigið álit í aðskildri efnisgrein í áritun endurskoðanda og greina frá ástæðunni fyrir ágreiningnum.

4. Löggiltur endurskoðandi skal skrifa undir og dagsetja áritun endurskoðanda. Ef endurskoðunarfyrirtæki annast lögboðna endurskoðun skal að lágmarki löggilti endurskoðandinn (endurskoðendurnir), sem annast lögboðna endurskoðunina af hálfu endurskoðunarfyrirtækisins, skrifa undir áritun endurskoðanda. Ef fleiri en einn löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrirtæki hafa verið ráðin samtímis skal áritun endurskoðanda undirrituð af öllum löggiltu endurskoðendum eða að lágmarki af þeim löggiltu endurskoðendum sem inna lögboðna endurskoðunina af hendi fyrir hönd hvers endurskoðunarfyrirtækis. Í undantekningartilvikum geta aðildarríkin kveðið á um að ekki sé nauðsynlegt að slík undirskrift sé gerð opinber almenningi ef slíkar upplýsingar gætu haft í för með sér yfirvofandi og verulega ógnun gagnvart persónulegu öryggi einstaklingsins.

Viðkomandi lögbærum yfirvöldum skal í öllum tilvikum vera kunnugt um nafn eða nöfn þess einstaklings (einstaklinga sem um er að ræða.

5. Áritun löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins varðandi samstæðureikningsskilin skal uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 1.-4. mgr. Í áritun löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis vegna samræmis í skýrslu framkvæmdastjórnar og reikningsskilum, eins og krafist er í e-lið 2. mgr., skal hann eða það byggja á samstæðureikningsskilum og samstæðuskýrslu framkvæmdastjórnar. Ef árleg reikningsskil móðurfélagsins fylgja með samstæðureikningsskilunum má sameina áritanir löggiltu endurskoðendanna eða endurskoðunarfyrirtækjanna sem krafist er í þessari grein.“

24. Ákvæðum 29. gr. er breytt sem hér segir:

a) Ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) gæðatryggingarkerfið skal þannig uppbyggt að það sé óháð löggiltu endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjunum sem sæta skoðun og það sé háð opinberu eftirliti.“

ii. Eftirfarandi komi í stað h-liðar:

„h) gæðatryggingarrýni skal fara fram á grundvelli greiningar á áhættu og á a.m.k. sex ára fresti ef um er að ræða löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki sem annast lögboðna endurskoðun, eins og skilgreint er í a-lið 1. liðar 2. gr.,“.

iii. Eftirfarandi liður bætist við:

„k) gæðatryggingarrýni skal vera fullnægjandi og meðalhófs gætt með hliðsjón af umfangi og flækjustigi í starfsemi löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins sem sætir rýni.“

b) Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Að því er varðar e-lið 1. mgr. skal a.m.k. ein af eftirfarandi viðmiðunum gilda um val á rýnum:

- a) rýnar skulu hafa viðeigandi menntun í faginu og viðeigandi reynslu í lögboðinni endurskoðun og reikningsskilum og sérstaka þjálfun í gæðatryggingarrýni,
- b) einstaklingi skal ekki heimilt að starfa sem rýnir í gæðatryggingarrýni með löggiltum endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki fyrr en að lágmarki að liðnum þremur árum frá því að þessi einstaklingur hætti sem meðeigandi eða starfsmaður eða öðrum tengslum við umræddan löggiltan endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki lauk,
- c) rýnar skulu lýsa því yfir að ekki sé að vænta neinna hagsmunaárekstra milli þeirra og löggilta endurskoðandans og endurskoðunarfyrirtækisins sem sætir skoðun.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3. Að því er varðar k-lið 1. mgr. skulu aðildarríkin gera þá kröfu til lögbærra yfirvalda að við framkvæmd gæðatryggingarrýni með lögboðnum endurskoðunum árlegra reikningsskila eða samstæðureikningsskila lítilla og meðalstórra fyrirtækja taki þau tillit til þeirrar staðreyndar að endurskoðunarstaðlarnir, sem samþykktir eru í samræmi við 26. gr., eru hannaðir þannig að þeim sé beitt í hlutfalli við umfang og flækjustig í starfsemi einingarinnar sem er endurskoðuð.“

25. Í stað VII. kafla komi eftirfarandi:

„VII. KAFLI

RANNSÓKNIR OG VIÐURLÖG

30. gr.

Rannsóknar- og viðurlagakerfi

1. Aðildarríkin skulu tryggja að fyrir hendi séu skilvirk rannsóknar- og viðurlagakerfi til að finna, leiðrétta og koma í veg fyrir ófullnægjandi framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar.

2. Með fyrirvara um fyrirkomulag einkaréttarlegrar ábyrgðar í aðildarríkjunum skulu aðildarríkin kveða á um skilvirk og letjandi viðurlög í réttu hlutfalli við brotið að því er varðar löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki ef lögboðin endurskoðun fer ekki fram í samræmi við ákvæðin sem samþykkt eru með framkvæmd þessarar tilskipunar og, eftir atvikum, reglugerðar (ESB) nr. 537/2014.

Aðildarríki geta ákveðið að mæla ekki fyrir um reglur um stjórnarsýsluviðurlög við brotum sem þegar varða við landsbundin hegningarlög. Þegar svo háttar til skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um viðkomandi hegningarlagaákvæði.

3. Aðildarríki skulu kveða á um að almenningur sé upplýstur með viðeigandi hætti um ráðstafanir sem gerðar eru og viðurlög sem beitt er gagnvart löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum. Viðurlög skulu fela í sér möguleika á afturköllun viðurkenningar. Aðildarríki geta ákveðið að slík upplýsingagjöf skuli ekki hafa að geyma persónuupplýsingar í skilningi a-liðar 2. gr. tilskipunar 95/46/EB.

4. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 17. júní 2016, tilkynna framkvæmdastjórninni um reglurnar sem um getur í 2. mgr. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni, án tafar, um hvers konar síðari breytingar á reglunum.

30. gr. a

Heimildir til að beita viðurlögum

1. Aðildarríki skulu kveða á um að lögbær yfirvöld hafi vald til að grípa til og/eða beita a.m.k. eftirfarandi stjórnarsýsluráðstöfunum og -viðurlögum við brotum á ákvæðum þessarar tilskipunar og, eftir atvikum, reglugerðar (ESB) nr. 537/2014:

- a) tilkynning þar sem einstaklingnum eða lögaðilanum, sem ber ábyrgð á brotinu, er gert að hætta framferðinu og endurtaka ekki framferðið,
- b) opinber yfirlýsing þar sem tilgreint er hvaða einstaklingur ber ábyrgð á brotinu og eðli þess, sem birt er á vefsíðu lögbæra yfirvaldsins,
- c) tímabundið bann til allt að þriggja ára við því að löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið eða áritunar-endurskoðandinn annist lögboðna endurskoðun og/eða undirriti áritun endurskoðanda,
- d) yfirlýsing um að áritun endurskoðanda uppfylli ekki þær kröfur, sem kveðið er á um í 28. gr. þessarar tilskipunar, eða, eftir atvikum, í 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014,
- e) tímabundið bann til allt að þriggja ára sem bannar aðila að endurskoðunarfyrirtæki eða fulltrúa í stjórn eða framkvæmdastjórn einingar sem tengist almannahagsmunum að sinna verkefnum í endurskoðunarfyrirtækjum eða einingum tengdum almannahagsmunum,
- f) setning fjárhagslegra stjórnarsýsluviðurlaga á einstaklinga og lögaðila.

2. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld geti beitt refsheimildum sínum í samræmi við þessa tilskipun og landslög og á sérhvern eftirfarandi hátt:

- a) beint,
- b) í samstarfi við önnur yfirvöld,
- c) með því að leita til lögbærra dómsyfirvalda.

3. Aðildarríki geta falið lögbærum yfirvöldum aðrar refsheimildir til viðbótar þeim sem um getur í 1. mgr.
4. Þrátt fyrir 1. mgr. mega aðildarríki fela yfirvöldum, sem hafa eftirlit með einingum tengdum almannahagsmunum, séu þau ekki tilnefnd sem lögbæra yfirvaldið, skv. 2. mgr. 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, vald til að beita viðurlögum vegna brota á tilkynningarskyldum sem kveðið er á um í þeirri reglugerð.

30. gr. b

Skilvirk beiting viðurlaga

Þegar reglur eru settar skv. 30. gr. skulu aðildarríki gera kröfu um að lögbær yfirvöld taki tillit til allra viðeigandi aðstæðna við ákvörðun á tegund og umfangi stjórnsýsluviðurlaga og -ráðstafana, þ.m.t. eftir því sem við á:

- a) hversu alvarlegt brotið er og hversu lengi það hefur viðgengist,
- b) hversu mikil ábyrgð liggur hjá ábyrgðaraðilanum,
- c) fjárhagslegs styrks ábyrgðaraðilans, t.d. eins og fram kemur í heildarveltu fyrirtækisins sem ber ábyrgð eða árstekjum ábyrgðaraðilans, ef sá aðili er einstaklingur,
- d) fjárhæðar hagnaðar hjá ábyrgðaraðilanum eða tapsins sem hann kemst hjá, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða það,
- e) hversu umfangsmikið samstarf ábyrgðaraðilans við lögbæra yfirvaldið er,
- f) fyrri brota ábyrgðaraðilans, þ.e. lögaðila eða einstaklings.

Lögbæra yfirvaldið má taka tillit til viðbótarþátta ef slíkir þættir eru tilgreindir í landslögum.

30. gr. c

Birting viðurlaga og ráðstafanir

1. Lögbær yfirvöld skulu að lágmarki birta á opinberu vefsetri sínu öll stjórnsýsluviðurlög, sem lögð eru við brotum á ákvæðum þessarar tilskipunar eða reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, í málum þar sem allur málskotsréttur hefur verið nýttur eða hann hefur runnið út, eins fljótt og framast er unnt, strax í kjölfar þess að sá aðili sem hefur hlotið viðurlögin hefur verið upplýstur um þá ákvörðun, þ.m.t. upplýsingar um tegund og eðli brotsins og deili á einstaklingnum eða lögaðilanum sem sætir viðurlögunum.

Ef aðildarríki leyfa birtingu viðurlaga sem sæta málskoti skulu lögbær yfirvöld, eins fljótt og framast er unnt, einnig birta á opinberu vefsetri sínu upplýsingar um stöðu og niðurstöðu allra málskota.

2. Lögbær yfirvöld skulu birta viðurlögin sem beitt er undir nafnleynd og með þeim hætti er samræmist landslögum þegar aðstæður eru með eftirfarandi hætti:

- a) ef sýnt er fram á með skyldubundnu fyrirframmati á því hvort meðalhófs sé gætt við slíka birtingu að birting persónuupplýsinga er ekki vera í réttu hlutfalli við brotið,
- b) ef birtingin myndi stofna stöðugleika fjármálamarkaða eða yfirstandandi sakamálarannsókn í hættu,
- c) ef birting myndi valda stofnunum eða einstaklingnum sem í hlut eiga hlutfallslega of miklu tjóni.

3. Lögbær yfirvöld skulu tryggja að meðalhófs sé gætt í hversu lengi birting varir, í samræmi við 1. mgr., og að hún fyrirfinnst áfram á opinberri heimasíðu þeirra í a.m.k. fimm ár eftir að allur málskotsréttur hefur verið nýttur eða hann hefur runnið út.

Við birtingu viðurlaga og ráðstafana og allra opinberra yfirlýsinga skal virða grundvallarréttindi, eins og mælt er fyrir um í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, einkum réttinn til friðhelgi einkalífs og fjölskyldu og rétt til verndar persónuupplýsinga. Aðildarríki geta ákveðið að slík birting eða opinber yfirlýsing skuli ekki hafa að geyma persónuupplýsingar í skilningi a-liðar 2. gr. tilskipunar 95/46/EB.

30 gr. d

Málskot

Aðildarríki skulu sjá til þess að unnt sé að kæra til dómstóla allar ákvarðanir lögbæra yfirvaldsins samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 537/2014.

30. gr. e

Tilkynningar um brot

1. Aðildarríkin skulu tryggja að komið sé á skilvirkum aðferðum til að hvetja til þess að lögbærum yfirvöldum sé greint frá brotum á þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 537/2014.
2. Aðferðirnar, sem um getur í 1. mgr., skulu að lágmarki fela í sér:
 - a) sérstakrar málsmæðferðar fyrir viðtöku tilkynninga um brot og eftirfylgni þeirra,
 - b) vernd persónuupplýsinga, sem nær bæði til þess sem tilkynnir um grunað eða eiginlegt brot og þess sem er grunaður um að fremja, eða hefur framið meint brot, í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun 95/46/EB,
 - c) viðeigandi málsmæðferð til þess að tryggja rétt þess sem borinn er sökum til málsvagnar og flytja mál sitt áður en tekin er ákvörðun sem varðar hann eða hana, og rétt til að leita raunhæfs úrræðis fyrir dómstól gegn ákvörðun eða ráðstöfun sem varðar hann eða hana.
3. Aðildarríki skulu tryggja að endurskoðunarfyrtæki komi á fót viðeigandi málsmæðferð fyrir starfsmenn sína til að tilkynna um möguleg og eiginleg brot á þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 537/2014 innbyrðis með sérstökum leiðum.

30. gr. f

Upplýsingaskipti

1. Lögbær yfirvöld skulu árlega veita samstarfsnefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila heildarupplýsingar sem varða allar stjórnsýslulegar ráðstafanir og öll viðurlög sem lögð voru á í samræmi við ákvæði þessa kafla. Samstarfsnefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila skal birta þessar upplýsingar í ársskýrslu sinni.
 2. Lögbær yfirvöld skulu þegar í stað tilkynna samstarfsnefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila um öll tímabundin bönn sem um getur í c- og e- lið 1. mgr. 30. gr. a.“
26. Ákvæðum 32. gr. er breytt sem hér segir:
- a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu skipuleggja skilvirkt kerfi fyrir opinbert eftirlit með löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrtækjum á grundvelli meginreglnanna, sem settar eru fram í 2. -til 7. mgr., og skulu tilnefna lögbært yfirvald sem ber ábyrgð á slíku eftirliti.“
 - b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Lögbæra yfirvaldinu skal stjórnað af endurskoðendum, sem ekki eru starfandi sem endurskoðendur, og hafa þekkingu til að bera á sviðum sem tengjast lögboðinni endurskoðun. Þeir skulu valdir samkvæmt óháðri og gagnsæri tilnefningaraðferð.

Lögbært yfirvald getur ráðið starfandi endurskoðendur til að sinna sérstökum verkefnum og getur einnig þegið aðstoð sérfræðinga ef krefjandi nauðsyn ber til svo að það geti lokið verkefnum sínum með fullnægjandi hætti. Í slíkum tilvikum skulu hvorki starfandi endurskoðendur né sérfræðingarnir koma að ákvörðunartöku lögbæra yfirvaldsins.“

c) Í stað 4. mgr. komi eftirfarandi:

„4. Lögbæra yfirvaldið skal bera endanlega ábyrgð á eftirliti með:

- a) viðurkenningu og skráningu á löggiltum endurskoðendum og endurskoðunarfyrirtækjum,
- b) samþykkt staðla um siðareglur starfsgreinarinnar, innri gæðarýni endurskoðunarfyrirtækja og endurskoðun, nema í þeim tilvikum sem þessir staðlar eru samþykktir eða viðurkenndir af öðrum yfirvöldum aðildarríkis,
- c) símenntun,
- d) gæðatryggingarkerfi,
- e) rannsóknar- og stjórnsýsluviðurlagakerfum.“

d) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„4a. Aðildarríki skulu tilnefna eitt lögbært yfirvald eða fleiri til að sinna þeim verkefnum sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Aðildarríki skulu aðeins tilnefna eitt lögbært yfirvald, sem ber endanlega ábyrgð á þeim verkefnum, sem um getur í þessari grein, nema að því er varðar lögboðna endurskoðun á samvinnufélögum, sparisjóðum eða svipuðum einingum, eins og um getur í 45. gr. tilskipunar 86/635/EBE, eða dótturfélögum eða löglegum arftökum samvinnufélaga, sparisjóða eða svipaðra eininga eins og um getur í 45. gr. tilskipunar 86/635/EBE.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um tilnefningu sína.

Lögbær yfirvöld skulu skipulögð þannig að komið sé í veg fyrir hagsmunaárekstra.

4b. Aðildarríki geta falið eða heimilað lögbæru yfirvaldi að fela verkefni sín öðrum yfirvöldum eða aðilum sem tilnefndir eru eða er heimilað á annan hátt að lögum að sinna slíkum verkefnum.

Við úthlutunina skal tilgreina verkefni sem úthlutað er og skilyrðin sem gilda um hvernig þau skulu innt af hendi. Yfirvöldin eða aðilarnir skulu þannig uppbyggð að komið sé í veg fyrir hagsmunaárekstra.

Ef lögbært yfirvald úthlutar öðrum yfirvöldum eða aðilum verkefnum skal því vera unnt að endurheimta þessar framseldu heimildir í hverju og einu tilviki.“

e) Í stað 5.-7. mgr. komi eftirfarandi:

„5. Starfsmenn lögbæra yfirvaldsins skulu hafa rétt á því, ef þörf krefur, að hefja og stýra rannsóknum í tengslum við löggilta endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki og rétt til að grípa til viðeigandi ráðstafana.

Ef lögbært yfirvald ræður sérfræðinga til að sinna tilteknum verkefnum skal það tryggja að ekki sé fyrir hendi hagsmunaárekstur milli þessa sérfræðinga og löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins sem í hlut á. Slíkir sérfræðingar skulu uppfylla sömu kröfur og þær sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. 29. gr.

Fela skal lögbæra yfirvaldinu nauðsynleg völd til þess að gera því kleift að sinna verkefnum sínum og ábyrgðum samkvæmt þessari tilskipun.

6. Hið lögbæra yfirvald skal vera gagnsætt. Það felur m.a. í sér birtingu á árlegum vinnuáætlunum og skýrslum um starfsemi.

7. Opinbera eftirlitskerfið skal vera nægilega vel fjármagnað og skal hafa yfir að ráða nægilegum tilföngum til að hefja og framkvæma rannsóknir eins og um getur í 5. mgr. Fjármögnun opinbera eftirlitskerfisins skal vera tryggð og óháð hvers konar mögulegum ótilhlýðilegum áhrifum frá löggiltum endurskoðendum eða endurskoðunarfyrirtækjum.“

27. Ákvæðum 34. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 1. mgr.:

„Með fyrirvara um fyrstu undirgrein skulu endurskoðunarfyrtæki, sem viðurkennd eru í einu aðildarríki og veita endurskoðunarþjónustu í öðru aðildarríki skv. 3. gr. a, sæta gæðatryggingarrýni í heimaaðildarríkinu og eftirliti í gístiaðildarríkinu að því er varðar sérhverja endurskoðun sem framkvæmd er þar.“

b) Í stað 2. og 3. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Þegar um er að ræða lögboðna endurskoðun samstæðureikningsskila getur aðildarríkið, sem krefst þessarar lögboðnu endurskoðunar, ekki gert viðbótarkröfur í tengslum við lögboðnu endurskoðunina að því er varðar skráningu, gæðatryggingarrýni, endurskoðunarstaðla, siðareglur starfsgreinar og óhæði löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtækis, sem annast lögboðna endurskoðun dótturfélags, sem er stofnað í öðru aðildarríki.

3. Þegar um er að ræða félag, sem er með verðbréf sín skráð á skipulegan markað í öðru aðildarríki en því þar sem félagið er með skráða skrifstofu, getur aðildarríkið þar sem viðskipti fara fram með verðbréfin ekki gert neinar viðbótarkröfur gagnvart löggilta endurskoðandanum eða endurskoðunarfyrtækinu, sem annast lögboðna endurskoðun árlegra reikningsskila eða samstæðureikningsskila þess félags, í tengslum við lögboðna endurskoðun varðandi skráningu, gæðatryggingarrýni, endurskoðunarstaðla, siðareglur starfsstéttar og óhæði.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4. Ef löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki er skráð í einhverju aðildarríki í kjölfar viðurkenningar skv. 3. gr. eða 44. gr. og sá löggilti endurskoðandi eða endurskoðunarfyrtæki setur fram áritanir endurskoðanda, sem varða árleg reikningsskil eða samstæðureikningsskil, eins og um getur í 1. mgr. 45. gr., skal aðildarríkið, þar sem löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrtækið er skráð, fella þann löggilta endurskoðanda eða endurskoðunarfyrtæki undir eftirlits-, gæðatryggingar- og rannsóknarkerfi sitt og viðurlög.“

28. Ákvæði 35. gr. falli brott.

29. Ákvæðum 36. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum, sem bera ábyrgð á viðurkenningu, skráningu, gæðatryggingu, eftirliti og viðurlögum, lögbær yfirvöld, sem tilnefnd eru í samræmi við 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, og viðkomandi evrópsk eftirlitsyfirvöld skulu vinna saman eftir þörfum til þess að inna af hendi skyldur sínar og verkefni samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 537/2014. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum skulu veita lögbærum yfirvöldum í öðrum aðildarríkjum aðstoð og viðkomandi evrópskum eftirlitsyfirvöldum. Einkum skulu lögbær yfirvöld skiptast á upplýsingum og vinna saman að rannsóknum í tengslum við framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar.“

b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Ákvæði 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld skiptist á trúnaðarupplýsingum. Slík upplýsingaskipti skulu háð þagnarskyldu þeirra einstaklinga sem starfa eða hafa starfað hjá þeim lögbæru yfirvöldum sem taka við upplýsingunum. Þagnarskyldan skal einnig ná til sérhvers annars einstaklings sem lögbær yfirvöld hafa falið verkefni í tengslum við þau markmið sem sett eru fram í þessari tilskipun.“

c) Ákvæðum 4. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Eftirfarandi komi í stað b-liðar þriðju undirgreinar:

„b) málarekstur hefur þegar hafist varðandi sömu aðgerðir gagnvart sömu aðilum hjá yfirvöldum aðildarríkisins sem beiðni er beint til eða“.

ii. Eftirfarandi komi í stað c-liðar þriðju undirgreinar:

„c) lögbær yfirvöld í aðildarríkinu, sem beiðni er beint til, hafa þegar tekið endanlega ákvörðun að því er varðar sömu aðgerðir og gagnvart sömu einstaklingum.“

iii. Í stað fjórðu undirgreinar komi eftirfarandi:

„Með fyrirvara um skyldur lögbærra yfirvalda eða evrópskra eftirlitsyfirvalda við málarekstur er þeim einungis heimilt, þegar þau taka við upplýsingum skv. 1. mgr., að nota þær við þau störf sín, sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar eða reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, og í tengslum við málarekstur í stjórnslunni eða fyrir dómstóli sem sérstaklega er ætlað að sinna þessum viðfangsefnum.“

d) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4a. Aðildarríki geta heimilað lögbærum yfirvöldum að senda lögbæru yfirvöldunum, sem bera ábyrgð á eftirliti með einingum tengdum almannahagsmunum, og seðlabönkum, seðlabankakerfi Evrópu og Seðlabanka Evrópu, vegna hlutverka þeirra á sviði peningamála, og Evrópska kerfisáætturáðinu trúnaðarupplýsingar sem ætlaðar til að sinna hlutverki sínu. Ekki skal komið í veg fyrir að þessi yfirvöld eða aðilar sendi lögbærum yfirvöldum upplýsingar sem þau gætu þarfnast til að sinna skyldustörfum sínum samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 537/2014.“

e) Í stað a-liðar fjórðu undirgreinar 6. mgr. komi eftirfarandi:

„a) slík rannsókn gæti haft neikvæð áhrif á fullveldi, öryggi eða allsherjarreglu í aðildarríkinu sem beiðninni er beint til eða verið brot á innlendum öryggisreglum eða“.

f) Ákvæði 7. gr. falli brott.

30. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 37. gr.:

„3. Banna skal hvers konar ákvæði samnings sem takmarkar valkosti af hálfu hluthafafundar eða fundar aðila endurskoðuðu einingarinnar, skv. 1. mgr., við tiltekna flokka eða lista löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja, sem tengist ráðningu tiltekins löggilts endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtækis, til að annast lögboðna endurskoðun þeirrar einingar. Sérhvert slíkt núgildandi ákvæði skal vera dautt og ógilt.“

31. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 38. gr.:

„3. Þegar um er að ræða lögboðna endurskoðun einingar sem tengist almannahagsmunum skulu aðildarríkin tryggja að heimilt sé fyrir

a) hluthafa, sem ráða yfir 5% eða meira af atkvæðisrétti eða hlutafé,

b) aðra aðila endurskoðuðu einingarinnar, ef þeir eru skilgreindir í landslöggjöf, eða

c) lögbær yfirvöld, sem um getur í 32. gr. þessarar tilskipunar eða tilnefnd eru í samræmi við 1. mgr. 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, eða 2. mgr. 20. gr. þeirrar reglugerðar ef landslög kveða svo á um,

að bera upp kröfu fyrir landsdómstóli um brottvikningu löggilta endurskoðandans (endurskoðendanna) eða endurskoðunarfyrirtækisins (-fyrirtækjanna) ef réttmætar málsástæður til að gera svo eru fyrir hendi.“

32. Í stað X. kafla komi eftirfarandi:

„X. KAFLI

ENDURSKOÐUNARNEFND

39. gr.

Endurskoðunarnefnd

1. Aðildarríkin skulu tryggja að í sérhverri einingu tengdri almannahagsmunum sé endurskoðunarnefnd. Endurskoðunarnefndin skal annað hvort vera sjálfstæð nefnd eða nefnd stjórnar eða eftirlitsstjórnar endurskoðuðu einingarinnar. Hún skal skipuð stjórnarmönnum, sem ekki eru framkvæmdastjórnar og/eða stjórnarmönnum í eftirlitsstjórn aðilans sem er endurskoðaður og/eða fulltrúum sem eru tilnefndir á hluthafafundi aðilans sem er endurskoðaður eða, að því er varðar einingar sem ekki eru með hluthafa af þeim sem gegna hliðstæðu hlutverki og hluthafafundur.

Að minnsta kosti einn nefndarmaður í endurskoðunarnefndinni skal hafa menntun og hæfi á sviði reikningsskila og/eða endurskoðunar.

Í heild skulu nefndarmenn í endurskoðunarnefndinni hafa yfir að ráða hæfni sem viðkemur geiranum sem endurskoðaða einingin starfar í.

Meirihluti nefndarmanna í endurskoðunarnefndinni skal vera óháður endurskoðuðu einingunni. Formaður endurskoðunarnefndarinnar skal vera skipaður af nefndarmönnum eða eftirlitsstjórn endurskoðuðu einingarinnar og skal vera óháður endurskoðuðu einingunni. Aðildarríki skulu gera kröfu um að formaður endurskoðunarnefndarinnar sé kjörinn árlega á hluthafafundi endurskoðuðu einingarinnar.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. geta aðildarríki ákveðið ef um er að ræða einingar tengdar almannahagsmunum, sem uppfylla viðmiðin sem sett eru fram í f-lið og t-lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB (*), að stjórnin eða eftirlitsstjórnin sem heild geti sinnt þeim verkefnum sem falin eru endurskoðunarnefndinni, að því tilskildu, þar sem formaður slíkrar stjórnar er starfandi í framkvæmdastjórn, að hann eða hún skuli ekki vera formaður á meðan slík stjórn sinnir verkefnum endurskoðunarnefndarinnar.

Þegar endurskoðunarnefnd er hluti af stjórn eða eftirlitsstjórn endurskoðuðu einingarinnar, í samræmi við 1. mgr., geta aðildarríki heimilað eða farið fram á að stjórnin eða eftirlitsstjórnin, eftir því sem við á, annist verkefni endurskoðunarnefndarinnar að því er varðar skyldurnar sem settar eru fram í þessari tilskipun og í reglugerð (ESB) nr. 537/2014.

3. Þrátt fyrir 1. mgr. geta aðildarríki ákveðið að ekki sé gerð krafa um að endurskoðunarnefnd sé í eftirfarandi einingum tengdum almannahagsmunum:

- a) einingu tengdri almannahagsmunum, sem er dótturfélag í skilningi 10. liðar 2. gr. tilskipunar 2013/34/ESB, ef sú eining uppfyllir kröfurnar, sem settar eru fram í 1., 2. og 5. mgr. þessarar greinar, 1. mgr. 11. gr., 2. mgr. 11. gr. og 5. mgr. 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, á samstæðustigi,
- b) einingu tengdri almannahagsmunum, sem er verðbréfasjóður, eins og skilgreint er í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB (**) eða sérhæfður sjóður, eins og skilgreint er í a-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB (***),
- c) einingu tengdri almannahagsmunum, sem hefur þann eina tilgang að starfa sem útgefandi verðbréfa tryggðum með eignum, eins og skilgreint er í 5. lið 2. gr. í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 809/2004 (****),
- d) lánastofnunum, í skilningi 1. liðar 3. mgr. 1. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, sem eru ekki með hluti sína skráða á skipulegan markað í neinu aðildarríki, í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB og hafa, samfellt eða með endurteknum hætti, aðeins gefið út skuldabréf að því tilskildu að heildarnafnverð allra slíkra skuldabréfa, sem eru tekin til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði, sé undir 10 000 000 evrum og að þær hafi ekki birt útböðs- og skráningarlýsingu samkvæmt tilskipun 2003/71/EB.

Einingar tengdar almannahagsmunum, sem um getur í c-lið, skulu upplýsa almenning um ástæður þess að þær telja að ekki sé viðeigandi að þær séu með annað hvort endurskoðunarnefnd eða stjórn eða eftirlitsstjórn sem falið er að fara með hlutverk endurskoðunarnefndar.

4. Þrátt fyrir 1. mgr. geta aðildarríki krafist eða heimilað einingum tengdum almannahagsmunum að vera með endurskoðunarnefnd að því tilskildu að hún hafi einn eða fleiri aðila sem gegna sambærilegu hlutverki og endurskoðunarnefnd sem komið er á fót og starfrækt er í samræmi við gildandi ákvæði í aðildarríkinu þar sem einingin sem á að endurskoða er skráð. Þegar svo ber við skal einingin greina frá því hvaða aðili annast þessi störf og hvernig uppbyggingu þessa aðila er háttað.

5. Ef allir nefndarmenn í endurskoðunarnefndinni sitja í stjórn eða eftirlitsstjórn endurskoðuðu einingarinnar getur aðildarríkið kveðið svo á um að endurskoðunarnefndin sé undanþegin óhæðiskröfunum sem mælt er fyrir um í fjórðu undirgrein 1. mgr.

6. Með fyrirvara um ábyrgð stjórnarmanna í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn eða aðra fulltrúa, sem eru tilnefndir á hluthafafundi af hluthöfum aðilans sem er endurskoðaður, skal endurskoðunarnefndin m.a.:

- a) upplýsa stjórn eða eftirlitsstjórn endurskoðuðu einingarinnar um niðurstöður endurskoðunarinnar og útskýra hvernig lögbodna endurskoðunin stuðlaði að heilindum í reikningsskilum og hvert hlutverk endurskoðunarnefndarinnar var í ferlinu,
- b) fylgjast með ferlinu við reikningsskilin og leggja fram ráðleggingar eða tillögur til að tryggja heilindi þeirra,
- c) fylgjast með skilvirkni innri gæðarýni fyrirtækisins og áhættustjórnunarkerfa og, eftir atvikum, innri endurskoðun þess, að því er varðar reikningsskil endurskoðuðu einingarinnar, án þess að skaða óhæði hennar,
- d) fylgjast með lögbodinni endurskoðun árlegra og samstæðureikningsskila, einkum framkvæmd þeirra, með tilliti til allra niðurstaðna og ályktana lögbæra yfirvaldsins skv. 6. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014,
- e) kanna og vakta óhæði löggiltu endurskoðendanna eða endurskoðunarfyrirtækjanna, í samræmi við 22. gr., 22. gr. a, 22. gr. b, 24. gr. a og 24. gr. b, þessarar tilskipunar og 6. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, einkum hvort veiting þjónustu, sem ekki felur í sér endurskoðun, til endurskoðuðu einingarinnar í samræmi við 5. gr. þeirrar reglugerðar sé viðeigandi,
- f) bera ábyrgð á málsmeðferðinni fyrir val á löggiltum endurskoðanda (endurskoðendum) eða endurskoðunarfyrirtæki (-fyrirtækjum) og mæla með löggiltum endurskoðanda (endurskoðendum) eða endurskoðunarfyrirtæki eða (-fyrirtækjum), sem skipa skal í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, nema þegar 8. mgr. 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014 er beitt.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB frá 4. nóvember 2003 um útboðs- og skráningarlýsingu sem birta skal við almennt útboð verðbréfa eða þegar þau eru tekin til skráningar og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB (Stjtið. ESB L 345, 31.12.2003, bls. 64).

(**) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um verðbréfasjóði (UCITS) (Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32).

(***) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjtið. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1).

(****) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 809/2004 frá 29. apríl 2004 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB að því er varðar upplýsingar í lýsingum, svo og framsetningu þeirra, upplýsingar felldar inn með tilvísun, og birtingu lýsinganna, svo og dreifingu auglýsinga (Stjtið. ESB L 149, 30.4.2004, bls. 1).“

33. Ákvæðum 45. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Lögbær yfirvöld aðildarríkis skulu, í samræmi við 15., 16. og 17. gr., skrá alla endurskoðendur og endurskoðunareiningar frá þriðju löndum ef sá endurskoðandi eða sú endurskoðunareining frá þriðja landi setur fram áritun endurskoðanda varðandi árleg reikningsskil eða samstæðureikningsskil fyrirtækis, sem stofnað er utan Sambandsins og framseljanleg verðbréf þess eru tekin til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði þessa aðildarríkis, í skilningi 14. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB, nema ef fyrirtækið sem um ræðir gefur eingöngu út skuldabréf sem eitt af eftirfarandi á við um:

- a) þau hafa verið tekin til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði í aðildarríki, í skilningi c-liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB (*), fyrir 31. desember 2010 og nafnverð hverrar einingar á útgáfudegi sé a.m.k. 50 000 evrur eða, ef um er að ræða skuldabréf í öðrum gjaldmiðli, samsvarandi a.m.k. 50 000 evrum á útgáfudegi,

- b) þau hafa verið tekin til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði í aðildarríki, í skilningi c-liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2004/109/EB frá 31. desember 2010, og nafnverð hverrar einingar á útgáfudegi er a.m.k. 100 000 evrur eða, ef um er að ræða skuldabréf í öðrum gjaldmiðli, samsvarandi a.m.k. 100 000 evrum á útgáfudegi.

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhfæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB (Stjtið. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38).“

- b) Ákvæðum 5. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Ákvæði a-liðar falli brott.

ii. Í stað d-liðar komi eftirfarandi:

„d) endurskoðun árlegra reikningsskila eða samstæðureikningsskila, sem um getur í 1. mgr., fari fram í samræmi við alþjóðlega endurskoðunarstaðla, eins og um getur í 26. gr., og einnig kröfurnar sem mælt er fyrir um í 22. gr., 22. gr. b, og 25. gr. eða í samræmi við jafngilda staðla og kröfur.“

iii. Í stað e-liðar komi eftirfarandi:

„e) það birti árlega á vefsetri sínu skýrslu um gagnsæi með upplýsingum, sem um getur í 13. gr. reglugerðar (ESB) nr. 537/2014, eða það uppfylli jafngildar kröfur um birtingu upplýsinga.“

- c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5a. Aðildarríki geta því aðeins skráð endurskoðanda frá þriðja landi ef hann eða hún uppfyllir kröfurnar, sem settar eru fram í c-, d- og e-liðum 5. mgr. þessarar gr.“

- d) Í stað 6. mgr. komi eftirfarandi:

„6. Til þess að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu d-liðar 5. mgr. þessarar greinar skal fela framkvæmdastjórninni vald til að taka ákvörðun um jafngildi sem þar er getið með framkvæmdargerðum. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr. Aðildarríki geta metið jafngildið, sem um getur í d-lið 5. mgr. þessarar greinar, svo fremi sem framkvæmdastjórnin hefur ekki tekið slíka ákvörðun.

Fela skal framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 48. gr. a í þeim tilgangi að setja almennar viðmiðanir um jafngildi sem nota á við mat á því hvort endurskoðun reikningsskila, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, fari fram í samræmi við alþjóðlega endurskoðunarstaðla, eins og um getur í 26. gr., og kröfurnar sem mælt er fyrir um í 22., 24. og 25. gr. Aðildarríki skulu nota slíkar viðmiðanir, sem gilda um öll þriðju lönd, við mat á jafngildi á landsvísu.“

34. Í stað 2. mgr. 46. gr. komi eftirfarandi:

„2. Til þess að tryggja samræmd skilyrði við beitingu 1. mgr. þessarar greinar skal fela framkvæmdastjórninni vald til að taka ákvörðun um sambærileikann sem þar um getur með framkvæmdargerðum. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr. Þegar framkvæmdastjórnin hefur viðurkennt jafngildið, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, geta aðildarríkin ákveðið að reiða sig að fullu eða að hluta á þetta jafngildi og þar með beita ekki eða breyta alveg eða að hluta kröfunum sem mælt er fyrir um í 1. og 3. mgr. 45. gr. Aðildarríkin geta metið jafngildið, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, eða reitt sig á matið sem önnur aðildarríki framkvæma svo fremi sem framkvæmdastjórnin hefur ekki tekið neina slíka ákvörðun. Ef framkvæmdastjórnin ákveður að krefn um jafngildi, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, sé ekki uppfyllt getur hún heimilað hlutaðeigandi endurskoðendum í þriðju löndum og endurskoðunarfyrtækjum í þriðju löndum að halda áfram endurskoðunarstarfsemi sinni í samræmi við þær kröfur aðildarríkjanna sem við eiga á viðeigandi aðlögunartímabili.

Fela skal framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 48. gr. a í þeim tilgangi að setja almennar viðmiðanir um jafngildi, sem byggjast á kröfunum, sem mælt er fyrir um í 29., 30. og 32. gr., sem nota á við mat á því hvort opinbert eftirlit, gæðatryggingar, rannsóknir og viðurlagakerfi í þriðja landi séu sambærileg við það sem er í Sambandinu. Aðildarríkin skulu nota slíkar almennar viðmiðanir þegar þau meta jafngildi á landsvísu ef ekki er fyrir hendi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar viðkomandi þriðja land.“

35. Ákvæðum 47. gr. er breytt sem hér segir:

a) Ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Eftirfarandi komi í stað upphafsorðanna:

„1. Aðildarríki geta heimilað að vinnuskjöl við endurskoðun eða önnur skjöl í vörslu löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja, sem þau hafa viðurkennt, og eftirlits- og rannsóknarskýrslur, sem varða hlutað-eigandi endurskoðun, séu send lögðum yfirvöldum í þriðja landi að því tilskildu.“

ii. Í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) að þessi vinnuskjöl við endurskoðun, eða önnur skjöl, tengist endurskoðun á þeim félögum sem hafa gefið út verðbréf í þessu þriðja landi eða þau séu hluti af samstæðu sem gefur út lögboðin samstæðureikningsskil í þessu þriðja landi,“.

b) Eftirfarandi liður bætist við í 2. mgr.:

„ba) ekki sé grafið undan vernd viðskiptahagsmuna endurskoðuðu einingarinnar, þ.m.t. hugverkaréttindi hennar á sviði iðnaðar og hugverkarétt,“.

c) Í stað annars undirliðar d-liðar 2. mgr. komi eftirfarandi:

„— ef dómsmeðferð hefur þegar hafist varðandi sömu aðgerðir gagnvart sömu aðilum hjá yfirvöldum aðildarríkisins sem beiðninni er beint til eða

— ef lögbær yfirvöld í aðildarríkinu, sem beiðni er beint til, hafa þegar tekið endanlega ákvörðun varðandi sömu aðgerðir gagnvart sömu löggiltu endurskoðendum eða endurskoðunarfyrirtækjum.“

d) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Til þess að greiða fyrir samvinnu skal framkvæmdastjórninni falið vald til að ákveða hvort viðmiðanirnar sem um getur í c-lið 1. mgr. þessarar greinar séu fullnægjandi með framkvæmdargerðum. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 48. gr. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar.

Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 48. gr. a í þeim tilgangi að setja almenn viðmið sem framkvæmdastjórnin ber að fylgja við að meta hvort veita megi lögbærum yfirvöldum í þriðju löndum viðurkenningu á að þau fullnægi kröfum um samstarf með lögbæru yfirvaldi aðildarríkis um skipti á vinnuskjöllum við endurskoðun, öðrum en skjölum í vörslum löggiltra endurskoðenda og endurskoðunarfyrirtækja. Almennu viðmiðin skulu byggjast á kröfum 36. gr. eða raunverulegum niðurstöðum, sem eru í meginatriðum sambærilegar, og varða bein skipti á vinnuskjöllum sem varða endurskoðun eða önnur skjöl í vörslum löggiltra endurskoðenda eða endurskoðunarfyrirtækja.“

e) Ákvæði 5. mgr. falli brott.

36. Í stað 1. og 2. mgr. 48. gr. komi eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar, (hér á eftir kölluð „nefndin“). Sú nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 (*).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).“

37. Eftirfarandi grein bætist við:

„48. gr. a

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 26. gr. (3. mgr.), 45. gr. (6. mgr.), 46. gr. (2. mgr.) og 47. gr. (3. mgr.) í fimm ár frá 16. júní 2014. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu, að því er varðar framsal valds, eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 26. gr. (3 mgr.), 45. gr. (6. mgr.), 46. gr. (2. mgr.) og 47. gr. (3. mgr.). Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 26. gr. (3 mgr.), 45. gr. (6. mgr.), 46. gr. (2. mgr.) og 47. gr. (3. mgr.), skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan fjögurra mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.“

38. Ákvæði 49. gr. falli brott.

2. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 17. júní 2016. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Aðildarríkin skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 17. júní 2016.

2. Þegar aðildarríki samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í tilskipun þessa eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 16. apríl 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. KOURKOULAS

forseti.
